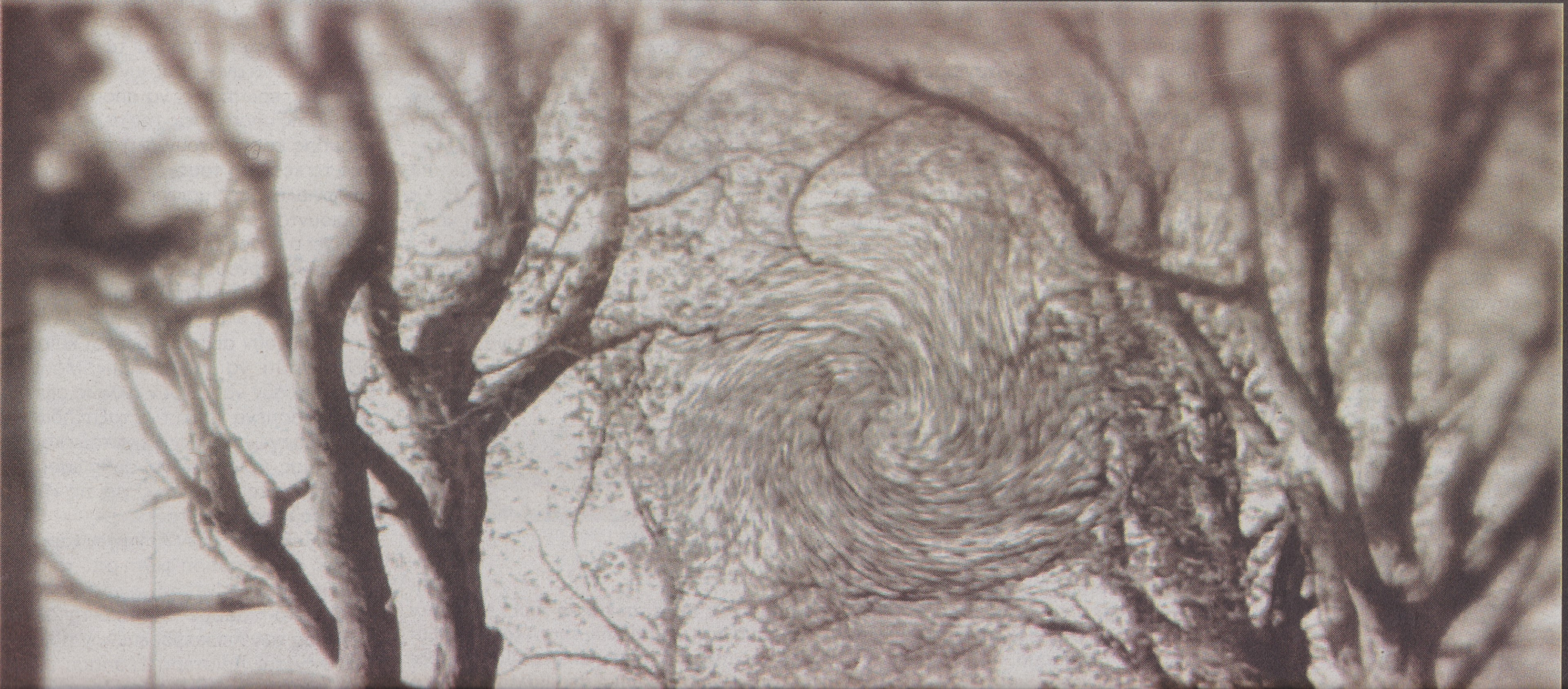
ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ, ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΑΝΑΡΧΙΑ!

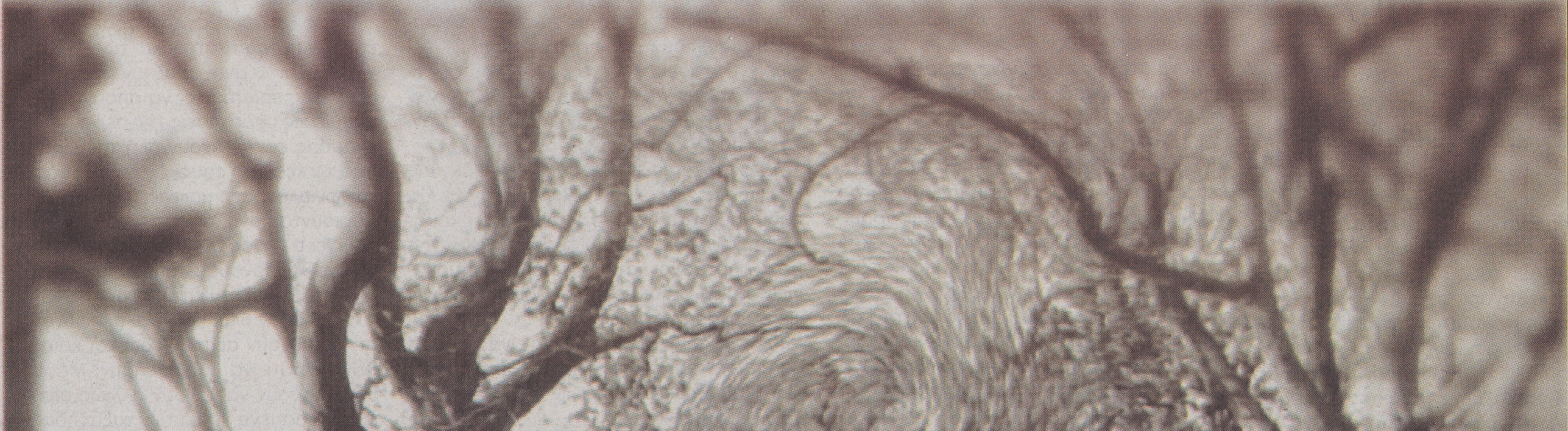
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 86
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2009
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ενάντια στης φύσης την καταστροφή Αγώνας γι' Αναρχία και Ζωή



Αγώνας γι' Αναρχία και Ζωή



ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΡΗΜΩΝΟΥΝ ΤΗ ΦΥΣΗ ΚΑΙ



ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΡΗΜΩΝΟΥΝ ΤΗ ΦΥΣΗ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΑΣ ΜΗΝ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ



Κουκουναρο-στροβιλίσματα

«Όσο ωραία και να είναι τα πεύκα, είναι ένας επιπλέον επιβαρυντικός παράγοντας για την εξάπλωση των πυρκαγιών».

Η πρώτη μπαρούφα του χειμώνα δια στόματος κυβερνητικού εκπροσώπου είναι γεγονός.

Καλό χειμώνα σε όσους επέστρεψαν από τις διακοπές και κόντεψαν να πάθουν εγκεφαλικό με τους ληγμένους ή «φουσκωμένους» λογαριασμούς (τι περίεργο και αυτό κάθε Αύγουστο!), στοίβες τα ραβασάκια με τις δόσεις, τα χαράτσια, οι «έκτακτες εισφορές», οι «πράσινοι» φόροι. Οι νόμιμοι κρατικοί διαρρήκτες ξεσάλωσαν φέτος, τρομοκρατώντας ακόμα και τους φρόνιμους νοικοκυραίους, που έχουν μάθει να πληρώνουν και να σωπαίνουν. Να πληρώνουν για να σώσουν το κεφάλι τους και την «τιμή» τους.

Καλό χειμώνα και σε όσους δεν κατάφεραν να αποδράσουν λόγω ανέχειας, καλό χειμώνα στους άνεργους και τους χαμηλοσυνταξιούχους μας, τους ανασφάλιστους μας των 500 ευρώ (ολόκληρη γενιά!) τους «προνομιούχους» των 700 και τα «ρετιρέ» των 1000!

Καλό χειμώνα σε κοπανατζήδες και εργατικούς.

Μόνο στον κρατικό μηχανισμό δεν ευχόμαστε καλό χειμώνα. Τι ανάγκη έχουν αυτοί άλλωστε; Σαν τον μέρμηγκα του παραμυθιού όλο το καλοκαίρι δεν ξεκουράστηκαν μέρα, παρά σοδιάζουν ακούραστα κέρδη και «επιτυχίες», λαμβάνουν μέτρα, ψηφίζουν νόμους και επιβάλλουν φόρους.

Το δροσερό αυγουστιάτικο μελτεμάκι όμως φυσάει για όλους. Δίκαιους και άδικους, για τον ξωμάχο αλλά και για τον αγροφύλακα, για το «νόμιμο» ιδιοκτήτη αλλά και για τον «αυθαιρετούχο», για τον οικοπεδοφάγο αλλά και για τον Δασάρχη. Στροβιλίζεται, κάνει παιχνίδια με τις φυλλωσιές και τα πεταμένα σκουπίδια, αλλάζει κατεύθυνση απότομα, κάνει βουτιά χαμηλά, δροσίζοντας τα υπόγεια της τσιμεντούπολης, ανεβαίνει ψηλότερα, κουτουλάει όμως στα γυάλινα γραφεία των πολεοδομιών, των τραπεζών, των κτηματομεσιτικών γραφείων -εκεί χρησιμοποιούν μέρα-νύχτα κλιματισμό- και αργά το απόγευμα περνά από τον Κήπο των Αγγέλων. Ανακουφίζει τους ιδρωμένους φρουρούς, βάρδα όμως μην το πάρουν είδηση οι κυβερνητικές μοσχαροκεφαλές.

«Στροβιλίζεται; Ποιος του είπε του στρατηγού Ανέμου να στροβιλίζεται και να αλλάζει κατεύθυνση;! Γιατί δεν ενημερώνει πρώτα την Ηγεσία;»

Ούτε οι κουκουνάρες λαμβάνουν υπ' όψιν τις σοβαρότατες κυβερνητικές καταγγελίες και ασυλλόγιστα τα καλοκαιρινά μεσημέρια εκτοξεύουν ριπές από μικρά σφαιρίδια κάνοντας έναν τρομακτικό κροτάλισμα «ΚΡ-ΚΡ-ΚΡ». Το φυσικό αυτό πολυβόλο κρύβεται στις φυλλωσιές ενός πολύ απαίσιου δέντρου που είχε εξαπλωθεί - χωρίς την άδεια κανενός αρμόδιου φορέα- σε όλη την χώρα σαν μάστιγα. Κυριολεκτικά φύτρωνε εκεί που δεν το έσπερναν. Τώρα όμως θα του γίνει μάθημα!

Αν αντί για πεύκα η Αττική είχε κάκτους και αν αντί για ρέματα, βουνοπλαγιές και χαράδρες ήταν επίπεδη σαν την Γκουανταλαχάρα τότε δεν θα έβρισκαν παλιότερα οι λήσταρχοι καταφύγιο ούτε οι πυρκαγιές τροφή. Αλλά με το «αν» δεν στεριώνει ψέμα, ακόμα και κρατικό.

Και όμως δεν θα έπρεπε να είναι τόσο άσχημα τα πράγματα. Την επομένη της εκλογικής πανωλεθρίας ανακοινώθηκε με ταρατατζούμ η εξάρθρωση ενός «τρομερού» κυκλώματος κακοποιών, που είχαν κάνει τόσα και σχεδίαζαν να κάνουν άλλα τόσα: απαγωγές, ληστείες, δολοφονίες και άλλες νυχτερινές μπίζνες. Λεπτομερείς πληροφορίες, γαργαλιστικές πληροφορίες και απολαυστικοί καταγεγραμμένοι διάλογοι βομβάρδισαν το πανελλήνιο. Και αν το στόρι μαζί με τους πρωταγωνιστές το ξέχασαν όλοι, όπως ένα ελαφρό καλοκαιρινό ανάγνωσμα, που γρήγορα το πετάς στην άκρη, αυτό που έμεινε στον αφρό είναι ότι κατοχυρώθηκε στο όνομα –και πάλι– της καταπολέμησης της εγκληματικότητας η αναπροσαρμογή των μεθόδων ελέγχου και καταστολής.

Άρον-άρον έχουν επιστρέψει οίκαδε και οι Πολιτικοί Αρχηγοί ώστε να προετοιμαστούν για τις επαναληπτικές εξετάσεις του Σεπτεμβρίου στην Θεσσαλονίκη, αλλά και την εκλογική «αναμέτρηση» του Οκτωβρίου.

Όπως ξέρουμε, στις εξετάσεις του Ιούνη έμειναν μετεξεταστέοι και τώρα είναι υποχρεωμένοι να αναχαράζουν απαντήσεις σε στημένες ερωτήσεις, να απομνημονεύουν μία-μία τις υποσχέσεις της περασμένης τετραετίας και να έχουν όλη την ώρα πάνω από τα κεφάλια τους, ένα ασκέρι από επικοινωνιολόγους, μακιγιέρ, και στυλίστες. Βαριούνται ανυπόφορα και συχνά τους παίρνει ο ύπνος στις πρόβες. Να 'ταν τρόπος να κυβερνούσαν από το εξωτερικό!

Κανείς δεν πρόκειται να αριστεύσει, αυτό το ξέρουν όλοι και είναι ολοφάνερο πια ότι μας έχουν σιχαθεί εδώ και καιρό, δεν θέλουν ούτε να μας βλέπουν. Μόνο όταν δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς σφίγγουν τα λιγδιασμένα χέρια των ταξιτζήδων, των αμπελουργών και των ψεκαστών και μόλις μετά βίας βρίσκουν να αρθρώσουν δυο συμπονετικές κουβέντες για τις «δοκιμαζόμενες κοινωνικές τάξεις».

Τον βαθύ ύπνο των Αρχηγών τάραξε μια σιγανή αλλά καθαρή φωνή από τα πίσω έδρανα.

«Όλοι τα πιάσαμε τότε από τη Ζήμενς».

Ο χορός των λευκοφορεμένων παρθένων που λέγεται Αριστερά ξέσπασε με ομο-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Δύσκολοι καιροί...

Για τους διαχειριστές της εξουσίας και τους επίδοξους αντικαταστάτες τους. Δύσκολοι και για την αριστερά (κομμουνιστική και μη) και τους συνοδοιπόρους της. Ακόμα πιο δύσκολοι για τον κόσμο, που δέχεται την διαρκώς αυξανόμενη πίεση εκ μέρους του κρά-

Η «ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»

ΣΚΗΝΙΚΟ

Κουκουναρο-στροβιλίσματα

«Όσο ωραία και να είναι τα πεύκα, είναι ένας επιπλέον επιβαρυντικός παράγοντας για την εξάπλωση των πυρκαγιών».

Η πρώτη μπαρούφα του χειμώνα δια στόματος κυβερνητικού εκπροσώπου είναι γεγονός.

Καλό χειμώνα σε όσους επέστρεψαν από τις διακοπές και κόντεψαν να πάθουν εγκεφαλικό με τους ληγμένους ή «φουσκωμένους» λογαριασμούς (τι περίεργο και αυτό κάθε Αύγουστο!), στοίβες τα ραβασάκια με τις δόσεις, τα χαράτσια, οι «έκτακτες εισφορές», οι «πράσινοι» φόροι. Οι νόμιμοι κρατικοί διαρρήκτες ξεσάλωσαν φέτος, τρομοκρατώντας ακόμα και τους φρόνιμους νοικοκυραίους, που έχουν μάθει να πληρώνουν και να σωπαίνουν. Να πληρώνουν για να σώσουν το κεφάλι τους και την «τιμή» τους.

Καλό χειμώνα και σε όσους δεν κατάφεραν να αποδράσουν λόγω ανέχειας, καλό χειμώνα στους άνεργους και τους χαμηλοσυνταξιούχους μας, τους ανασφάλιστους μας των 500 ευρώ (ολόκληρη γενιά!) τους «προνομιούχους» των 700 και τα «ρετιρέ» των 1000!

Καλό χειμώνα σε κοπανατζήδες και εργατικούς.

Μόνο στον κρατικό μηχανισμό δεν ευχόμαστε καλό χειμώνα. Τι ανάγκη έχουν αυτοί άλλωστε; Σαν τον μέρμηγκα του παραμυθιού όλο το καλοκαίρι δεν ξεκουράστηκαν μέρα, παρά σοδιάζουν ακούραστα κέρδη και «επιτυχίες», λαμβάνουν μέτρα, ψηφίζουν νόμους και επιβάλλουν φόρους.

Το δροσερό αυγουστιάτικο μελτεμάκι όμως φυσάει για όλους. Δίκαιους και άδικους, για τον ξωμάχο αλλά και για τον αγροφύλακα, για το «νόμιμο» ιδιοκτήτη αλλά και για τον «αυθαιρετούχο», για τον οικοπεδοφάγο αλλά και για τον Δασάρχη. Στροβιλίζεται, κάνει παιχνίδια με τις φυλ-

ρώνει πρώτα την Ηγεσία;»

Ούτε οι κουκουνάρες λαμβάνουν υπ' όψιν τις σοβαρότατες κυβερνητικές καταγγελίες και ασυλλόγιστα τα καλοκαιρινά μεσημέρια εκτοξεύουν ριπές από μικρά σφαιρίδια κάνοντας έναν τρομακτικό κροτάλισμα «ΚΡ-ΚΡ-ΚΡ». Το φυσικό αυτό πολυβόλο κρύβεται στις φυλλωσιές ενός πολύ απαίσιου δέντρου που είχε εξαπλωθεί - χωρίς την άδεια κανενός αρμόδιου φορέα- σε όλη την χώρα σαν μάστιγα. Κυριολεκτικά φύτρωνε εκεί που δεν το έσπερναν. Τώρα όμως θα του γίνει μάθημα!

Αν αντί για πεύκα η Αττική είχε κάκτους και αν αντί για ρέματα, βουνοπλαγιές και χαράδρες ήταν επίπεδη σαν την Γκουανταλαχάρα τότε δεν θα έβρισκαν παλιότερα οι λήσταρχοι καταφύγιο ούτε οι πυρκαγιές τροφή. Αλλά με το «αν» δεν στεριώνει ψέμα, ακόμα και κρατικό.

Και όμως δεν θα έπρεπε να είναι τόσο άσχημα τα πράγματα. Την επομένη της εκλογικής πανωλεθρίας ανακοινώθηκε με

δων ελέγχου και καταστολής.

Άρον-άρον έχουν επιστρέψει οίκαδε και οι Πολιτικοί Αρχηγοί ώστε να προετοιμαστούν για τις επαναληπτικές εξετάσεις του Σεπτεμβρίου στην Θεσσαλονίκη, αλλά και την εκλογική «αναμέτρηση» του Οκτωβρίου.

Όπως ξέρουμε, στις εξετάσεις του Ιούνη έμειναν μετεξεταστέοι και τώρα είναι υποχρεωμένοι να αναχαράζουν απαντήσεις σε στημένες ερωτήσεις, να απομνημονεύουν μία-μία τις υποσχέσεις της περασμένης τετραετίας και να έχουν όλη την ώρα πάνω από τα κεφάλια τους, ένα ασκέρι από επικοινωνιολόγους, μακιγιέρ, και στυλίστες. Βαριούνται ανυπόφορα και συχνά τους παίρνει ο ύπνος στις πρόβες. Να 'ταν τρόπος να κυβερνούσαν από το εξωτερικό!

Κανείς δεν πρόκειται να αριστεύσει, αυτό το ξέρουν όλοι και είναι ολοφάνερο πια ότι μας έχουν σιχαθεί εδώ και καιρό, δεν θέλουν ούτε να μας βλέπουν. Μόνο όταν δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς σφίγγουν τα λιγδιασμένα χέρια των ταξιτζήδων, των αμπελουργών και των ψεκαστών και μόλις μετά βίας βρίσκουν να αρθρώσουν δυο συμπονετικές κουβέντες για τις «δοκιμαζόμενες κοινωνικές τάξεις».

Τον βαθύ ύπνο των Αρχηγών τάραξε μια σιγανή αλλά καθαρή φωνή από τα πίσω έδρανα.

«Όλοι τα πιάσαμε τότε από τη Ζήμενς».

Ο χορός των λευκοφορεμένων παρθένων που λέγεται Αριστερά ξέσπασε με ομοβροντία επιχειρημάτων και ένας γόνιμος πολιτικός διάλογος ξεκίνησε.

«Προβοκάτορα, ραμολιμέντο, μπεκρόμουτρο που δεν ξέρεις που πατάς και που βρίσκεσαι!»

«Ανίκανοι έμμισθοι γραφειοκράτες, σαλινομούλαρα πόσο γελοίοι είστε!»

Γιατί εκτός από την τιμιότητα που κουβαλούν υποχρεωτικά στο DNA τους, οι αριστεροί ξεχωρίζουν για τη συντροφικότητα, το ήθος, τη συνέπεια και τη σοβαρότητα!

Κούφια διλήμματα σαν τα όρνεα, διαγράφουν κύκλους πάνω από το κουφάρι της αριστεράς.

– Αριστεροί με δεξιά τσέπη ή Δεξιοί με αριστερές μίζες;

Η «ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»
δεν διεκδικεί κανενός είδους...copyright. Τα επί μέρους κείμενα και οι ειδήσεις που δημοσιεύονται δεν αποτελούν «πνευματική ιδιοκτησία» του «Κύκλου Σύνταξης» και μπορούν να χρησιμοποιηθούν, απ' όσους θέλουν, στην κατεύθυνση της ελεύθερης αναρχικής πληροφόρησης και διακίνησης των απόψεων.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Δύσκολοι καιροί...

Για τους διαχειριστές της εξουσίας και τους επίδοξους αντικαταστάτες τους. Δύσκολοι και για την αριστερά (κομμουνιστική και μη) και τους συνοδοιπόρους της. Ακόμα πιο δύσκολοι για τον κόσμο, που δέχεται την διαρκώς αυξανόμενη πίεση εκ μέρους του κράτους και των κεφαλαιούχων. Δύσκολες συνθήκες και για το φυσικό περιβάλλον, όπου η καταστροφική μανία των κρατούντων δεν έχει τελειωμό.

Οι νόμοι και οι σχεδιασμοί ανάπλασης κλείνουν πονηρά το μάτι στους εμπρηστές των δασών κι αυτοί με τη σειρά τους ανοίγουν τους δρόμους για τη ψήφισή τους. Το ένα χέρι νίβει το άλλο...

Μέσα σε όλη αυτή την ανακατωσούρα ψηφίστηκε στη Βουλή –χωρίς ταρατατζούμ μια και οι βρωμοδουλειές γίνονται πάντα στα μουλωχτά– από τη Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ ο διακανονισμός Ελλάδας-ΗΠΑ για την «τρομοκρατία, την πρόληψη και καταπολέμηση του εγκλήματος». Έτσι για να μην ξεχνιόμαστε.

Η διαρκώς «ασθενής» οικονομία δεν έχει συναντήσει ακόμα αυτούς που θα της προσφέρουν την ευθανασία, απαλλάσσοντας και τον κόσμο από την βασανιστική παρουσία της. Αλλά που θα πάει...

Στους δύσκολους καιρούς είναι που οι κοινωνικές αναταραχές παίρνουν ανεξέλεγκτες διαστάσεις, όσο κι αν οι σχεδιασμοί χειραγώγησης βάζουν τα δυνατά τους για να πετύχουν την ακινησία του κόσμου ή την εκτροπή του πάθους του σε ανώδυνες και διαφημιστικές κινήσεις που φέρουν το όνομα της συμβολικότητας.

Αυτά τα ενδεχόμενα «κοινωνικών αναταραχών» είναι που κάνουν τους εξουσιαστές να προκηρύσσουν κατά διαστήματα εκλογές με διάφορα πάντοτε προσχήματα. Επιζητούν να αναζωογονηθούν παίρνοντας την συγκατάθεση των σκλάβων για τους όρους υποταγής που θα συνεχίσουν να υπάρχουν και θα γίνονται ακόμα πιο εξοντωτικοί παρά τα κάθε είδους παραπλανητικά επιχρίσματα που τους συνοδεύουν.

Η αναγγελία εκλογών για τον προσεχή Οκτώβριο δεν συνιστά κανενός είδους έκπληξη αφού μελετούνταν μετά τις ευρωεκλογές του Ιούνη.

ΔΙΑΔΡΟΜΗ

ραβάκια με τις δόσεις, τα χαράτσια, οι «έ-
κτακτες εισφορές», οι «πράσινοι» φόροι.
Οι νόμιμοι κρατικοί διαρρήκτες ξεσάλωσαν φέτος, τρομοκρατώντας ακόμα και τους φρόνιμους νοικοκυραίους, που έχουν μάθει να πληρώνουν και να σωπαίνουν. Να πληρώνουν για να σώσουν το κεφάλι τους και την «τιμή» τους.

Καλό χειμώνα και σε όσους δεν κατάφεραν να αποδράσουν λόγω ανέχειας, καλό χειμώνα στους άνεργους και τους χαμη-

κοπεδοφάγο αλλά και για τον Δασάρχη. Στροβιλίζεται, κάνει παιχνίδια με τις φυλ-

σχημα τα πράγματα. Την επομένη της εκλογικής πανωλεθρίας ανακοινώθηκε με

θέλουν ούτε να μας βλέπουν. Μόνο όταν δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς σφίγγουν τα λιγδιασμένα χέρια των ταξιτζήδων, των αμπελουργών και των ψεκαστών και μόλις μετά βίας βρίσκουν να αρθρώσουν δυο συμπονετικές κουβέντες για τις «δοκιμαζόμενες κοινωνικές τάξεις».

Τον βαθύ ύπνο των Αρχηγών τάραξε μια σιγανή αλλά καθαρή φωνή από τα πίσω έδρανα.

«Όλοι τα πιάσαμε τότε από τη Ζήμενς».
Ο χορός των λευκοφορεμένων παρθένων που λέγεται Αριστερά ξέσπασε με ομοβροντία επιχειρημάτων και ένας γόνιμος πολιτικός διάλογος ξεκίνησε.

«Προβοκάτορα, ραμολιμέντο, μπεκρόμουτρο που δεν ξέρεις που πατάς και που βρίσκεσαι!»

«Ανίκανοι έμμισθοι γραφειοκράτες, σταλινομούλαρα πόσο γελοίοι είστε!»

Γιατί εκτός από την τιμιότητα που κουβαλούν υποχρεωτικά στο DNA τους, οι αριστεροί ξεχωρίζουν για τη συντροφικότητα, το ήθος, τη συνέπεια και τη σοβαρότητα!

Κούφια διλήμματα σαν τα όρνεα, διαγράφουν κύκλους πάνω από το κουφάρι της αριστεράς.

– Αριστεροί με δεξιά τσέπη ή Δεξιοί με αριστερές μίζες;

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 69 73 79 92 07 ή μέσω του email:

diadromi@revolution.gr

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Δύσκολοι καιροί...
Για τους διαχειριστές της εξουσίας και τους επίδοξους αντικαταστάτες τους. Δύσκολοι και για την αριστερά (κομμουνιστική και μη) και τους συνοδοιπόρους της. Ακόμα πιο δύσκολοι για τον κόσμο, που δέχεται την διαρκώς αυξανόμενη πίεση εκ μέρους του κράτους και των κεφαλαιούχων. Δύσκολες συνθήκες και για το φυσικό περιβάλλον, όπου η καταστροφική μανία των κρατούντων δεν έχει τελειωμό.

Οι νόμοι και οι σχεδιασμοί ανάπλασης κλείνουν πονηρά το μάτι στους εμπρηστές των δασών κι αυτοί με τη σειρά τους ανοίγουν τους δρόμους για τη ψήφισή τους. Το ένα χέρι νίβει το άλλο...

Μέσα σε όλη αυτή την ανακατωσούρα ψηφίστηκε στη Βουλή –χωρίς ταρατατζούμ μια και οι βρωμοδουλειές γίνονται πάντα στα μουλωχτά– από τη Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ ο διακανονισμός Ελλάδας-ΗΠΑ για την «τρομοκρατία, την πρόληψη και καταπολέμηση του εγκλήματος». Έτσι για να μην ξεχνιόμαστε.

Η διαρκώς «ασθενής» οικονομία δεν έχει συναντήσει ακόμα αυτούς που θα της προσφέρουν την ευθανασία, απαλλάσσοντας και τον κόσμο από την βασανιστική παρουσία της. Αλλά που θα πάει...

Στους δύσκολους καιρούς είναι που οι κοινωνικές αναταραχές παίρνουν ανεξέλεγκτες διαστάσεις, όσο κι αν οι σχεδιασμοί χειραγώγησης βάζουν τα δυνατά τους για να πετύχουν την ακινησία του κόσμου ή την εκτροπή του πάθους του σε ανώδυνες και διαφημιστικές κινήσεις που φέρουν το όνομα της συμβολικότητας.

Αυτά τα ενδεχόμενα «κοινωνικών αναταραχών» είναι που κάνουν τους εξουσιαστές να προκηρύσσουν κατά διαστήματα εκλογές με διάφορα πάντοτε προσχήματα. Επιζητούν να αναζωογονηθούν παίρνοντας την συγκατάθεση των σκλάβων για τους όρους υποταγής που θα συνεχίσουν να υπάρχουν και θα γίνονται ακόμα πιο εξοντωτικοί παρά τα κάθε είδους παραπλανητικά επιχειρήματα που τους συνοδεύουν.

Η αναγγελία εκλογών για τον προσεχή Οκτώβριο δεν συνιστά κανένος είδους έκπληξη αφού μελετούνταν μετά τις ευρωεκλογές του Ιούνη.

Αυτές οι εκλογές έδωσαν ένα ανεπανάληπτο κτύπημα στους πολιτικούς εκφραστές του συστήματος σ' όλο το συνάφι χωρίς κάποια εξαίρεση. Επειδή, ο ρόλος και οι στοχεύσεις όλων τους είναι ίδιες, ανεξάρτητα αν πρόκειται για μικρούς ή μεγάλους σχηματισμούς, για τα λεγόμενα αριστερά ή δεξιά απο-κόμματα, οικολογικά, εθνικιστικά, επαναστατικά και βάλε.

Στις εκλογές του Οκτωβρίου μπορούμε να αναδείξουμε, για άλλη μια φορά, την ουσιαστική σχέση ανάμεσα στην ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ και την αντικρατική-αναρχική προοπτική.

Κόντρα στα παπαγαλάκια που προπαγανδίζουν την υποταγή με το «επιχείρημα» της «χαμένης ψήφου» οι αγωνιζόμενοι γνωρίζουν πως κάθε ψήφος είναι η χαμένη ή φυλακισμένη στις κάλπες ελπίδα για ένα κόσμο λεύτερο, και ανεξούσιο.

Γι' αυτό, ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ. Και για πάντα...

Ο *Κύκλος Σύνταξης* της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 8ος • ΦΥΛΛΟ 86•
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 – ΑΘΗΝΑ – Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03

ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

«Υπάρχουν πολλές τακτικές για να εφαρμοστεί η στρατηγική της επίλυσης του προβλήματος. Σε αυτές περιλαμβάνονται ριψοκίνδυνες κινήσεις, όπως η πραγματοποίηση παραχωρήσεων με την ελπίδα ότι θα υπάρξουν παραχωρήσεις και από το άλλο μέρος, η αναφορά σε πιθανούς συμβιβασμούς ως σημεία προς συζήτηση και η αποκάλυψη των βαθύτερων ενδιαφερόντων του Εμπλεκόμενου. Περιλαμβάνονται επίσης και συνετές κινήσεις, όπως οι υπαινιγμοί για πιθανούς συμβιβασμούς, η αποστολή αμερόληπτων ενδιάμεσων για να συζητήσουν τα ζητήματα, η επικοινωνία μέσω διαύλων και η επικοινωνία μέσω ενός μεσολαβητή. Η υποχωρητικότητα, η οποία εμπεριέχει τη μείωση των φιλοδοξιών του Εμπλεκόμενου δεν είναι απαραίτητο να συνεπάγεται την ολοκληρωτική συνθηκολόγηση. Μπορεί επίσης να συνεπάγεται επιμέρους παραχωρήσεις».

Τζέφρευ Ρούμπιν-Ντην Προύιτ-Σουνγκ Χη Κιμ,
Η Διευθέτηση της Κοινωνικής Σύγκρουσης

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΟΙ «ΩΦΕΛΙΜΕΣ ΗΤΤΕΣ», Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ

(και η περίπτωση της διαδήλωσης της 7ης Ιουλίου)



Έχουμε επισημάνει και στο παρελθόν ότι όταν ακολουθεί κανείς την λογική του πολιτικού λόγου, βρίσκεται πολλές φορές αναγκασμένος να εφαρμόσει μια σειρά από τακτικές, οι οποίες εκ των πραγμάτων τον εμπλέκουν μέσα στις δεδομένες αντιθέσεις των διαφόρων μερίδων της κυριαρχίας. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η συμμετοχή στην διαδικασία εξέλιξης αυτών των αντιθέσεων είναι αναπόφευκτη.

Το γεγονός αυτό είναι άμεσα ορατό και κατανοητό, όταν ανοικτά υιοθετείται και προβάλλεται λόγου χάρη η συνεργασία με αντιπολιτευόμενες προς τους κύριους διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων, πολιτικές αντιλήψεις και πρακτικές, είτε αυτές εκπροσωπούνται επίσημα στο κοινοβούλιο είτε όχι.

Σ' αυτή τη περίπτωση κάποιοι ποντάρουν υπομονετικά στο σίγουρο (πολιτικό) άλογο επιμένοντας είτε λόγω παλαιότερης εμπειρίας είτε επειδή δεν υπάρχουν περιθώρια πειραματισμών. Άλλοι πάλι με απογοήτευση βλέπουν το ...πολλά υποσχόμενο αουτσάιντερ να ξεφουσκώνει και μάλιστα στα μισά του (εκλογικού) δρόμου...

Ενίοτε, όμως, οι καταστάσεις περιπλέκονται.

Μια συνηθισμένη ρήση για την πολιτική, που χρησιμοποιείται δυστυχώς από ορισμένους αναρχικούς, είναι ιδιαίτερα γλαφυρή: «εδώ υπάρχει πολιτικό ψωμί, την καθαρότητα των απόψεών μας θα κοιτάξουμε;». Το πολιτικό «ψωμί», όμως, τις περισσότερες φορές δεν φτάνει για όλους. Και για να παραχωρηθούν από τους κατεξοχήν θιασώτες της πολιτικής μερικά ψίχουλα θα πρέπει να γίνουν οι απαραίτητες «θυσίες»...

Η παγίδα άλλοτε είναι διαφορετική. Η αριστερά απλά υ-

στεύουν ότι κατέχουν δικαιωματικά την θέση τους, νομίζουν ότι ο κόσμος θα έπρεπε να είναι διαφορετικός και καταπιέζουν με ολωσδιόλου καθαρή συνείδηση και με αίσθηση σιγουριάς που, εκτός από περιπτώσεις ιδιαίτερης

που το γέννησαν, μπορεί να καταλήγει κανείς σε βολικές διαπιστώσεις περί μεμονωμένων «λαθών». Συνήθως ως υπεύθυνες προβάλλονται οι διαδικασίες ή και μεμονωμένα πρόσωπα. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο ότι οι πολυποίκιλοι

φιλοσοφίαν του Εμπλεκόμενου δεν είναι απαραίτητο να συνεπάγεται την ολοκληρωτική συνθηκολόγηση. Μπορεί επίσης να συνεπάγεται επιμέρους παραχωρήσεις».

Τζέφρευ Ρούμπιν-Ντην Προύιτ-Σουνγκ Χη Κιμ,
Η Διευθέτηση της Κοινωνικής Σύγκρουσης

(και η περίπτωση της διαδήλωσης της 7ης Ιουλίου)



Έχουμε επισημάνει και στο παρελθόν ότι όταν ακολουθεί κανείς την λογική του πολιτικού λόγου, βρίσκεται πολλές φορές αναγκασμένος να εφαρμόσει μια σειρά από τακτικές, οι οποίες εκ των πραγμάτων τον εμπλέκουν μέσα στις δεδομένες αντιθέσεις των διαφόρων μερίδων της κυριαρχίας. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η συμμετοχή στην διαδικασία εξέλιξης αυτών των αντιθέσεων είναι αναπόφευκτη.

Το γεγονός αυτό είναι άμεσα ορατό και κατανοητό, όταν ανοικτά υιοθετείται και προβάλλεται λόγου χάρη η συνεργασία με αντιπολιτευόμενες προς τους κύριους διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων, πολιτικές αντιλήψεις και πρακτικές, είτε αυτές εκπροσωπούνται επίσημα στο κοινοβούλιο είτε όχι.

Σ' αυτή τη περίπτωση κάποιοι ποντάρουν υπομονετικά στο σίγουρο (πολιτικό) άλογο επιμένοντας είτε λόγω παλαιότερης εμπειρίας είτε επειδή δεν υπάρχουν περιθώρια πειραματισμών. Άλλοι πάλι με απογοήτευση βλέπουν το ...πολλά υποσχόμενο αουτσάιντερ να ξεφουσκώνει και μάλιστα στα μισά του (εκλογικού) δρόμου...

Ενίοτε, όμως, οι καταστάσεις περιπλέκονται.

Μια συνηθισμένη ρήση για την πολιτική, που χρησιμοποιείται δυστυχώς από ορισμένους αναρχικούς, είναι ιδιαίτερα γλαφυρή: «εδώ υπάρχει πολιτικό ψωμί, την καθαρότητα των απόψεών μας θα κοιτάξουμε;». Το πολιτικό «ψωμί», όμως, τις περισσότερες φορές δεν φτάνει για όλους. Και για να παραχωρηθούν από τους κατεξοχήν θιασώτες της πολιτικής μερικά ψίχουλα θα πρέπει να γίνουν οι απαραίτητες «θυσίες»...

Η παγίδα άλλοτε είναι διαφορετική. Η αριστερά απλά υποχωρεί, πρόσκαιρα ή μη, όπως συνηθίζει από ορισμένα συνήθη αντιπολιτευτικά ταμπούρια, εξαιτίας της εμφάνισης του περίφημου πολιτικού κόστους, έχοντας πάντα όμως την υψηλή εποπτεία. Η ευκαιρία φαντάζει ιδιαίτερα δελεαστική για τους πρόθυμους ν' ανταποκριθούν λόγω των κινηματικών προικιών, που παρέχονται ποικιλοτρόπως.

Δανεικά και αγύριστα; Όχι βέβαια.

Ο Μαλατέστα είχε παρομοιάσει εύστοχα τους νεοαναριχθέντες στην όποια εξουσία (αναφερόμενος στον Λένιν) με τους νεόπλουτους, που τους θεωρούσε πιο μισητούς και ανυπόφορους από τους αφέντες που γεννήθηκαν αφέντες. Είχε παρατηρήσει ότι εκείνοι που γεννήθηκαν μέσα στα προνόμια και έχουν μεγαλώσει μ' αυτά, πιστεύουν ότι κατέχουν δικαιωματικά την θέση τους, νομίζουν ότι ο κόσμος θα έπρεπε να είναι διαφορετικός και καταπιέζουν με ολωσδιόλου καθαρή συνείδηση και με αίσθηση σιγουριάς που, εκτός από περιπτώσεις ιδιαίτερης ατομικής κακίας, τους δίνει μια κάποια μετριοπάθεια και ευπροσηγορία, πράγμα που τους κάνει δυστυχώς, μερικές φορές συμπαθείς σ' εκείνους που βρίσκονται από κάτω τους. Αντίθετα, είχε προσθέσει ο Μαλατέστα, ο νεόπλουτος, el piojo resucitado (ο ζητιάνος που πάει καβάλα) είναι αχόρταγος στις απολαύσεις, έχει ανάγκη την **επίδειξη** και φαίνεται ότι θέλει να σιγάσει τις τύψεις της συνείδησης και το φόβο μην ξαναγίνει φτωχός με την χλιδή και με την **υπεροψία**.

Η πολιτική, όμως, για να επιστρέψουμε έχει και ένα ακόμα χαρακτηριστικό.

Είναι εκτός των άλλων η τεχνική των διαχωρισμών(1). Λόγου χάρη μέσω του διαχωρισμού των γεγονότων μεταξύ τους, αλλά και του κάθε γεγονότος από τα συστατικά που το γέννησαν, μπορεί να καταλήγει κανείς σε βολικές διαπιστώσεις περί μεμονωμένων «λαθών». Συνήθως ως υπεύθυνες προβάλλονται οι διαδικασίες ή και μεμονωμένα πρόσωπα. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο ότι οι πολυποίκιλοι διαχωρισμοί, δεν είναι απλά διάσπαρτοι, αλλά εγγενείς στην μαρξιστική ιδεολογία.

Θα επαναλάβουμε για μιαν ακόμη φορά ότι **η απόρριψη της πολιτικής ως εξουσιαστικού μέσου δημιουργεί τις πιο ευνοϊκές προϋποθέσεις για την ανάπτυξη των αναρχικών απόψεων και πρακτικών**. Ας δούμε όμως ένα άλλο παράδειγμα.

Πολλοί θεωρούν αφελώς, ιδίως όταν καταπιάνονται επιφανειακά με κάποιο ζήτημα, ότι η επίτευξη του κοινωνικού ελέγχου ταυτίζεται με την εξασφάλιση των προϋποθέσεων εκ μέρους των εξουσιαστών, ώστε τελικά να αποτρέπονται οι διάφορες εκφράσεις των κοινωνικών συγκρούσεων. Όμως έχει αποδειχθεί τόσες και τόσες φορές ότι η

συνέχεια στη σελίδα 2

– Πρώην αριστερός και νυν εκδότης, ανάδοχος δημοσίων έργων (και νονός) ή συνεπής απατεώ-

ανακυκλωμένες αλήθειες και οι «ειλικρινείς εξομολογήσεις». Δεν υπάρχει πια ορατή έξοδος κιν-

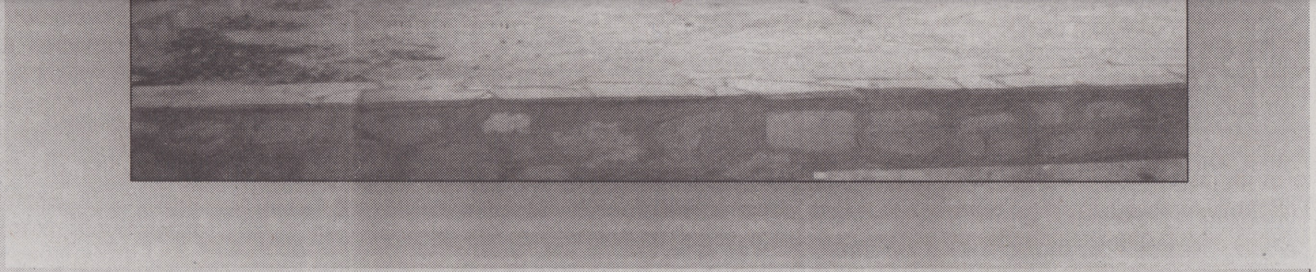
Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

στο σίγουρο (πολιτικό) άλογο επιμένοντας είτε λόγω παλαιότερης εμπειρίας είτε επειδή δεν υπάρχουν περιθώρια πειραματισμών. Άλλοι πάλι με απογοήτευση βλέπουν το ...πολλά υποσχόμενο αουτσάιντερ να ξεφουσκώνει και μάλιστα στα μισά του (εκλογικού) δρόμου...

Ενίοτε, όμως, οι καταστάσεις περιπλέκονται.

Μια συνηθισμένη ρήση για την πολιτική, που χρησιμοποιείται δυστυχώς από ορισμένους αναρχικούς, είναι ιδιαίτερα γλαφυρή: «εδώ υπάρχει πολιτικό ψωμί, την καθαρότητα των απόψεών μας θα κοιτάξουμε;». Το πολιτικό «ψωμί», όμως, τις περισσότερες φορές δεν φτάνει για όλους. Και για να παραχωρηθούν από τους κατεξοχήν θιασώτες της πολιτικής μερικά ψίχουλα θα πρέπει να γίνουν οι απαραίτητες «θυσίες»...



Η παγίδα άλλοτε είναι διαφορετική. Η αριστερά απλά υποχωρεί, πρόσκαιρα ή μη, όπως συνηθίζει από ορισμένα συνήθη αντιπολιτευτικά ταμπούρια, εξαιτίας της εμφάνισης του περίφημου πολιτικού κόστους, έχοντας πάντα όμως την υψηλή εποπτεία. Η ευκαιρία φαντάζει ιδιαίτερα δελεαστική για τους πρόθυμους ν' ανταποκριθούν λόγω των κινηματικών προικιών, που παρέχονται ποικιλοτρόπως.

Δανεικά και αγύριστα; Όχι βέβαια.

Ο Μαλατέστα είχε παρομοιάσει εύστοχα τους νεοαναρριχηθέντες στην όποια εξουσία (αναφερόμενος στον Λένιν) με τους νεόπλουτους, που τους θεωρούσε πιο μισητούς και ανυπόφορους από τους αφέντες που γεννήθηκαν αφέντες. Είχε παρατηρήσει ότι εκείνοι που γεννήθηκαν μέσα στα προνόμια και έχουν μεγαλώσει μ' αυτά, πιστεύουν ότι κατέχουν δικαιωματικά την θέση τους, νομίζουν ότι ο κόσμος θα έπρεπε να είναι διαφορετικός και καταπιέζουν με ολωσδιόλου καθαρή συνείδηση και με αίσθηση σιγουριάς που, εκτός από περιπτώσεις ιδιαίτερης ατομικής κακίας, τους δίνει μια κάποια μετριοπάθεια και ευπροσηγορία, πράγμα που τους κάνει δυστυχώς, μερικές φορές συμπαθείς σ' εκείνους που βρίσκονται από κάτω τους. Αντίθετα, είχε προσθέσει ο Μαλατέστα, ο νεόπλουτος, el piojo resucitado (ο ζητιάνος που πάει καβάλα) είναι αχόρταγος στις απολαύσεις, έχει ανάγκη την **επίδειξη** και φαίνεται ότι θέλει να σιγάσει τις τύψεις της συνείδησης και το φόβο μην ξαναγίνει φτωχός με την χλιδή και με την **υπεροψία**.

Η πολιτική, όμως, για να επιστρέψουμε έχει και ένα ακόμα χαρακτηριστικό.

Είναι εκτός των άλλων η τεχνική των διαχωρισμών[1]. Λόγου χάρη μέσω του διαχωρισμού των γεγονότων μεταξύ τους, αλλά και του κάθε γεγονότος από τα συστατικά που το γέννησαν, μπορεί να καταλήγει κανείς σε βολικές διαπιστώσεις περί μεμονωμένων «λαθών». Συνήθως ως υπεύθυνες προβάλλονται οι διαδικασίες ή και μεμονωμένα πρόσωπα. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο ότι οι πολυποίκιλοι διαχωρισμοί, δεν είναι απλά διάσπαρτοι, αλλά εγγενείς στην μαρξιστική ιδεολογία.

Θα επαναλάβουμε για μιαν ακόμη φορά ότι **η απόρριψη της πολιτικής ως εξουσιαστικού μέσου δημιουργεί τις πιο ευνοϊκές προϋποθέσεις για την ανάπτυξη των αναρχικών απόψεων και πρακτικών**. Ας δούμε όμως ένα άλλο παράδειγμα.

Πολλοί θεωρούν αφελώς, ιδίως όταν καταπιάνονται επιφανειακά με κάποιο ζήτημα, ότι η επίτευξη του κοινωνικού ελέγχου ταυτίζεται με την εξασφάλιση των προϋποθέσεων εκ μέρους των εξουσιαστών, ώστε τελικά να αποτρέπονται οι διάφορες εκφράσεις των κοινωνικών συγκρούσεων. Όμως έχει αποδειχθεί τόσες και τόσες φορές ότι η

συνέχεια στη σελίδα 2

– Πρώην αριστερός και νυν εκδότης, ανάδοχος δημοσίων έργων (και νονός) ή συνεπής απατεώνας, δημαγωγός και έμπορος ελπίδας;

Κρατάμε τη μύτη μας και προσπερνούμε βιαστικά.

Ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να «κλείσει» οριστικά ένα σκάνδαλο χρηματισμού; Μα να παραδεχτούν δημόσια όλες οι μερίδες ότι χρηματίστηκαν (όπως και έγινε) ούτως ώστε «όλοι ένοχοι» άρα «ουδείς ένοχος». Ας μπει ένα τέρμα και στο σαχλό σήριαλ Χριστοφοράκου που δεν καταδέχεται να πατήσει τα πάτρια εδάφη, δεν σε έχουμε ανάγκη κυρ-Χριστοφοράκο και τις αποκαλύψεις σου, ούτε κρεμόμαστε από τα χείλη σας ώ κοκκινοφορεμένοι, σαν κοκκινοσκουφίτσες, ανώτατοι δικαστές του Μονάχου και της Καρλσρούης!

Στέρεψαν πια τα ψέματα, οι μισές αλήθειες, οι ανακυκλωμένες αλήθειες και οι «ειλικρινείς εξομολογήσεις». Δεν υπάρχει πια ορατή έξοδος κινδύνου για τους εγκλωβισμένους δυνάστες.

Οι ήρωες της αριστεράς αποδεικνύονται χάρτινες φιγούρες και οι νεωτερίζοντες διεκδικητές της επαναστατικής αλήθειας και δράσης γίνονται τα αποκαΐδια των μεγάλων ιστορικών πυρκαγιών.

Ο μεγάλος ρεφορμισμός είναι εδώ! Μαζί με τους υπερασπιστές της τιμής και της υπόληψης όλων εκείνων που η ελεεινότητά τους είναι κοινωνικά και ιστορικά αποδειγμένη.



Λεόν

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ
***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86
***

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)
****

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, θα πρέπει να απευθύνονται στον Παναγιώτη Λιόλιο, ή στον Γιώργο Βλασσόπουλο
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ
Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, & το τηλέφωνο επικοινωνίας
69 73 79 92 07

συνέχεια από τη σελίδα 3

προσφυγή σε μεθόδους που στοχεύουν στην παρεμπόδισή τους δεν αποτελεί μονόδρομο για την εξουσία.

Οι τεχνικοί της εξουσίας γνωρίζουν καλά ότι η απλή εκδήλωση μιας κοινωνικής σύγκρουσης δεν συνεπάγεται και την κλιμάκωσή της. Και κλιμάκωση εκτός των άλλων σημαίνει διάρκεια, δυνατότητα σύντομης επανόδου σε παρόμοιες καταστάσεις κοινωνικής αναταραχής, αλλά και αυξημένες δυνατότητες απεμπλοκής ευρύτερων κοινωνικών κομματιών από κυρίαρχες λογικές.

Μ' άλλα λόγια ζητούμενο για τους εξουσιαστές δεν είναι πάντα η εξάλειψη των κοινωνικών συγκρούσεων, όχι μόνο γιατί γνωρίζουν ότι αυτό δεν είναι εφικτό, αλλά διότι υπό ορισμένες προϋποθέσεις η ελεγχόμενη εκδήλωσή τους αφενός εκτονώνει την κοινωνική δυσαρέσκεια, αφετέρου ανοίγει τον δρόμο για τις απαραίτητες μεταρρυθμιστικές κινήσεις(2). Σ' αυτήν την κατεύθυνση ενεργοποιούνται οι ενδιάμεσοι μηχανισμοί, που μεσολαβούν για να αμβλύνουν την κοινωνική δυσπιστία απέναντι στην επίσημη εξουσία, επεμβαίνουν για να οριοθετήσουν την έκταση που μπορούν να λάβουν ανεξέλεγκτα γεγονότα, καθώς και για να προσδιορίσουν το πολιτικό περιεχόμενό τους.

Θ' αναρωτηθεί κανείς και όταν μια κοινωνική σύγκρουση πάρει ανεξέλεγκτες για την εξουσία διαστάσεις, όταν ξεσπάσει μια κοινωνική εξέγερση, όπως εκείνη του Δεκέμβρη το κράτος και οι μηχανισμοί του σηκώνουν τα χέρια ψηλά;

Όχι βέβαια.

Μήπως άραγε τότε η καταστολή περιορίζεται στις συλλήψεις, διώξεις ή προφυλακίσεις που πραγματοποιήθηκαν ή στην συκοφάντηση και στην προσπάθεια διαχωρισμού των δυναμικότερων στοιχείων που συμμετείχαν;

Θα ήταν αφελής κανείς να πιστεύει κάτι τέτοιο.

Το κράτος και η εξουσία είναι βέβαιο ότι δεν θα υπήρχαν αν δεν είχαν την ικανότητα να αφομοιώνουν κοινωνικές αντιδράσεις και κραδασμούς, αλλά και να προσεταιρίζονται πρόσωπα και καταστάσεις με τον πλέον λειτουργικό γι' αυτούς τρόπο, να ναρκώνουν και να εξαγοράζουν συνειδήσεις, να αναπαράγουν κάθε είδους σχέσεις εξάρτησης.

Για εμάς ως αναρχικούς κάθε κοινωνική σύγκρουση, κάθε κοινωνική εξέγερση «μικρή» ή «μεγάλη» είναι ακόμα μια στιγμή στον αγώνα για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση από τα δεσμά της κυριαρχίας, είναι ένα ακόμα βήμα για την αναρχία και όχι ευκαιρίες άντλησης των παρα-

ουν να εναλλάσσονται με τις κινηματικές υποχωρήσεις πολύ απλά γιατί αποτελούν τις διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος. Οι απώλειες τότε θεωρούνται θεμιτές ως αναπόσπαστο μέρος του πολιτικού παζαριού, όπως και η ύπαρξη διαχειριστών...

...και η περίπτωση της διαδήλωσης της 7ης Ιουλίου...

Η επίδειξη έργου στο «ζήτημα της ασφάλειας» προβλήθηκε μετεκλογικά από το κράτος και τα παπαγαλάκια του ως ένα δίχως αμφιβολία κοινωνικό αίτημα. Μόνο που ουδέποτε από τους διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων κάτι τέτοιο δεν ταυτίστηκε με το «ξεκαθάρισμα» των «λαθραίων» μεταναστών ή προσφύγων και την αντιμετώπιση της «εγκληματικότητας», που τους χρεώνεται. Η βίαιη μετατόπισή τους από περιοχή σε περιοχή ή οι επαναλαμβανόμενες «εκκαθαριστικές» επιχειρήσεις στο λεγόμενο ιστορικό κέντρο συνεχίζει να συμπεριλαμβάνει τόσο αιφνιδιαστικές γιγάντιες αστυνομικές επιχειρήσεις, που σαρώνουν κάθε φορά τις περιοχές στις οποίες πραγματοποιούνται, όσο και την συνεχή παρουσία αστυνομικών δυνάμε-



ευρύτατα κοινωνικά κομμάτια δεν περιορίζονται μόνο στο οικονομικό τομέα. Η απόκτηση κοινωνικών δεσμών είναι δεδομένη ανάμεσα σε «ντόπιους» και «ξένους» στον ελλαδικό χώρο. Και πρόκειται μάλιστα για κοινωνικούς δεσμούς ηλικίας πλέον σχεδόν είκοσι ετών. Είτε χαλάει αυτό για κάποιους την προωθούμενη εικόνα μιας κοινωνίας που καθρεφτίζεται στον ντόπιο ρατσιστή νοικοκυραίο είτε όχι.

Πρόσφυγες και κυρίως μετανάστες. Ενσωμάτωση και κατατρεγμός, εξευτελιστικές συνθήκες διαβίωσης και οικονομική αποκατάσταση, αποξένωση και ρατσισμός, αλλά και κοινωνική αποδοχή, δολοφονίες στα χερσαία ή στα θαλάσσια σύνορα, βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα, αλλά και έκφραση κάθε είδους κοινωνικής αλληλεγγύης, εξαναγκαστική πορνεία, βαποράκια αλλά και έμποροι ναρκωτικών, ο μισός πληθυσμός των φυλακών, εξαρτημένοι από τα ναρκωτικά, που τα ξεκίνησαν μακριά από τον τόπο καταγωγής και ενίοτε χειραγωγούμενη «μάζα» ανθρώπων στα νταλαβέρια της λεγόμενης εξωτερικής πολιτικής των κρατών-δημίων και υπεύθυνων τόσων και τόσων ανθρωποσφαγών. Φτωχοδιάβολοι μες στους φτωχοδιάβολους, εξεγερμένοι μέσα στο πλήθος των εξεγερμένων, βολεμένοι και συντηρητικοί, ρατσιστές μέσα στους ρατσιστές, μισογύνηδες ή μη, μπεσαλήδες ή ρουφιάνοι, εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενοι.

Οι διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων αμέσως μετά τις ευρωεκλογές προχώρησαν μεθοδικά σε μια σειρά από κινήσεις έχοντας την πλήρη πολιτική συναίνεση των υπόλοιπων πολιτικών τους εταίρων. Ενδεικτικές είναι οι ανακοινώσεις του Πασοκ που μιλούσαν για «μηδενική ανοχή στην λαθρομετανάστευση», όσο και η καταφανής άμβλυνση των θέσεων του Συριζα, που υιοθέτησε τον όρο «κέντρα φιλοξενίας» για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και γενικότερα άρχισε να τραβιέται διακριτικά και με τον νόμο από την όποια προηγούμενη δραστηριοποίησή του γύρω από το ζήτημα.

Είναι λοιπόν ηθελημένη διαστρέβλωση της πραγματικότητας να μιλά κανείς για κυβέρνηση ΝΔ-ΛΑΟΣ, που ευθύνεται αποκλειστικά για τα πογκρόμ των τελευταίων δύο μηνών (εκκένωση κτιρίων στο κέντρο της Αθήνας, ισοπέδωση του καταυλισμού στην Πάτρα κ.ά.).

Τα γεγονότα στην πλατεία του αγ. Παντελεήμονα είναι λίγο πολύ γνωστά. Άλλωστε έχουμε ξαναναφερθεί σ' αυτά αρκετά διεξοδικά.

Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, σε ορισμένες εκτιμήσεις σχετικά με την πορεία αναρχικών-αντιεξουσιαστών-αλληλέγγυων στις 7 Ιούλη που αποφασίστηκε να κατευ-

ορισμένες προϋποθέσεις η ελεγχόμενη εκδήλωσή τους αφενός εκτονώνει την κοινωνική δυσαρέσκεια, αφετέρου ανοίγει τον δρόμο για τις απαραίτητες μεταρρυθμιστικές κινήσεις(2). Σ' αυτήν την κατεύθυνση ενεργοποιούνται οι ενδιάμεσοι μηχανισμοί, που μεσολαβούν για να αμβλύνουν την κοινωνική δυσπιστία απέναντι στην επίσημη εξουσία, επεμβαίνουν για να οριοθετήσουν την έκταση που μπορούν να λάβουν ανεξέλεγκτα γεγονότα, καθώς και για να προσδιορίσουν το πολιτικό περιεχόμενό τους.

Θ' αναρωτηθεί κανείς και όταν μια κοινωνική σύγκρουση πάρει ανεξέλεγκτες για την εξουσία διαστάσεις, όταν ξεσπάσει μια κοινωνική εξέγερση, όπως εκείνη του Δεκέμβρη το κράτος και οι μηχανισμοί του σηκώνουν τα χέρια ψηλά;

Όχι βέβαια.

Μήπως άραγε τότε η καταστολή περιορίζεται στις συλλήψεις, διώξεις ή προφυλακίσεις που πραγματοποιήθηκαν ή στην συκοφάντηση και στην προσπάθεια διαχωρισμού των δυναμικότερων στοιχείων που συμμετείχαν;

Θα ήταν αφελής κανείς να πιστεύει κάτι τέτοιο.

Το κράτος και η εξουσία είναι βέβαιο ότι δεν θα υπήρχαν αν δεν είχαν την ικανότητα να αφομοιώνουν κοινωνικές αντιδράσεις και κραδασμούς, αλλά και να προσεταιρίζονται πρόσωπα και καταστάσεις με τον πλέον λειτουργικό γι' αυτούς τρόπο, να ναρκώνουν και να εξαγοράζουν συνειδήσεις, να αναπαράγουν κάθε είδους σχέσεις εξάρτησης.

Για εμάς ως αναρχικούς κάθε κοινωνική σύγκρουση, κάθε κοινωνική εξέγερση «μικρή» ή «μεγάλη» είναι ακόμα μια στιγμή στον αγώνα για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση από τα δεσμά της κυριαρχίας, είναι ένα ακόμα βήμα για την αναρχία και όχι ευκαιρίες άντλησης των παραμικρών κινηματικών πόρων. Ούτε αφορμή για την ανάληψη διαχειριστικών καθηκόντων της α-πολίτικης κοινωνικής δυναμικής. Έχουμε αναφερθεί πρόσφατα τόσο στον ρόλο της αριστεράς και της πολιτικής σ' αυτές τις περιπτώσεις, όσο και σε ζητήματα, όπως αυτό της αυτοοργάνωσης.

Θα επισημάνουμε όμως για μιαν ακόμη φορά ότι το κράτος γνωρίζει τους τρόπους να γιατρεύει τις πληγές του, να ανασυγκροτεί τις δυνάμεις του, να ανανεώνει το θεσμικό, νομικό και ιδεολογικό του οπλοστάσιο. Γι' αυτό θεωρούμε αδιανόητο τουλάχιστον για τους αναρχικούς να μην κινούνται ακόμα πιο επίμονα ύστερα από μια κοινωνική εξέγερση στην διάχυση των απόψεων και των πρακτικών τους. Να παραγνωρίζουν το μέγεθος της συμβολής τους, όταν ακόμα και οι κάθε είδους αναγνωρισμένοι αντίπαλοί τους δεν μπορούν να κρύψουν την ανησυχία τους για την ασίγαστη κοινωνική οργή, την απέχθεια για την πολιτική και τους πολιτικούς, τις μειωμένες δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου εκ μέρους της αριστεράς.

Και είναι ακόμα πιο αδιανόητο για τους αναρχικούς να θέλουν να γίνουν αριστερά στη θέση της αριστεράς ξεχνώντας την αποστροφή τους σε εξουσιοδοτημένες ή μη

ως ένα δίχως αμφιβολία κοινωνικό αίτημα. Μόνο που ουδέποτε από τους διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων κάτι τέτοιο δεν ταυτίστηκε με το «ξεκαθάρισμα» των «λαθραίων» μεταναστών ή προσφύγων και την αντιμετώπιση της «εγκληματικότητας», που τους χρεώνεται. Η βίαιη μετατόπισή τους από περιοχή σε περιοχή ή οι επαναλαμβα-



νόμενες «εκκαθαριστικές» επιχειρήσεις στο λεγόμενο ιστορικό κέντρο συνεχίζει να συμπεριλαμβάνει τόσο αιφνιδιαστικές γιγάντιες αστυνομικές επιχειρήσεις, που σαρώνουν κάθε φορά τις περιοχές στις οποίες πραγματοποιούνται, όσο και την συνεχή παρουσία αστυνομικών δυνάμεων, που «παρενοχλούν» σε συστηματική βάση τους κάθε λογής «παρείσακτους».

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι ζητούμενο για το κράτος παραμένει η ένταση του συνολικότερου κοινωνικού ελέγχου, γεγονός που αναιρείται από την ιδεολογικοποίηση του «ζητήματος» των μεταναστών. Και η ιδεολογικοποίηση έχει σαν αφετηρία της στην συγκεκριμένη περίπτωση την αναγόρευση ως θύματος κάθε μετανάστη, την εξίσωσή του στην συνέχεια με τον πρόσφυγα, την υιοθέτηση –οξύμωρο τουλάχιστον από αναρχικής σκοπιάς– αιτημάτων νομιμοποίησης ή έστω κοινωνικής νομιμοποίησης.

Υποτιμάται σε μόνιμη βάση ή παραβλέπεται σκοπίμως και το ακόλουθο γεγονός.

Η βίαιη μετακίνηση μεγάλων πληθυσμών έχει πολύπλοκες οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Μπορεί να συνεπάγεται την επιδείνωση της δικής τους θέσης στην «γη της επαγγελίας», όπου καταφεύγουν, αλλά και την επιδείνωση μ' ορισμένο τρόπο της θέσης κάποιων από τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες που διαμένουν μόνιμα εκεί.

Την ίδια στιγμή, όμως όπως και οι εξουσιαστές παραδέ-

κωτικών, ο μισός πληθυσμός των φυλακών, εξαρτημένοι από τα ναρκωτικά, που τα ξεκίνησαν μακριά από τον τόπο καταγωγής και ενίοτε χειραγωγούμενη «μάζα» ανθρώπων στα νταλαβέρια της λεγόμενης εξωτερικής πολιτικής των κρατών-δημίων και υπεύθυνων τόσων και τόσων ανθρωποσφαγών. Φτωχοδιάβολοι μες στους φτωχοδιάβολους, εξεγερμένοι μέσα στο πλήθος των εξεγερμένων, βολεμένοι και συντηρητικοί, ρατσιστές μέσα στους ρατσιστές, μισογύνηδες ή μη, μπεσαλήδες ή ρουφιάνοι, εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενοι.

Οι διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων αμέσως μετά τις ευρωεκλογές προχώρησαν μεθοδικά σε μια σειρά από κινήσεις έχοντας την πλήρη πολιτική συναίνεση των υπόλοιπων πολιτικών τους εταίρων. Ενδεικτικές είναι οι ανακοινώσεις του Πασοκ που μιλούσαν για «μηδενική ανοχή στην λαθρομετανάστευση», όσο και η καταφανής άμβλυνση των θέσεων του Συριζα, που υιοθέτησε τον όρο «κέντρα φιλοξενίας» για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και γενικότερα άρχισε να τραβιέται διακριτικά και με τον νόμο από την οποία προηγούμενη δραστηριοποίησή του γύρω από το ζήτημα.

Είναι λοιπόν ηθελημένη διαστρέβλωση της πραγματικότητας να μιλά κανείς για κυβέρνηση ΝΔ-ΛΑΟΣ, που ευθύνεται αποκλειστικά για τα πογκρόμ των τελευταίων δύο μηνών (εκκένωση κτιρίων στο κέντρο της Αθήνας, ισοπέδωση του καταυλισμού στην Πάτρα κ.ά.).

Τα γεγονότα στην πλατεία του αγ. Παντελεήμονα είναι λίγο πολύ γνωστά. Άλλωστε έχουμε ξαναναφερθεί σ' αυτά αρκετά διεξοδικά.

Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, σε ορισμένες εκτιμήσεις σχετικά με την πορεία αναρχικών-αντιεξουσιαστών-αλληλέγγυων στις 7 Ιούλη που αποφασίστηκε να κατευθυνθεί στην επίμαχη πλατεία με αποτέλεσμα να δεχθεί την συντονισμένη επίθεση των ΜΑΤ και μερικών δεκάδων νεοναζί. Οι τελευταίοι επιτέθηκαν μάλιστα με δύο βόμβες μολότοφ ενάντια στους συντρόφους (που δεν είχαν την δυνατότητα να ανταπαντήσουν με τον ίδιο τρόπο), που αμύνθηκαν με ξύλα και πέτρες. Ακολούθησε καταιγισμός δακρυγόνων, πρόσκαιρος πανικός πολλών διαδηλωτών, που σε ορισμένες περιπτώσεις τσαλαπατούσε ο ένας τον άλλον λόγω της στενότητας του δρόμου και το πλαγιοκόπημα των ΜΑΤ. Τελικά επιτεύχθηκε μια δύσκολη υποχώρηση στην ΑΣΟΕΕ, όπου εξελίχθηκε πετροπόλεμος με τις δυνάμεις των ΜΑΤ.

Πολλοί εκ των υστέρων εστιάζουν αποκλειστικά την κριτική τους στην επιλογή του συγκεκριμένου δρομολογίου χαρακτηρίζοντάς την λανθασμένη. Μια τέτοια οπτική, όμως, εγκλωβίζεται ηθελημένα ή αθέλητα σε μια τεχνικού τύπου συζήτηση, που περιορίζει τις δυνατότητες ενός δημιουργικού απολογισμού παρ' ότι εκ των πραγμάτων η επιλογή του συγκεκριμένου δρομολογίου ήταν αναμφίβολα η χειρότερη δυνατή.

Ακόμα περισσότερο απογοητευτική είναι η παντελής α-

Θα ήταν αφελής κανείς να πιστεύει κάτι τέτοιο.

Το κράτος και η εξουσία είναι βέβαιο ότι δεν θα υπήρχαν αν δεν είχαν την ικανότητα να αφομοιώνουν κοινωνικές αντιδράσεις και κραδασμούς, αλλά και να προσεταιρίζονται πρόσωπα και καταστάσεις με τον πλέον λειτουργικό γι' αυτούς τρόπο, να ναρκώνουν και να εξαγοράζουν συνειδήσεις, να αναπαράγουν κάθε είδους σχέσεις εξάρτησης.



Για εμάς ως αναρχικούς κάθε κοινωνική σύγκρουση, κάθε κοινωνική εξέγερση «μικρή» ή «μεγάλη» είναι ακόμα μια στιγμή στον αγώνα για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση από τα δεσμά της κυριαρχίας, είναι ένα ακόμα βήμα για την αναρχία και όχι ευκαιρίες άντλησης των παραμικρών κινηματικών πόρων. Ούτε αφορμή για την ανάληψη διαχειριστικών καθηκόντων της α-πολίτικης κοινωνικής δυναμικής. Έχουμε αναφερθεί πρόσφατα τόσο στον ρόλο της αριστεράς και της πολιτικής σ' αυτές τις περιπτώσεις, όσο και σε ζητήματα, όπως αυτό της αυτοοργάνωσης.

Θα επισημάνουμε όμως για μιαν ακόμη φορά ότι το κράτος γνωρίζει τους τρόπους να γιατρεύει τις πληγές του, να ανασυγκροτεί τις δυνάμεις του, να ανανεώνει το θεσμικό, νομικό και ιδεολογικό του οπλοστάσιο. Γι' αυτό θεωρούμε αδιανόητο τουλάχιστον για τους αναρχικούς να μην κινούνται ακόμα πιο επίμονα ύστερα από μια κοινωνική εξέγερση στην διάχυση των απόψεων και των πρακτικών τους. Να παραγνωρίζουν το μέγεθος της συμβολής τους, όταν ακόμα και οι κάθε είδους αναγνωρισμένοι αντίπαλοί τους δεν μπορούν να κρύψουν την ανησυχία τους για την ασίγαστη κοινωνική οργή, την απέχθεια για την πολιτική και τους πολιτικούς, τις μειωμένες δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου εκ μέρους της αριστεράς.

Και είναι ακόμα πιο αδιανόητο για τους αναρχικούς να θέλουν να γίνουν αριστερά στη θέση της αριστεράς ξεχνώντας την αποστροφή τους σε εξουσιοδοτημένες ή μη εκπροσωπήσεις κοινωνικών συμφερόντων, αλλά και στην προοπτική συγκρότησής τους σε οποιουδήποτε είδους πολιτικό φορέα που μεσολαβεί, έστω συγκρουσιακά, για την παραχώρηση αιτούμενων πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Η παραχώρηση ή η αναδιανομή πόστων από την εξουσία έχει πάντα και το τίμημά της, αλλά προπάντων και δυστυχώς την δύσκολη επιστροφή στον δρόμο της αντιπαράθεσης με το σύνολο της κυριαρχίας. Και εδώ ακριβώς βρίσκεται η μεγάλη παγίδα της μερικότητας, των λογικών σύνδεσης με την κοινωνία, της διεκδίκησης «ελεύθερων» νησίδων στο κυριαρχικό αρχιπέλαγος, που χαρακτηρίζονται είτε εκ των προτέρων είτε ύστερα από την νοούμενη κατοχύρωσή τους ως «ζωτικοί χώροι» και εν τέλει στην παραγωγή νέων διαχωρισμών ανάμεσα στους εξουσιαζόμενους.

Και κάτι ακόμα. Οι **κινηματικές φιλοδοξίες δεν παύ-**νόμενες «εκκαθαριστικές» επιχειρήσεις στο λεγόμενο ιστορικό κέντρο συνεχίζει να συμπεριλαμβάνει τόσο αιφνιδιαστικές γιγάντιες αστυνομικές επιχειρήσεις, που σαρώνουν κάθε φορά τις περιοχές στις οποίες πραγματοποιούνται, όσο και την συνεχή παρουσία αστυνομικών δυνάμεων, που «παρενοχλούν» σε συστηματική βάση τους κάθε λογής «παρείσακτους».

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι ζητούμενο για το κράτος παραμένει η ένταση του συνολικότερου κοινωνικού ελέγχου, γεγονός που αναιρείται από την ιδεολογικοποίηση του «ζητήματος» των μεταναστών. Και η ιδεολογικοποίηση έχει σαν αφετηρία της στην συγκεκριμένη περίπτωση την αναγόρευση ως θύματος κάθε μετανάστη, την εξίσωσή του στην συνέχεια με τον πρόσφυγα, την υιοθέτηση –οξύμωρο τουλάχιστον από αναρχικής σκοπιάς– αιτημάτων νομιμοποίησης ή έστω κοινωνικής νομιμοποίησης.

Υποτιμάται σε μόνιμη βάση ή παραβλέπεται σκοπίμως και το ακόλουθο γεγονός.

Η βίαιη μετακίνηση μεγάλων πληθυσμών έχει πολύπλοκες οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Μπορεί να συνεπάγεται την επιδείνωση της δικής τους θέσης στην «γη της επαγγελίας», όπου καταφεύγουν, αλλά και την επιδείνωση μ' ορισμένο τρόπο της θέσης κάποιων από τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες που διαμένουν μόνιμα εκεί.

Την ίδια στιγμή, όμως όπως και οι εξουσιαστές παραδέχονται, γεμίζουν τα ασφαλιστικά ταμεία, που έχουν καταληστευθεί δεόντως από το κράτος, ανακουφίζοντας τους χειρότερους εφιάλτες κράτους και αφεντικών από μια επικείμενη κοινωνική αναταραχή απροσδιόριστου μεγέθους. Την ίδια ανακούφιση νιώθουν, βέβαια, οι κρατικές αρχές του τόπου καταγωγής τους, αφού η εμπέδωση της εκεί κοινωνικής σταθερότητας εξαρτιόταν και εξαρτάται ποικιλοτρόπως από αυτήν ακριβώς την βίαιη ή μη μετακίνηση. Ένα άλλο ζήτημα για την «λύση» του οποίου επένδυσαν τους μετανάστες οι κρατικές αρχές όπως είναι γνωστό, είναι το δημογραφικό.

Γι' άλλους, λοιπόν, γίνονται ανεπιθύμητοι καθώς τα αφεντικά μειώνουν τα μεροκάματα και γι' άλλους ο ερχομός τους είναι ότι καλύτερο μπορούσε να συμβεί ειδικότερα σε περιόδους λεγόμενης οικονομικής κρίσης. Οι δυσμενείς ή ευνοϊκές, όμως, επιπτώσεις που αντιλαμβάνονται

γούμενη δραστηριοποίηση του γύρω από το ζήτημα.

Είναι λοιπόν ηθελημένη διαστρέβλωση της πραγματικότητας να μιλά κανείς για κυβέρνηση ΝΔ-ΛΑΟΣ, που ευθύνεται αποκλειστικά για τα πογκρόμ των τελευταίων δύο μηνών (εκκένωση κτιρίων στο κέντρο της Αθήνας, ισοπέδωση του καταυλισμού στην Πάτρα κ.ά.).

Τα γεγονότα στην πλατεία του αγ. Παντελεήμονα είναι λίγο πολύ γνωστά. Άλλωστε έχουμε ξαναναφερθεί σ' αυτά αρκετά διεξοδικά.

Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, σε ορισμένες εκτιμήσεις σχετικά με την πορεία αναρχικών-αντιεξουσιαστών-αλληλέγγυων στις 7 Ιούλη που αποφασίστηκε να κατευθυνθεί στην επίμαχη πλατεία με αποτέλεσμα να δεχθεί την συντονισμένη επίθεση των ΜΑΤ και μερικών δεκάδων νεοναζί. Οι τελευταίοι επιτέθηκαν μάλιστα με δύο βόμβες μολότοφ ενάντια στους συντρόφους (που δεν είχαν την δυνατότητα να ανταπαντήσουν με τον ίδιο τρόπο), που αμύνθηκαν με ξύλα και πέτρες. Ακολούθησε καταιγισμός δακρυγόνων, πρόσκαιρος πανικός πολλών διαδηλωτών, που σε ορισμένες περιπτώσεις τσαλαπατούσε ο ένας τον άλλον λόγω της στενότητας του δρόμου και το πλαγιοκόπημα των ΜΑΤ. Τελικά επιτεύχθηκε μια δύσκολη υποχώρηση στην ΑΣΟΕΕ, όπου εξελίχθηκε πετροπόλεμος με τις διμοιρίες των ΜΑΤ.

Πολλοί εκ των υστέρων εστιάζουν αποκλειστικά την κριτική τους στην επιλογή του συγκεκριμένου δρομολογίου χαρακτηρίζοντάς την λανθασμένη. Μια τέτοια οπτική, όμως, εγκλωβίζεται ηθελημένα ή αθέλητα σε μια τεχνικού τύπου συζήτηση, που περιορίζει τις δυνατότητες ενός δημιουργικού απολογισμού παρ' ότι εκ των πραγμάτων η επιλογή του συγκεκριμένου δρομολογίου ήταν αναμφίβολα η χειρότερη δυνατή.

Ακόμα περισσότερο απογοητευτική είναι η παντελής απουσία συμπερασμάτων ή η προσφυγή σε προφανείς υπεκφυγές, που βαφτίζονται προφανή συμπεράσματα, καλώντας μάλιστα εκ των υστέρων σε «επαγρύπνηση, μεθοδικότητα, συλλογικό πνεύμα, καθαρό μυαλό και αποφασιστικότητα»!!![3] Εκτός αν εννοείται ότι πρόκειται για χαρακτηριστικά που έλαμψαν στην συγκεκριμένη περίπτωση δια της απουσίας τους –άλλο περισσότερο και άλλο λιγότερο– και θα πρέπει να αναζητηθούν εκ νέου...

Και μια παρατήρηση για το συλλογικό πνεύμα· από αναρχικής σκοπιάς εμείς τουλάχιστον γνωρίζουμε ότι δεν ταυτίζεται με το πλήθος των ανθρώπων, που συμμετέχουν σε μια διαδήλωση αναρχικών-αντιεξουσιαστών, γεγονός που όταν συμβαίνει χαροποιεί όλους μας, αλλά με την ανάδειξη των δυνατοτήτων σύνθεσης και δημιουργικής συνεργασίας τόσο πριν όσο κατά την διάρκεια, αλλά και μετά το πέρας της.

Σύντροφοι της Συσπείρωσης Αναρχικών –και όχι μόνο–,



εξακολουθούμε να αρνούμαστε να βαδίσουμε, έστω και περιστασιακά, στα όποια πεπατημένα αριστερά μονοπάτια: στο ξεμπρόστιασμα του «παρα»κράτους και τις επικλήσεις στη μαζικότητα.

Δεν σκοπεύουμε, όπως και στο παρελθόν, **ούτε στα λόγια, ούτε στην πράξη, να παίξουμε το ρόλο κανενός θύματος της κρατικής καταστολής, όπως προτάσσει η συνήθης αριστερή συνταγή σύνδεσης σ' αντιπολιτευτικά ή κινηματικά μέτωπα**(4) (επίθεση ενάντια σε χιλιάδες αντιφασίστες είδε το προσφάτως πολυδιαφημιζόμενο για την προσφορά του στον αντιεξουσιαστικό αγώνα (;;;) ΕΕΚ μη αναφέροντας, βέβαια, ούτε λέξη για αναρχικούς-αντιεξουσιαστές κάνοντας ταυτόχρονα τις γνωστές ασκήσεις αντιπολίτευσης)(5).

Για εμάς η σύνθεση απόψεων και πρακτικών ανάμεσα σε αναρχικές συλλογικότητες και συντρόφους, παραμένει στον αντίποδα λογικών επικράτησης, βολικών συσχετισμών δυνάμεων, και υιοθέτησης έμμεσα ή άμεσα πλειοψηφικών λογικών και μοντέλων λήψης αποφάσεων (συνοδεύονται ενίοτε και από εκδηλώσεις αλαζονικής συμπεριφοράς που σπεύδουν να χαρακτηρίσουν συλλογικότητες ως «ασήμαντες» εξ αντιδιαστολής, αφού το άθροισμα κάποιων άλλων κρίνεται «σημαντικό». Και μη χειρότερα...).

Σ' αυτήν την περίπτωση, άλλοτε προβάλλεται η «πρόωρη» λήψη αποφάσεων, σχετικά με διαδικαστικά ή τεχνικού περιεχομένου ζητήματα, ως η προτεραιότητα και η ουσία με την οποία πρέπει να καταπιαστούν όσοι είναι διατεθειμένοι να συμπράξουν. Άλλοτε πάλι, **επιλέγεται η επιβράδυνση στην λεγόμενη διαδικασία για να εμφανισθούν προειλημμένες αποφάσεις ως προϊόν συζήτησης και συνολικότερης διεργασίας ανάμεσα σε συντρόφους**. Λεονταρισμοί κατά περίπτωση δεν λείπουν, αλλά αντίθετα **έρχονται να κρύψουν τις πραγματικές προθέσεις** και το μέτρημα κερδών και απωλειών από την ουσιαστικά παθητική στάση που έχει προκριθεί. Όσο για τους διαφωνούντες, αυτοί θεωρούνται χρήσιμοι

σχετική με την οργάνωση, δεν αποφασίζει κάποιο όργανο στην Δημοκρατία μας, χωρίς προηγούμενη διαταγή από την Κεντρική Επιτροπή του κόμματος».

Τώρα στα γεράματα, μάθε γέρο –πειθαρχημένα– «γράμματα»...

Και καλό χειμώνα σύντροφοι.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. βλ. Αναρχική Θεώρηση, Τεύχος 6, Ιούλιος 1992, Μαρξισμός και Πολιτική: «*Ακόμα και στον βαθμό που θα μπορούσε να συγκροτηθεί μια πλήρης στρατηγική και τακτική που θα εκφραζόταν με πολιτικό τρόπο, είναι αμφίβολο κατά πόσο θα μπορούσε να συμπεριλάβει όλες τις επιθυμητές δραστηριότητες των εξουσιαζόμενων και είναι πολύ πιθανό, πως στο βαθμό που αυτές αντιστρατεύονταν την «κεντρική πολιτική γραμμή» θα γινόντουσαν αντικείμενο καταστολής. Η περιχαράκωση του κοινωνικού απελευθερωτικού αγώνα είναι μια από τις πιο απεχθείς και εξουσιαστικές πρακτικές και στάσεις με τις οποίες οι αναρχικοί δεν θα μπορούσαν να έχουν σχέση*».

2. «*Πολλές από τις τεχνικές που αποθαρρύνουν την σύγκρουση χρησιμοποιούνται από τυρράνους και ανάλγητες ελίτ για να εμποδίσουν την κοινωνική αναταραχή, που αποσκοπεί στην επιστροφή στην νομιμότητα. Μια τέτοια ήρεμη κατάσταση μπορεί να κρύβει μεγάλες ανισότητες και καταστάσεις διαπροσωπικής εκμετάλλευσης. Παρ' όλα αυτά υπάρχει ένα όριο στην έκταση της σύγκρουσης, που μπορεί να ανεχθεί μια κοινωνία, ακόμα και όταν η σύγκρουση ανήκει στην πιο παραγωγική κατηγορία. Η σύγκρουση αφαιρεί χρόνο και ενέργεια από άλλες επιδιώξεις. Μια ομάδα, μια οργάνωση ή μια χώρα μπορούν να εμπλακούν σε τόσο έντονες διαμάχες, ώστε να είναι ανίκανες να αντιμετωπίσουν βασικές ανάγκες του περιβάλλοντός τους*». Τζέφρευ Ρούμπιν-Ντην Προύιτ-Σουνγκ Χη Κιμ, Η Διευθέτηση της Κοινωνικής Σύγκρουσης.

3. βλ. σχ. Ιστοσελίδα Ρεσάλτο, Αναρχικοί Κερατσινίου.

4. Όλο και πυκνώνουν εκ μέρους της «εξω»κοινοβουλευτικής αριστεράς προτάγματα που προβάλλουν την «κοινωνική αυτοάμυνα» και «την περιφρούρηση των αγώνων και των δομών του κινήματος από τις κοινές επιθέσεις κράτους και παρακράτους. Βλ. σχετική ανακοίνωση της Κολλεκτίβας Κόκκινη Ορχήστρα της 8ης Ιουλίου.

5. «*Η φωτογραφία που δείχνει τον ναζιστή να πετάει βόμβα μολότοφ μέσα και δίπλα από τις δυνάμεις των ΜΑΤ, είναι χαρακτηριστική εικόνα της «σεμνο-ταπεινής» διακυβέρνησης του Καραμανλή, σε κατάσταση κρίσης και αποσύνθεσης*», βλ. Ανακοίνωση του ΕΕΚ, 8-7-2009.

είχαν αναφερθεί διεξοδικά σε συζητήσεις, που προηγήθηκαν της πορείας στο ενδεχόμενο μιας τέτοιας κατάληξης της διαδήλωσης που θα κατευθυνόταν στην πλατεία του αγ. Παντελεήμονα, τις δυσμενείς συνέπειες όχι μόνο για τους ίδιους τους συμμετέχοντες, αλλά και για το συγκεκριμένο ζήτημα από κοινωνικής σκοπιάς, ενώ κατατέθηκαν και γενικότεροι προβληματισμοί (η θρασύτατη επίθεση με μολότοφ ενάντια στην βίλα Αμαλίας που ακολούθησε είναι απλά ενδεικτική). Η επιμονή να κατευθυνθεί η πορεία στον αγ. Παντελεήμονα και η μη δυνατότητα σύνθεσης μας ανάγκασε να μην συνυπογράψουμε την κοινή αφίσα, αλλά και να μην καλέσουμε στην συγκεκριμένη διαδήλωση.

Η αποτυχία ή κατά άλλους ελεγχόμενη αποτυχία της

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...



μενο για την προσφορά του στον αντιεξουσιαστικό αγώνα (;;;) ΕΕΚ μη αναφέροντας, βέβαια, ούτε λέξη για αναρχικούς-αντιεξουσιαστές κάνοντας ταυτόχρονα τις γνωστές ασκήσεις αντιπολίτευσης)[5].

Για εμάς η σύνθεση απόψεων και πρακτικών ανάμεσα σε αναρχικές συλλογικότητες και συντρόφους, παραμένει στον αντίποδα λογικών επικράτησης, βολικών συσχετισμών δυνάμεων, και υιοθέτησης έμμεσα ή άμεσα πλειοψηφικών λογικών και μοντέλων λήψης αποφάσεων (συνοδεύονται ενίοτε και από εκδηλώσεις αλαζονικής συμπεριφοράς που σπεύδουν να χαρακτηρίσουν συλλογικότητες ως «ασήμαντες» εξ αντιδιαστολής, αφού το άθροισμα κάποιων άλλων κρίνεται «σημαντικό». Και μη χειρότερα...).

Σ' αυτήν την περίπτωση, άλλοτε προβάλλεται η «πρόωρη» λήψη αποφάσεων, σχετικά με διαδικαστικά ή τεχνικού περιεχομένου ζητήματα, ως η προτεραιότητα και η ουσία με την οποία πρέπει να καταπιαστούν όσοι είναι διατεθειμένοι να συμπράξουν. Άλλοτε πάλι, **επιλέγεται η επιβράδυνση στην λεγόμενη διαδικασία για να εμφανισθούν προειλημμένες αποφάσεις ως προϊόν συζήτησης και συνολικότερης διεργασίας ανάμεσα σε συντρόφους.** Λεονταρισμοί κατά περίπτωση δεν λείπουν, αλλά αντίθετα **έρχονται να κρύψουν τις πραγματικές προθέσεις** και το μέτρημα κερδών και απωλειών από την ουσιαστικά παθητική στάση που έχει προκριθεί. Όσο για τους διαφωνούντες, αυτοί θεωρούνται χρήσιμοι για να λύσουν τα όποια προβλήματα συνεκτικότητας υπάρχουν ή μπορούν να προκύψουν.

Κλείνοντας ας θυμηθούμε τα λόγια του Καμίλο Μπερνέρι: *«Στα 1920 ο Λένιν εκτιμούσε την αυτοκριτική μέσα στα πλαίσια του κομμουνιστικού κόμματος και μιλούσε για «σφάλματα» που αναγνώριζε το «κόμμα»· δεν έδινε, όμως, το δικαίωμα στους πολίτες να καταγγέλλουν αυτά τα σφάλματα, ή τις πράξεις που εκείνος θεωρούσε σφάλματα που έκανε το κόμμα στη διακυβέρνηση. Όταν δικτάτορας ήταν ο Λένιν, όποιος προκαλούσε αναταραχή καταγ-*

είχαν αναφερθεί διεξοδικά σε συζητήσεις, που προηγήθηκαν της πορείας στο ενδεχόμενο μιας τέτοιας κατάληξης της διαδήλωσης που θα κατευθυνόταν στην πλατεία του αγ. Παντελεήμονα, τις δυσμενείς συνέπειες όχι μόνο για τους ίδιους τους συμμετέχοντες, αλλά και για το συγκεκριμένο ζήτημα από κοινωνικής σκοπιάς, ενώ κατατέθηκαν και γενικότεροι προβληματισμοί (η θρασύτατη επίθεση με μολότοφ ενάντια στην βίλα Αμαλίας που ακολούθησε είναι απλά ενδεικτική). Η επιμονή να κατευθυνθεί η πορεία στον αγ. Παντελεήμονα και η μη δυνατότητα σύνθεσης μας ανάγκασε να μην συνυπογράψουμε την κοινή αφίσα, αλλά και να μην καλέσουμε στην συγκεκριμένη διαδήλωση.

Η αποτυχία ή κατά άλλους ελεγχόμενη αποτυχία της πρόσβασης (αφού ήταν προβλεπόμενο κάτι τέτοιο) στην πλατεία του αγ. Παντελεήμονα ήρθε δυστυχώς να κατοχυρώσει το άβατο, έστω πρόσκαιρα θέλουμε να ελπίζουμε, στο συγκεκριμένο σημείο, όχι μόνο στους ασιατικής καταγωγής μετανάστες, αλλά και σε διαδηλωτές. Και ο καθένας καταλαβαίνει ότι όταν αποτυγχάνει ένα διόλου ευκαταφρόνητο πλήθος αναρχικών-αντιεξουσιαστών να προσεγγίσει την επίμαχη πλατεία, μελλοντικές προσπάθειες και για την πλέον απλή παρέμβαση στην περιοχή θα φαντάζουν με δυσκολοκατόρθωτο εγχείρημα.

Οι προβληματισμοί μας, όμως, δεν σταματούν εκεί.

Ο συγκινησιακός λόγος με την υιοθέτηση χαρακτηρισμών, όπως σύγχρονο απαρτχάιντ, μπορεί να διεγείρει αγωνιστικά αντανακλαστικά και να χρησιμοποιείται χάριν μιας υπερβολής, ώστε να ερεθίσει κοινωνικά, όμως δεν αντιστοιχεί με την πραγματικότητα ενός σύνθετου ζητήματος (έχουμε αναφερθεί σε προηγούμενο φύλλο), αλλά ούτε μπορεί να καλύψει και γενικότερους κοινωνικούς προβληματισμούς. Προβληματισμούς που, φυσικά, δεν χαρακτηρίζουν ως ρατσιστές όσους τους υιοθετούν. Η αντίθετη εντύπωση δεν είναι μόνο απλουστευτική, αλλά στην κυ-

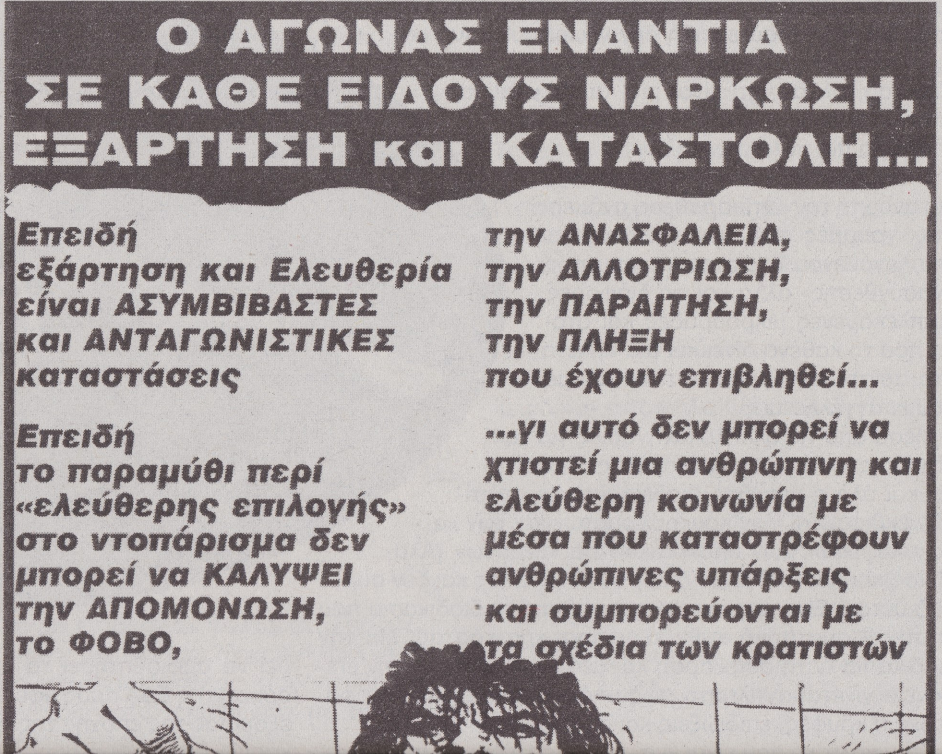
ξουσιαζόμενων και είναι πολύ πιθανό, πως στο βαθμό που αυτές αντιστρατεύονταν την «κεντρική πολιτική γραμμή» θα γίνονταν αντικείμενο καταστολής. Η περιχαράκωση του κοινωνικού απελευθερωτικού αγώνα είναι μια από τις πιο απεχθείς και εξουσιαστικές πρακτικές και στάσεις με τις οποίες οι αναρχικοί δεν θα μπορούσαν να έχουν σχέση».

2. *«Πολλές από τις τεχνικές που αποθαρρύνουν την σύγκρουση χρησιμοποιούνται από τυράννους και ανάλγητες ελίτ για να εμποδίσουν την κοινωνική αναταραχή, που αποσκοπεί στην επιστροφή στην νομιμότητα. Μια τέτοια ήρεμη κατάσταση μπορεί να κρύβει μεγάλες ανισότητες και καταστάσεις διαπροσωπικής εκμετάλλευσης. Παρ' όλα αυτά υπάρχει ένα όριο στην έκταση της σύγκρουσης, που μπορεί να ανεχθεί μια κοινωνία, ακόμα και όταν η σύγκρουση ανήκει στην πιο παραγωγική κατηγορία. Η σύγκρουση αφαιρεί χρόνο και ενέργεια από άλλες επιδιώξεις. Μια ομάδα, μια οργάνωση ή μια χώρα μπορούν να εμπλακούν σε τόσο έντονες διαμάχες, ώστε να είναι ανίκανες να αντιμετωπίσουν βασικές ανάγκες του περιβάλλοντός τους».* Τζέφρευ Ρούμπιν-Ντην Προύιτ-Σουνγκ Χη Κιμ, Η Διευθέτηση της Κοινωνικής Σύγκρουσης.

3. βλ. σχ. Ιστοσελίδα Ρεσάλτο, Αναρχικοί Κερατσινίου.

4. Όλο και πυκνώνουν εκ μέρους της «εξω»κοινοβουλευτικής αριστεράς προτάγματα που προβάλλουν την «κοινωνική αυτοάμυνα» και «την περιφρούρηση των αγώνων και των δομών του κινήματος από τις κοινές επιθέσεις κράτους και παρακράτους. Βλ. σχετική ανακοίνωση της Κολλεκτίβας Κόκκινη Ορχήστρα της 8ης Ιουλίου.

5. *«Η φωτογραφία που δείχνει τον ναζιστή να πετάει βόμβα μολότοφ μέσα και δίπλα από τις δυνάμεις των ΜΑΤ, είναι χαρακτηριστική εικόνα της «σεμνο-ταπεινής» διακυβέρνησης του Καραμανλή, σε κατάσταση κρίσης και αποσύνθεσης»*, βλ. Ανακοίνωση του ΕΕΚ, 8-7-2009.



είχαν αναφερθεί διεξοδικά σε συζητήσεις, που προηγήθηκαν της πορείας στο ενδεχόμενο μιας τέτοιας κατάληξης της διαδήλωσης που θα κατευθυνόταν στην πλατεία του αγ. Παντελεήμονα, τις δυσμενείς συνέπειες όχι μόνο για τους ίδιους τους συμμετέχοντες, αλλά και για το συγκεκριμένο ζήτημα από κοινωνικής σκοπιάς, ενώ κατατέθηκαν και γενικότεροι προβληματισμοί (η θρασύτατη επίθεση με μολότοφ ενάντια στην βίλα Αμαλίας που ακολούθησε είναι απλά ενδεικτική). Η επιμονή να κατευθυνθεί η πορεία στον αγ. Παντελεήμονα και η μη δυνατότητα σύνθεσης μας ανάγκασε να μην συνυπογράψουμε την κοινή αφίσα, αλλά και να μην καλέσουμε στην συγκεκριμένη διαδήλωση.

Η αποτυχία ή κατά άλλους ελεγχόμενη αποτυχία της πρόσβασης (αφού ήταν προβλεπόμενο κάτι τέτοιο) στην πλατεία του αγ. Παντελεήμονα ήρθε δυστυχώς να κατοχυρώσει το άβατο, έστω πρόσκαιρα θέλουμε να ελπίζουμε, στο συγκεκριμένο σημείο, όχι μόνο στους ασιατικής καταγωγής μετανάστες, αλλά και σε διαδηλωτές. Και ο καθένας καταλαβαίνει ότι όταν αποτυγχάνει ένα διόλου ευκαταφρόνητο πλήθος αναρχικών-αντιεξουσιαστών να προσεγγίσει την επίμαχη πλατεία, μελλοντικές προσπάθειες και για την πλέον απλή παρέμβαση στην περιοχή θα φαντάζουν με δυσκολοκατόρθωτο εγχείρημα.

Οι προβληματισμοί μας, όμως, δεν σταματούν εκεί.

Ο συγκινησιακός λόγος με την υιοθέτηση χαρακτηρισμών, όπως σύγχρονο απαρτχάιντ, μπορεί να διεγείρει αγωνιστικά αντανακλαστικά και να χρησιμοποιείται χάριν μιας υπερβολής, ώστε να ερεθίσει κοινωνικά, όμως δεν αντιστοιχεί με την πραγματικότητα ενός σύνθετου ζητήματος (έχουμε αναφερθεί σε προηγούμενο φύλλο), αλλά ούτε μπορεί να καλύψει και γενικότερους κοινωνικούς προβληματισμούς. Προβληματισμούς που, φυσικά, δεν χαρακτηρίζουν ως ρατσιστές όσους τους υιοθετούν. Η αντίθετη εντύπωση δεν είναι μόνο απλουστευτική, αλλά στην κυριολεξία σπρώχνει ανθρώπους στις απόψεις του ΛΑΟΣ και της Χρυσής Αυγής (η διάθεση μάλιστα και των τελευταίων να αποκτήσουν κοινωνικά ερείσματα δεν πρέπει να υποτιμάται, πόσο μάλλον να αμφισβητείται).

Μπορεί να κατανοούμε την διαρκή αριστερή αναζήτηση των όρων κοινωνικής δραστηριοποίησης και νομιμοποίησης μέσα από την ένταξη οριοθετημένων κινηματικά στρατοπέδων και συγκεκριμένα εκείνα των φασιστών («παρα»-κράτος) και των αντιφασιστών. Δεν ξεχνούμε, όμως, ότι όποτε αναρχικοί, είτε άθελά τους, είτε λόγω πολιτικής σκοπιμότητας εμπλέχτηκαν με τέτοιους όρους σε μια κινητοποίηση (βλ. περίπτωση 2ης Φλεβάρη 2008), ήταν **οι τελευταίοι, που βρέθηκαν να είναι ικανοποιημένοι από την έκβαση των γεγονότων.**

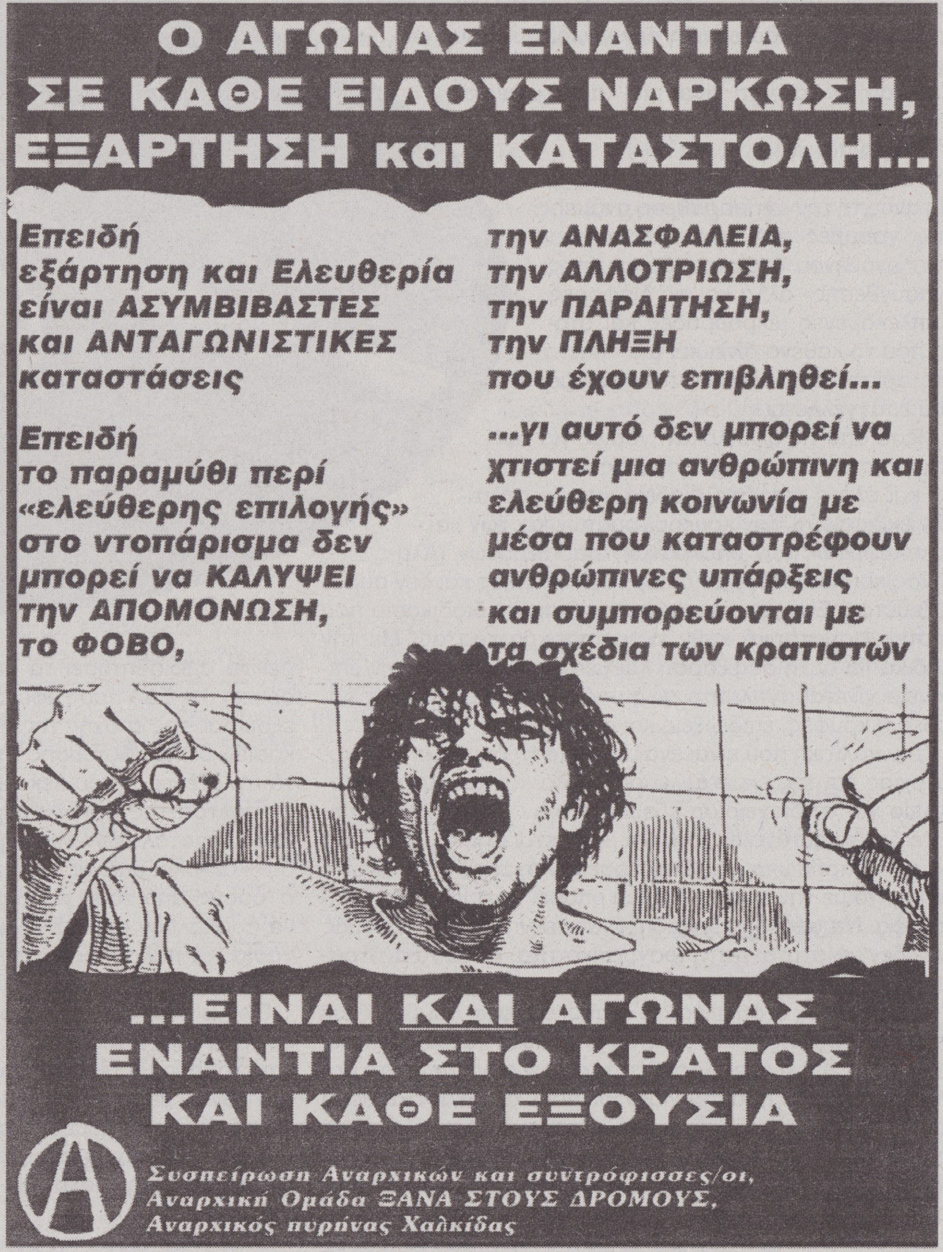
Μπορούμε, επίσης, να παρακολουθούμε τις εξελισσόμενες επιπτώσεις της παραχώρησης αντιπολιτευτικού πεδίου γενικότερα εκ μέρους της «επίσημης» αριστεράς, αλλά

πιστούν όσοι είναι διατεθειμένοι να συμπράξουν. Άλλοτε πάλι, **επιλέγεται η επιβράδυνση στην λεγόμενη διαδικασία για να εμφανισθούν προειλημμένες αποφάσεις ως προϊόν συζήτησης και συνολικότερης διεργασίας ανάμεσα σε συντρόφους**. Λεονταρισμοί κατά περίπτωση δεν λείπουν, αλλά αντίθετα **έρχονται να κρύψουν τις πραγματικές προθέσεις** και το μέτρημα κερδών και απωλειών από την ουσιαστικά παθητική στάση που έχει προκριθεί. Όσο για τους διαφωνούντες, αυτοί θεωρούνται χρήσιμοι για να λύσουν τα όποια προβλήματα συνεκτικότητας υπάρχουν ή μπορούν να προκύψουν.

Κλείνοντας ας θυμηθούμε τα λόγια του Καμίλο Μπερνέρι: *«Στα 1920 ο Λένιν εκτιμούσε την αυτοκριτική μέσα στα πλαίσια του κομμουνιστικού κόμματος και μιλούσε για «σφάλματα» που αναγνώριζε το «κόμμα»· δεν έδινε, όμως, το δικαίωμα στους πολίτες να καταγγέλλουν αυτά τα σφάλματα, ή τις πράξεις που εκείνος θεωρούσε σφάλματα που έκανε το κόμμα στη διακυβέρνηση. Όταν δικτάτορας ήταν ο Λένιν, όποιος προκαλούσε αναταραχή καταγγέλλοντας τα ίδια σφάλματα που αναγνώριζε στη συνέχεια κι ο Λένιν, κινδύνευε να εξοστρακιστεί, να φυλακιστεί ή να θανατωθεί και πολλές φορές, πράγματι, το πάθαινε. Ο μπολσεβίκικος σοβιετισμός, ήταν μια φρικτή φάρσα ακόμη και για τον Λένιν που καυχιόταν για τη θεϊκή εξουσία της Κεντρικής Επιτροπής του Ρωσικού Κομμουνιστικού Κόμματος πάνω σ' ολόκληρη την Ρωσία, κι έλεγε: «**Για κανένα σημαντικό ζήτημα πολιτικής πειθαρχίας ή***

Ιουλίου.

5. *«Η φωτογραφία που δείχνει τον ναζιστή να πετάει βόμβα μολότοφ μέσα και δίπλα από τις δυνάμεις των ΜΑΤ, είναι χαρακτηριστική εικόνα της «σεμνο-ταπεινής» διακυβέρνησης του Καραμανλή, σε κατάσταση κρίσης και αποσύνθεσης»*, βλ. Ανακοίνωση του ΕΕΚ, 8-7-2009.



ΑΝΑΘΥΜΙΑΣΕΙΣ «ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ»

Ας κάνουμε μια ακόμα παρατήρηση του ρυπαρού σκηνικού της πολιτικής μετά και την πρόσφατη «θύελλα» που ξεσηκώθηκε, για μια ακόμα φορά, στους κόλπους του ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ

Επισημαίνουμε, κατ' αρχήν, πως μέσα σ' αυτό το υπερφορτωμένο σύστημα ραδιουργιών και πολυσύνθετων τεχνικών, που αποκαλείται πολιτική, περιλαμβάνεται (εκτός των άλλων) η τεχνική της «αθωότητας» και της «ευθιξίας», της υπεράσπισης της ηθικής και της τιμής. Η ηθική γίνεται σημαία κάθαρσης, που σείεται ανάλογα με τις σκοπιμότητες που υπάρχουν (και για τους λιπόψυχους ανάλογα με το πόσους υποστηρικτές μπορούν να μαζέψουν). Σ' αυτές τις περιπτώσεις ανασύρονται και συνδέονται με την επικαιρότητα γεγονότα που έχουν λάβει χώρα πριν από δεκαετίες. Γίνονται εργαλεία στα χέρια της μιας ή της άλλης εξουσιαστικής μερίδας με σκοπό την επικράτηση.

Η «θύελλα» που προαναφέραμε σχετίζεται με τα όσα δήλωσε ο νεότευκτος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά παλιά καραβάνα στις ραδιουργίες και τους φραξιονισμούς (για να μην ξεχνάμε και την ορολογία της αριστεράς), Π. Κοροβέσης.

Σύμφωνα με τα γραφόμενα, θεώρησε τον εαυτό του αποδέκτη των ερωτημάτων που έθεταν τα άρθρα των Βότση και Μπέη στην Ελευθεροτυπία και έσπευσε να τοποθετηθεί, συμπαρατασσόμενος «ανακυκλικά» με συνέντευξη που έσπευσε να δώσει στο Κανάλι 1 του Πειραιά.

Το «σπουδαίο» που περιέχεται στα δημοσιεύματα (και την συνέντευξη) είναι η εμπλοκή του «ΣΥΝασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου» στις μίζες που σκόρπιζε η Ζήμενς στα κόμματα. Έτσι στα ξαφνικά, το «μυστικό» γίνεται «κοινό» κτήμα του κόσμου κι όχι κάποιων εκλεκτών που σιωπούσαν.

Ο καθένας αντιλαμβάνεται πως όσο «τυχαία» ήταν η «ανακύκλωση», άλλο τόσο «αυθόρμητη» ήταν και η δημοσίευση των δύο αυτών άρθρων καθώς και η μετέπειτα αλληλεγγύη των αρθρογράφων προς τον ανακυκλωτή.

Εκείνο που φαίνεται εκ πρώτης όψεως είναι η σύγκρουση ανάμεσα στις διάφορες κλίκες της αριστεράς μέσα κι έξω από τον ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ. Μετά την συντριπτική πραγματικότητα των αποτελεσμάτων στις πρόσφατες ευρωεκλογές του Ιουνίου, οι ευθύνες άρχισαν να επιρρίπτονται ένθεν κακείθεν. Όχι τόσο επειδή δεν γνωρίζουν τους κοινωνικούς λόγους που οδήγησαν σ' αυτή την κατάσταση, αλλά γιατί είναι μια καλή ευκαιρία για το ξαναμοίρασμα της πίτας (που μικρύνε ακόμα πιο πολύ).

και τους τυχοδιώκτες, να τους πλαισιώσουν, με το αζημίωτο εννοείται.

Άλλωστε (για να μιλήσουμε με πραγματικά περιστατικά) αν το κράτος ήξερε πως δεν θα αποκόμιζε οφέλη, δεν θα έδινε το ελεύθερο για τη συγκρότηση της ΕΔΑ (Ενιαία Δημοκρατική Αριστερά) δύο μόλις χρόνια μετά την λήξη της δεύτερης ένοπλης (πολιτικής) αναμέτρησης ανάμεσα στις αντιμαχόμενες εξουσιαστικές φατρίες του ΚΚΕ και της λεγόμενης Δεξιάς. Ούτε ο Ανδρεάδης θα τη στήριζε οικονομικά αν δεν περίμενε, στα σίγουρα, πολιτικά και οικονομικά οφέλη. Τα ενωτικά σχήματα δεν στηρίζονται σε αγνές προθέσεις. Το αντίθετο μάλιστα.

Πάνω σ' αυτό,

κανείς



επαναλαμβανόμαστε. Εννοείται πως δύσκολα θα μπορούσαν να προκύψουν αποδείξεις για μιά καθαυτή εξαγορά (μιζάρισμα) των στελεχών τής τότε αριστεράς (χωρίς να σημαίνει πως δεν υπήρξε κάτι τέτοιο). Αλλά ο συνολικότερος ρόλος της και η «ασυλία» που ένα κομμάτι της απολάμβανε για όλα όσα πρόσφερε στο κράτος εντάσσονται στις ανταμοιβές. Η αριστερά (κομμουνιστική και μη) έχει τον δικό της τρόπο να ανταλλάσει της υπηρεσίες της προς το κράτος με μη χρηματικές παροχές, με θέσεις, εύνοιες κ.λπ.

Είναι γεγονός πως η αριστερή εκδοχή του κρατισμού (κάθε απόχρωσης) δύσκολα αφήνει ίχνη από μίζες (με την τυπική τους μορφή). Αυτό το προνόμιο ανήκει στην σοσιαλίζουσα και την δεξιά συνισταμένη της κυριαρχίας. Ο λόγος είναι απλός. Μόνο η πολύχρονη τριβή με την διαχείριση της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας παρέχει δυνατότητες ξεκάθαρου μιζαρίσματος. Σ' αυτό, λοιπόν, το ζήτημα η λεγόμενη δεξιά έχει μακρόχρονη πείρα και παραμονή στα διαχειριστικά δρώμενα και είναι επόμενο να απολαμβάνει και τα ανάλογα οφέλη σε χρήμα και οικονομικές παροχές Το ίδιο ισχύει και για το ΠΑΣΟΚ. Αντίθετα ο «φτωχός συγγενής» σ' αυτές τις καταστάσεις παραμένει η κομμουνιστική και ευρύτερη αριστερά.

Ας μην ξεγελιόμαστε, όμως, από τα φαινόμενα. Οι συναλλαγές που προαναφέραμε, τα πόστα στελεχών και μελών σε κρατικά ιδρύματα και οι ανθούσες επιχειρήσεις στις οποίες συμμετέχουν είναι και σταθερές. Υποκαθιστούσαν και αντικαθιστούν τις πλούσιες παροχές από το πάλαι ποτέ κομμουνιστικό μπλοκ (να μην ξεχνάμε πως ρουβλιοβίωτοι ήταν οι μεν και δολλαροβίωτοι οι δε). Είναι γνωστό πως η κάθε μίζα μπορεί και αναλύεται σε διευκολύνσεις, φοροαπαλλαγές με το γάντι και διαγραφές χρεών μέσα από δαιδαλώδεις διαδρομές.

Είναι μακριά η πορεία της αριστεράς. Αλλά σ' αυτήν υπάρχουν δύο πρόσφατοι «σταθμοί». Το '89-'90 και η ο σχηματισμός του ΣΥΡΙΖΑ. Αν ο ΣΥΝ του 1989 μπορούσε να θεωρηθεί σαν μια ξεδιάντροπη ομολογία της κοινότητας των δύο μπλοκ κυριαρχίας («δυτικού» και «ανατολικού») ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα ακόμα εργαλείο που αποσκοπεί (στο μέτρο των δυνατοτήτων του βέβαια και ανάλογα με τους πρόθυμους να τον συνδράμουν) στην απορρόφηση ζωτικών κοινωνικών δυνάμεων και δυνατοτήτων και αξιοποίησής τους προς όφελος του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης. Όλα αυτά μέσα στην πορεία που χαράχτηκε στο πλαίσιο της επανενοποίησης της κυριαρχίας σε παγκόσμιο πεδίο αλλά και σε κάθε περιο-

ΑΝΑΘΥΜΙΑΣΕΙΣ «ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ»

ριπτώσεις αναδύονται και συνδέονται με την επικαιρότητα γεγονότα που έχουν λάβει χώρα πριν από δεκαετίες. Γίνονται εργαλεία στα χέρια της μιας ή της άλλης εξουσιαστικής μερίδας με σκοπό την επικράτηση.

Η «θύελλα» που προαναφέραμε σχετίζεται με τα όσα δήλωσε ο νεότευκτος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά παλιά καραβάνα στις ραδιουργίες και τους φραξιονισμούς (για να μην ξεχνάμε και την ορολογία της αριστεράς), Π. Κοροβέσης.

Σύμφωνα με τα γραφόμενα, θεώρησε τον εαυτό του αποδέκτη των ερωτημάτων που έθεταν τα άρθρα των Βότση και Μπέη στην Ελευθεροτυπία και έσπευσε να τοποθετηθεί, συμπαρατασσόμενος «ανακυκλικά» με συνέντευξη που έσπευσε να δώσει στο Κανάλι 1 του Πειραιά.

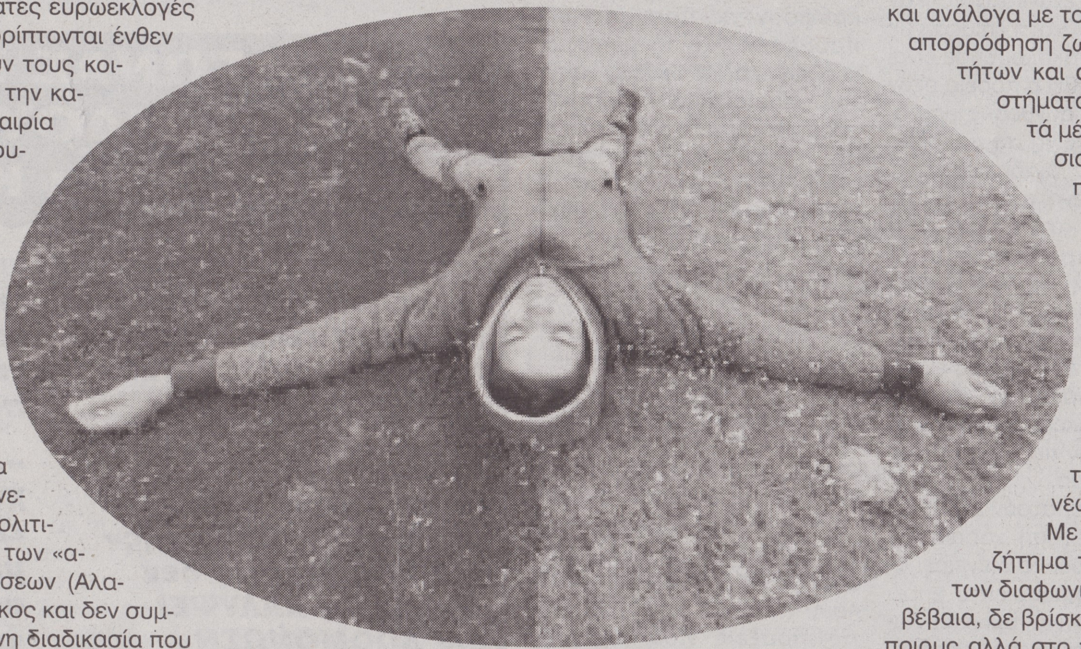
Το «σπουδαίο» που περιέχεται στα δημοσιεύματα (και την συνέντευξη) είναι η εμπλοκή του «ΣΥΝασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου» στις μίζες που σκόρπιζε η Ζήμενς στα κόμματα. Έτσι στα ξαφνικά, το «μυστικό» γίνεται «κοινό» κτήμα του κόσμου κι όχι κάποιων εκλεκτών που σιωπούσαν.

Ο καθένας αντιλαμβάνεται πως όσο «τυχαία» ήταν η «ανακύκλωση», άλλο τόσο «αυθόρμητη» ήταν και η δημοσίευση των δύο αυτών άρθρων καθώς και η μετέπειτα αλληλεγγύη των αρθρογράφων προς τον ανακυκλωτή.

Εκείνο που φαίνεται εκ πρώτης όψεως είναι η σύγκρουση ανάμεσα στις διάφορες κλίκες της αριστεράς μέσα κι έξω από τον ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ. Μετά την συντριπτική πραγματικότητα των αποτελεσμάτων στις πρόσφατες ευρωεκλογές του Ιουνίου, οι ευθύνες άρχισαν να επιρρίπτονται ένθεν κακείθεν. Όχι τόσο επειδή δεν γνωρίζουν τους κοινωνικούς λόγους που οδήγησαν σ' αυτή την κατάσταση, αλλά γιατί είναι μια καλή ευκαιρία για το ξαναμοίρασμα της πίτας (που μίκρυνε ακόμα πιο πολύ).

Η εκλογική πανωλεθρία έκανε ακόμα πιο ανοιχτή την αντιπαράθεση ανάμεσα στις γραμμές των «ανανεωτών» και του λεγόμενου «αριστερού ρεύματος ανασύνθεσης» αλλά και τις διάφορες διαπλεκόμενες μικροομάδες και άτομα που το καθένα δίνει και μια ετικέτα στο αριστερό ή σοσιαλιστικό «όραμα» που επαγγέλλεται.

Μέσα από τις αλληλοκατηγορίες για τα αίτια της εκλογικής κατρακύλας διαφαίνεται και όλη η απεχθής διαδικασία των πολιτικών εκβιασμών, των κουκουλωμάτων και των «αποκαλύψεων», των υποκριτικών παραιτήσεων (Αλαβάνος)και των υπόγειων διαδρομών (Κύρκος και δεν συμμαζεύεται). Είναι μια εντελώς συνηθισμένη διαδικασία που αποτελεί συστατικό κάθε εξουσιαστικής κάστας. Με την διαδικασία αυτή σε έξαρση και με όσα έρχονται στην επιφάνεια γίνεται αντιληπτό πως υπάρχουν προεκτάσεις φα-



Πάνω σ' αυτό, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τα αποτελέσματα που επέφερε η ίδρυση της ΕΔΑ προς όφελος της οικονομικής και πολιτικής

λίζουσα και την δεξιά συνισταμένη της κυριαρχίας. Ο λόγος είναι απλός. Μόνο η πολύχρονη τριβή με την διαχείριση της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας παρέχει δυνατότητες ξεκάθαρου μιζαρίσματος. Σ' αυτό, λοιπόν, το ζήτημα η λεγόμενη δεξιά έχει μακρόχρονη πείρα και παραμονή στα διαχειριστικά δρώμενα και είναι επόμενο να απολαμβάνει και τα ανάλογα οφέλη σε χρήμα και οικονομικές παροχές Το ίδιο ισχύει και για το ΠΑΣΟΚ.

Αντίθετα ο «φτωχός συγγενής» σ' αυτές τις καταστάσεις παραμένει η κομμουνιστική και ευρύτερη αριστερά.

Ας μην ξεγελιόμαστε, όμως, από τα φαινόμενα. Οι συναλλαγές που προαναφέραμε, τα πόστα στελεχών και μελών σε κρατικά ιδρύματα και οι ανθούσες επιχειρήσεις στις οποίες συμμετέχουν είναι και σταθερές. Υποκαθιστούσαν και αντικαθιστούν τις πλούσιες παροχές από το πάλαι ποτέ κομμουνιστικό μπλοκ (να μην ξεχνάμε πως ρουβλιοβίωτοι ήταν οι μεν και δολαροβίωτοι οι δε). Είναι γνωστό πως η κάθε μίζα μπορεί και αναλύεται σε διευκολύνσεις, φοροαπαλλαγές με το γάντι και διαγραφές χρεών μέσα από δαιδαλώδεις διαδρομές.

Είναι μακριά η πορεία της αριστεράς. Αλλά σ' αυτήν υπάρχουν δύο πρόσφατοι «σταθμοί». Το '89-'90 και η ο σχηματισμός του ΣΥΡΙΖΑ. Αν ο ΣΥΝ του 1989 μπορούσε να θεωρηθεί σαν μια ξεδιάντροπη ομολογία της κοινότητας των δύο μπλοκ κυριαρχίας («δυτικού» και «ανατολικού») ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα ακόμα εργαλείο που αποσκοπεί (στο μέτρο των δυνατοτήτων του βέβαια και ανάλογα με τους πρόθυμους να τον συνδράμουν) στην απορρόφηση ζωτικών κοινωνικών δυνάμεων και δυνατοτήτων και αξιοποίησής τους προς όφελος του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης. Όλα αυτά μέσα στην πορεία που χαράχτηκε στο πλαίσιο της επανενοποίησης της κυριαρχίας σε παγκόσμιο πεδίο αλλά και σε κάθε περιοχή ξεχωριστά.

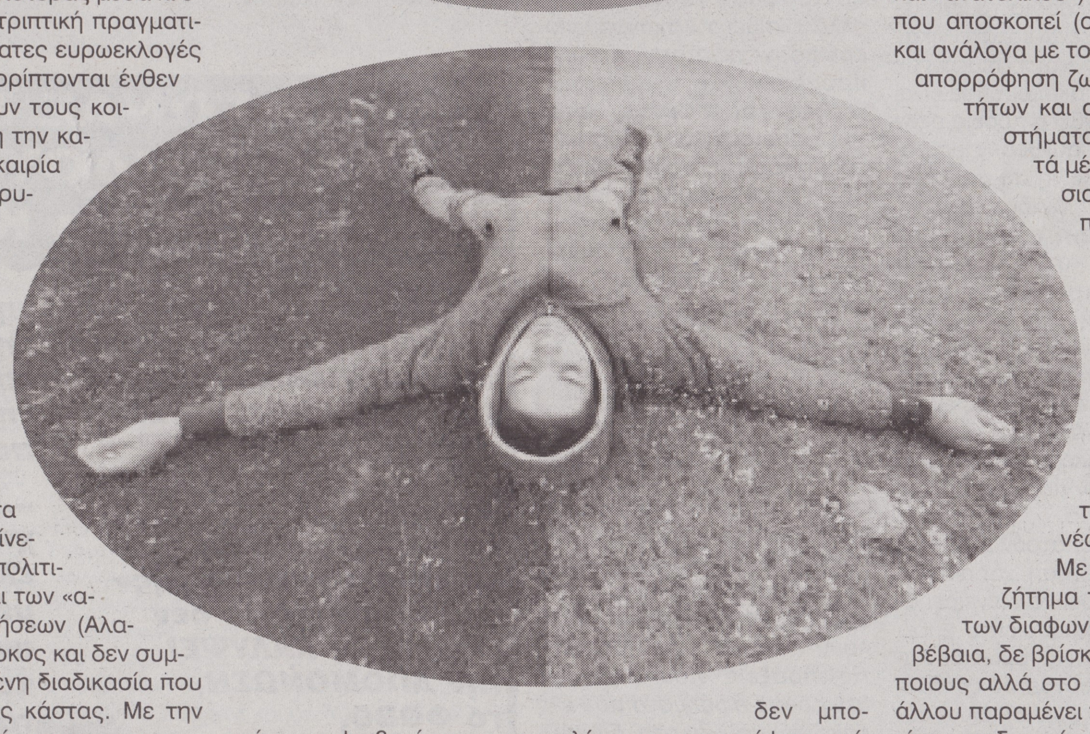
Είκοσι χρόνια έχουν περάσει από το «βρώμικο '89» και οι οσμές δεν λένε να διαλυθούν. Ίσα - ίσα χρησιμεύουν για να συνεχίζονται οι δολοπλοκίες, τα «ανανεωτικά» εφευρήματα για «ανασυνθέσεις της αριστεράς» που στοχεύουν στην αλληλοεξόντωση (πάντα με εκείνο το «πολιτικά ευπρεπές» στυλ) των διαφωνούντων και την εγκαθίδρυση νέων ισορροπιών.

Με την πρόσφατη «θύελλα» φάνηκε πως το ζήτημα των συμμαχιών βρίσκεται στο επίκεντρο των διαφωνιών και της διαμάχης. Η πραγματικότητα, βέβαια, δε βρίσκεται στο αν θα υπάρχουν συμμαχίες ή με ποιους αλλά στο ποια κλίκα θα τις καθορίσει. Γεγονός εξ άλλου παραμένει το ότι οι συμμαχίες και οι απορροφήσεις είναι μια διαρκής κατάσταση στο μπλοκ της εξουσίας στο οποίο βρίσκεται η αριστερά στο σύνολό της, ανεξάρτητα α-

ήταν η «ανακύκλωση», αλλά τόσο «αυθόρμητη» ή-
ταν και η δημοσίευση των δύο αυτών άρθρων καθώς και η μετέπειτα αλληλεγγύη των αρθρογράφων προς τον ανακυκλωτή.



Εκείνο που φαίνεται εκ πρώτης όψεως είναι η σύγκρουση ανάμεσα στις διάφορες κλίκες της αριστεράς μέσα κι έξω από τον ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ. Μετά την συντριπτική πραγματικότητα των αποτελεσμάτων στις πρόσφατες ευρωεκλογές του Ιουνίου, οι ευθύνες άρχισαν να επιρρίπτονται ένθεν κακείθεν. Όχι τόσο επειδή δεν γνωρίζουν τους κοινωνικούς λόγους που οδήγησαν σ' αυτή την κατάσταση, αλλά γιατί είναι μια καλή ευκαιρία για το ξαναμοίρασμα της πίτας (που μίκρυνε ακόμα πιο πολύ).



Η εκλογική πανωλεθρία έκανε ακόμα πιο ανοιχτή την αντιπαράθεση ανάμεσα στις γραμμές των «ανανεωτών» και του λεγόμενου "αριστερού ρεύματος ανασύνθεσης» αλλά και τις διάφορες διαπλεκόμενες μικροομάδες και άτομα που το καθένα δίνει και μια ετικέτα στο αριστερό ή σοσιαλιστικό «όραμα» που επαγγέλλεται.

Μέσα από τις αλληλοκατηγορίες για τα αίτια της εκλογικής κατρακύλας διαφαίνεται και όλη η απεχθής διαδικασία των πολιτικών εκβιασμών, των κουκουλωμάτων και των «αποκαλύψεων», των υποκριτικών παραιτήσεων (Αλαβάνος)και των υπόγειων διαδρομών (Κύρκος και δεν συμμαζεύεται). Είναι μια εντελώς συνηθισμένη διαδικασία που αποτελεί συστατικό κάθε εξουσιαστικής κάστας. Με την διαδικασία αυτή σε έξαρση και με όσα έρχονται στην επιφάνεια γίνεται αντιληπτό πως υπάρχουν προεκτάσεις φανερές ή κρυφές, επιδιώξεις και σχεδιασμοί.

Στην πολιτική που είναι ένα μέσο για τη διαιώνιση της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης αλλά και καθημερινό εργαλείο για τη διαχείριση εξουσιαστικών συμφερόντων, τίποτε δεν είναι τυχαίο, ούτε και βρίσκεται αποκομμένο από μια σειρά πρόσωπα και καταστάσεις. Άσχετα αν δεν γίνεται αντιληπτό με την πρώτη. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και αντίστροφα. Να υπάρξει, δηλαδή, ένας τεχνητός συσχετισμός (ενώ δεν υφίσταται στην πραγματικότητα) ώστε να ανατραπούν ορισμένα δεδομένα.

Οι εκβιασμοί, οι απειλές και οι αποκαλύψεις συμβαδίζουν με τις ισορροπίες και αντίστροφα. Γι' αυτό και δεν θα πρέπει να ξενίζει η κίνηση Κοροβέση και των συν αυτώ. Στη πολιτική, αυτοί που πράττουν δεν βλέπουν αναγκαστικά πολύ μακριά. Εκείνοι, όμως, που έχουν καθιερωμένα πόστα και τα μέσα για να μπορούν να σχεδιάζουν, στήνουν ένα ολόκληρο εξουσιαστικό πλέγμα. Είναι οι γνώστες του δρομολογίου που κατευθύνουν τους ευκολόπιστους και τους αδαείς, ενώ κλείνουν πονηρά το μάτι στους κερδοσκόπους

δεν μπορεί να αμφισβητήσει τα αποτελέσματα που επέφερε η ίδρυση της ΕΔΑ προς όφελος της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας της εποχής της. Άλλωστε, η μεταφορά των διαδικασιών δεντροφύτευσης της Νεολαίας Λαμπράκη, στην μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη περίοδο, πασαλειμμένων με τη σάλτσα της αυτοδιαχείρισης, της αυτοοργάνωσης και των κατασταλτικών-ρεφορμιστικών λογικών του «λάου-λάου» και «όλοι μαζί να γίνουμε πολλοί», έχει πολλά να δείξει σ' όσους από τους νεώτερους ενδιαφέρονται ουσιαστικά να συμβάλουν στην απελευθερωτική και αντικρατική διεργασία. Οι παλαιότεροι στην κοινωνική δράση βλέπουν να παίζεται το ίδιο έργο με την ίδια κακή σκηνοθεσία.

Εγκλωβισμός του κόσμου, καλλιεργημένοι μύθοι για πρόσωπα και καταστάσεις, για επερχόμενους «γύρους» αναμέτρησης με το καθεστώς, ηρωοποιήσεις και πολλά άλλα ήταν τα μέσα για τον αποπροσανατολισμό και την καθήλωση των αγωνιζόμενων ανθρώπων. Που, τελικά, οδήγησαν με μαθηματική ακρίβεια στην παράδοση του κοινωνικού χώρου στη δικτατορία των συνταγματαρχών της 21ης Απριλίου.

Όλοι γνωρίζουμε τον ρόλο της ΕΔΑ και δεν χρειάζεται να

Είναι μακριά η πορεία της αριστεράς. Αλλά σ' αυτήν υπάρχουν δύο πρόσφατοι «σταθμοί». Το '89-'90 και η ο σχηματισμός του ΣΥΡΙΖΑ. Αν ο ΣΥΝ του 1989 μπορούσε να θεωρηθεί σαν μια ξεδιάντροπη ομολογία της κοινότητας των δύο μπλοκ κυριαρχίας («δυτικού» και «ανατολικού») ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα ακόμα εργαλείο που αποσκοπεί (στο μέτρο των δυνατοτήτων του βέβαια και ανάλογα με τους πρόθυμους να τον συνδράμουν) στην απορρόφηση ζωτικών κοινωνικών δυνάμεων και δυνατοτήτων και αξιοποίησής τους προς όφελος του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης. Όλα αυτά μέσα στην πορεία που χαράχτηκε στο πλαίσιο της επανενοποίησης της κυριαρχίας σε παγκόσμιο πεδίο αλλά και σε κάθε περιοχή ξεχωριστά.

Είκοσι χρόνια έχουν περάσει από το «βρώμικο '89» και οι οσμές δεν λένε να διαλυθούν. Ίσα - ίσα χρησιμεύουν για να συνεχίζονται οι δολοπλοκίες, τα «ανανεωτικά» εφευρήματα για «ανασυνθέσεις της αριστεράς» που στοχεύουν στην αλληλοεξόντωση (πάντα με εκείνο το «πολιτικά ευπρεπές» στυλ) των διαφωνούντων και την εγκαθίδρυση νέων ισορροπιών.

Με την πρόσφατη «θύελλα» φάνηκε πως το ζήτημα των συμμαχιών βρίσκεται στο επίκεντρο των διαφωνιών και της διαμάχης. Η πραγματικότητα, βέβαια, δε βρίσκεται στο αν θα υπάρχουν συμμαχίες ή με ποιους αλλά στο ποια κλίκα θα τις καθορίσει. Γεγονός εξ άλλου παραμένει το ότι οι συμμαχίες και οι απορροφήσεις είναι μια διαρκής κατάσταση στο μπλοκ της εξουσίας στο οποίο βρίσκεται η αριστερά στο σύνολό της, ανεξάρτητα από τις επαναστατικές ή μη εγγραφές της. Είναι μάλιστα πολύ έντονο το σημείο της σύγκρουσης ώστε να φτάσει ο Παπαδημούλης να δηλώσει πως εάν υπάρξει προσπάθεια ανατροπής της υπάρχουσας «ισορροπίας», ο ΣΥΝ θα κατέβει αυτόνομα στις εκλογές! Αυτά και πολλά άλλα δείχτηκαν στη συζήτηση της Κεντρική Πολιτικής Επιτροπής, όπου η επίδραση των πρόσφατων διενέξεων είναι καθοριστική.

Δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει πως ο Συνασπισμός (της Αριστεράς και της Προόδου) κατασκευάστηκε για να στηρίξει τον κρατισμό σε μια από τις δύσκολες περιόδους του και να καρπωθεί τα οφέλη της κρατικής και καπιταλιστικής διαχείρισης. Από τότε ο ρόλος του δεν έχει μεταβληθεί. Από τους αιθεροβάμονες και τους τεχνικούς της πολιτικής μπορεί να εξορκίζεται ή να πριμοδοτείται, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις, αλλά αυτό δεν αλλάζει την πραγματικότητα. Αποτέλεσε το δεκανίκι για τη στήριξη της ΝΔ ενάντια στο ΠΑΣΟΚ το 1989 και μετέπειτα. Αλλά η διαδρομή παρουσιάζει εναλλαγές.

Σταδιακά μετατρέπεται στον κύριο τροφοδότη, την απο-

θήκη του ΠΑΣΟΚ τόσο σε ψήφους όσο και σε λογικές. Άλλωστε δεν χρειάζεται να κουραστεί κάποιος στο να αναζητήσει επιχειρήματα. Ο Μπίστης, η Δαμανάκη και τόσοι άλλοι, είναι αδιαμφισβήτητες περιπτώσεις. Τώρα εμφανίζεται να περιφέρει σαν δώρο το λείψανο της συσπείρωσης των επαναστατικών και ριζοσπαστικών κομματιών της αριστεράς (λέγε και αριστερισμού) στο όνομα της πολυδιαφημισμένης ενότητας. Είναι η γνωστή κούφια και παραπλανητική επαγγελία που χρησιμοποιείται σαν δόλωμα και σαν πρόσχημα όταν συμπίπτουν συμφέροντα συμμετοχής στην συνδιαχείριση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης.

Σ' αυτό το σημείο χρειάζεται να επισημάνουμε πως η κίνηση του Κοροβέση και των συν αυτώ δεν έρχεται να ανατρέψει την υπάρχουσα κατάσταση αλλά να την εξωραΐσει. Τα πράγματα χρειάζεται να λέγονται με το όνομά τους και εμείς απλά θα θυμίσουμε πως κανείς δεν είναι τυχαίος και άσχετος. Επειδή ο περί ου λόγος βουλευτής δεν αγνοεί τα όσα διαδραματίστηκαν το «βρώμικο '89», εκτός κι αν ήταν απορροφημένος από κάποιες σπουδές, όπως ο Χριστόδουλος. Ούτε βέβαια σκέφτηκε μετά από τόσα χρόνια να σώσει την αριστερά μέσα από την ανακύκλωση. Εκτός από τον επιφανειακό χαρακτήρα που έχει με το να εμφανίζεται σαν αντιπαράθεση στη τοποθέτηση του Κύρκου για συνεργασία (και όχι μόνο) με το ΠΑΣΟΚ, υπάρχουν πολλά ακόμη χαρακτηριστικά που δεν είναι εύκολο να αποσυνδεθούν από την τρέχουσα κατάσταση.

Το καδράρισμα της αριστεράς όπως λέγεται χαρακτηριστικά μαζί με τα υπόλοιπα κόμματα δεν είναι φαντασιακό. Ο Χριστοφοράκος έφυγε για να μπορεί να μοιράζει από μακριά την τράπουλα. Και να επιβάλλει δια της «νοηματικής γλώσσας» τη σιωπηλή υποστήριξη ΟΛΩΝ των πολιτικών (και των εμπλεκόμενων οικονομικών) σχηματισμών.

Εδώ όλοι γνωρίζουν πως ο Χριστοφοράκος «έδωσε» τον Βαρθολομαίο από τη ΝΔ και τον Γείτονα από το ΠΑΣΟΚ. Το ότι δεν έδωσε κάποιον από την αριστερά δεν σημαίνει πως δεν είχε να δώσει. Απλά κάθε καλός παίχτης κρατά κλειστά τα χαρτιά του δείχνοντας αυτά που θέλει να ξέρουν οι άλλοι αλλά και προειδοποιώντας πως αν δεν υπάρξουν οι ανάλογες κινήσεις, που θα κλείσουν με «ήσυχο» τρόπο το ζήτημα της Ζήμενς, θα «καεί το πελεκούδι». Σαφές το μήνυμα και προς την αριστερά στο σύνολό της.

Όσοι από τους αριστερούς έσπευσαν να χαρακτηρίσουν την κίνηση Κοροβέση σαν πλήγμα, απλά φωνασκούν πολιτικολογούντες. Όπως και ο ίδιος άλλωστε. Ενώ ο ενορχηστρωτής Αλαβάνος ορίζει από την αρχή τα όρια της στάσης που θα κρατηθεί απέναντι στον «παρεκκλίνοντα» βουλευτή. Παρά το γεγονός πως η «ανακύκλωση» δείχνει (και είναι) μια πολιτική ταχτική μέσα στα πλαίσια του έ-

τον ένα ή τον άλλο τρόπο στις προοδευτικές διαδικασίες και προοπτικές. Είναι η άλλη πτυχή της αφομοίωσης που ντύνεται τους μανδύες της αριστερής ανανέωσης και των «σοσιαλιστικών οραμάτων του 21ου αιώνα», ακόμα και αυτόν της αντιεξουσίας ανακατεμένης με την αριστερά προκειμένου να στήσει κινήματα και να αναχαιτίσει τις αντικρατικές απελευθερωτικές τάσεις που υπάρχουν στην κοινωνία και που στοιχεία τους εκδηλώθηκαν δυναμικά τον περασμένο Δεκέμβρη.

Δεν είναι, όμως, μόνο οι του ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ αλλά και τα διάφορα τροτσκιστικά και λοιπά κατασκευάσματα που μεθοδευμένα προσπαθούν να ανακηρυχτούν σε μέντορες αναρχικών και αντιεξουσιαστών.

Κάθε 20 με 30 χρόνια κλείνει και ένας «κύκλος» της πολιτικής. Μετά το κατά ΠΑΣΟΚ κλείσιμο του «κύκλου της μεταπολίτευσης» φαίνεται πως ήρθε η σειρά να κλείσει ο «κύκλος» του «βρώμικου '89» και μαζί του το αναμενόμενα φτωχό σε αποτελέσματα «σκάνδαλο της Ζήμενς» (πολύ πιο φτωχό κι από τα



τος κινούνται και οι αποδώσεις του είδους «αναρχικός βουλευτής» στον Κοροβέση. Χαρακτηρισμό που σπεύδει να αποδεχτεί σιωπηλά και να ισχυριστεί πως *«κλασσικοί αναρχικοί ήρθαν και με βοήθησαν. Διανοούμενοι βέβαια οι οποίοι πιστεύουν ότι πρέπει ο αναρχικός χώρος να πάψει να έχει το φετίχ της βίας και να αρχίσει να κάνει πολιτική και μέσα από τους θεσμούς»*.... *«Κάποιος είπε ότι θα είμαι ο πρώτος αναρχικός βουλευτής στην Ελλάδα. Γελάω βέβαια, αλλά εν πάση περιπτώσει είναι ένας χώρος υποτιμημένος που δεν έχει βρει μια έκφραση αν και κουβαλάει έναν πλούτο ιδεών»*. (από την συνέντευξή του στον Σταύρο Θεοδωράκη.)

Άλλωστε δεν μπορεί παρά να ανταποκρίνεται στην αλήθεια το απόσπασμα κειμένου στα αγγλικά σχετικό με την ενημέρωση για την πορεία της 7ης Ιουλίου: *«A block of EEK members (EEK or Workers' Revolutionary Party is a Greek Trotskyist political party with about 6,000 votes) was also seen marching in the streets near the anarchists but not really intermingling with them.* **Anarchists in Greece generally boycott the elections, but a few antiauthoritarians sometimes do vote for small leftist parties**». [*«Ενα μπλοκ από μέλη του ΕΕΚ (το ΕΕΚ ή Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα είναι ένα Ελληνικό Τροτσκιστικό πολιτικό κόμμα με περίπου 6.000 ψήφους) διαδήλωσε κι αυτό μαζί με τους αναρχικούς χωρίς να ταυτιστεί με αυτούς.* **Οι αναρχικοί στην Ελλάδα γενικά μποϋκοτάρουν τις εκλογές, αλλά ορισμένοι αντιεξουσιαστές κάποιες φορές ψηφίζουν μερικά μικρά αριστερά κόμματα**».](http://athens.indymedia.org/1055129).

Κι όμως, αυτό το κείμενο δεν αντιμετωπίστηκε με αγανάκτηση, οργή ή δυσαρέσκεια από όσους θεωρούν εαυτούς αναρχικούς, ή έστω αντιεξουσιαστές κι αντιθεσμικούς.

Γιατί να συμβεί κάτι τέτοιο άλλωστε; Αυτά που δεν γράφονται, αλλά γίνονται, πολλές φορές είναι χειρότερα και περισσότερο δυσάρεστα από αυτά που δημοσιοποιούνται και αφήνονται ασχολίαστα. Αντιθεσμικότητα κι αντιεξουσία με την ενίσχυση των υπερθεσμών της κρατικής επιβολής;

Άλλωστε οι κάθε είδους συγχρωτισμοί που απαντιούνται στην πολιτική πρακτική είναι βέβαιο πως δεν έχουν αφήσει ανεπηρέαστους και ορισμένους αναρχικούς. Γι' αυτό χρειάζεται να υπάρχει σαφήνεια στο ποιοι είμαστε και στο τι θέλουμε. Αυτό γίνεται ευκολότερο όταν κατανοείται η ποταπή και εχθρική προς την πανανθρώπινη ελευθερία υφή και δράση κάθε εξουσιαστή μικρού ή μεγάλου, αριστερού και δεξιού.

Θα εξακολουθούμε να το επαναλαμβάνουμε. **Η αναρχία δεν έχει ουσιαστική σχέση με την αριστερά** (κομμουνιστική ή μη). Αυτή την άποψη θα συνεχίζουμε να προβάλλουμε και να υπερασπιζόμαστε επειδή ανταποκρίνεται στην πραγμα-

συνδιαχείριση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης.

Σ' αυτό το σημείο χρειάζεται να επισημάνουμε πως η κίνηση του Κοροβέση και των συν αυτώ δεν έρχεται να ανατρέψει την υπάρχουσα κατάσταση αλλά να την εξωραΐσει. Τα πράγματα χρειάζεται να λέγονται με το όνομά τους και εμείς απλά θα θυμίσουμε πως κανείς δεν είναι τυχαίος και άσχετος. Επειδή ο περί ου λόγος βουλευτής δεν αγνοεί τα όσα διαδραματίστηκαν το «βρώμικο '89», εκτός κι αν ήταν απορροφημένος από κάποιες σπουδές, όπως ο Χριστόδουλος. Ούτε βέβαια σκέφτηκε μετά από τόσα χρόνια να σώσει την αριστερά μέσα από την ανακύκλωση. Εκτός από τον επιφανειακό χαρακτήρα που έχει με το να εμφανίζεται σαν αντιπαράθεση στη τοποθέτηση του Κύρκου για συνεργασία (και όχι μόνο) με το ΠΑΣΟΚ, υπάρχουν πολλά ακόμη χαρακτηριστικά που δεν είναι εύκολο να αποσυνδεθούν από τη τρέχουσα κατάσταση.

Το καδράρισμα της αριστεράς όπως λέγεται χαρακτηριστικά μαζί με τα υπόλοιπα κόμματα δεν είναι φαντασιακό. Ο Χριστοφοράκος έφυγε για να μπορεί να μοιράζει από μακριά την τράπουλα. Και να επιβάλλει δια της «νοηματικής γλώσσας» τη σιωπηλή υποστήριξη ΟΛΩΝ των πολιτικών (και των εμπλεκόμενων οικονομικών) σχηματισμών.

Εδώ όλοι γνωρίζουν πως ο Χριστοφοράκος «έδωσε» τον Βαρθολομαίο από τη ΝΔ και τον Γείτονα από το ΠΑΣΟΚ. Το ότι δεν έδωσε κάποιον από την αριστερά δεν σημαίνει πως δεν είχε να δώσει. Απλά κάθε καλός παίχτης κρατά κλειστά τα χαρτιά του δείχνοντας αυτά που θέλει να ξέρουν οι άλλοι αλλά και προειδοποιώντας πως αν δεν υπάρξουν οι ανάλογες κινήσεις, που θα κλείσουν με «ήσυχο» τρόπο το ζήτημα της Ζήμενς, θα «καεί το πελεκούδι». Σαφές το μήνυμα και προς την αριστερά στο σύνολό της.

Όσοι από τους αριστερούς έσπευσαν να χαρακτηρίσουν την κίνηση Κοροβέση σαν πλήγμα, απλά φωνασκούν πολιτικολογούντες. Όπως και ο ίδιος άλλωστε. Ενώ ο ενορχηστρωτής Αλαβάνος ορίζει από την αρχή τα όρια της στάσης που θα κρατηθεί απέναντι στον «παρεκκλίνοντα» βουλευτή. Παρά το γεγονός πως η «ανακύκλωση» δείχνει (και είναι) μια πολιτική ταχτική μέσα στα πλαίσια του έντονου ανταγωνισμού ανάμεσα στις διάφορες κλίκες του ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ παράλληλα βρίσκεται σε αρμονία με την κίνηση Χριστοφοράκου. Αυτό ακούστηκε και από τις δύο πλευρές (ΚΚΕ και ΣΥΝ). Και είναι γεγονός. Μόνο που δεν ιδώνεται από τη πραγματική του πλευρά. Γιατί δεν αποκάλυψε αλλά εκβίασε καταστάσεις. Ζητήθηκε **η συμμετοχή στη διαχείριση της σιωπής σχετικά με την υπόθεση Ζήμενς**. Όλα τα άλλα περί υπεράσπισης της αριστεράς και τα μισόλογα ουσιαστικά επαναλαμβάνουν την αδιαμφισβήτητη αλήθεια πως όταν υπάρχει συμμετοχή στα υψηλά κλιμάκια διαχείρισης των κρατικών υποθέσεων, αυτή συνδέεται άμεσα με το απροκάλυπτο μιζάρισμα. Από τούδε και στο εξής η χλιαρή αντιπολιτευτική στάση θα βρίσκεται υπό την αιγίδα περισσότερων. Η φόρμουλα με την οποία θα πέσει στα μαλακά η υπόθεση θα συνοδεύεται από τη διαρκή υπενθύμιση της περιόδου συγκυβέρνησης.

φορα τροτσκιστικά και λοιπά κατασκευάσματα που μεθοδευμένα προσπαθούν να ανακηρυχτούν σε μέντορες αναρχικών και αντιεξουσιαστών.

Κάθε 20 με 30 χρόνια κλείνει και ένας «κύκλος» της πολιτικής. Μετά το κατά ΠΑΣΟΚ κλείσιμο του «κύκλου της μεταπολίτευσης» φαίνεται πως ήρθε η σειρά να κλείσει ο «κύκλος» του «βρώμικου '89» και μαζί του το αναμενόμενα φτωχό σε αποτελέσματα «σκάνδαλο της Ζήμενς» (πολύ πιο φτωχό κι από τα



αποτελέσματα που
είχε το «σκάνδαλο Κοσκωτά») και όπως πάντα κάθε κλείσιμο εδραιώνει και σταθερές συμμαχίες.

Στην περίπτωση των πολιτικών και των κομμάτων ή σχηματισμών που, (αυτοί ή αυτά), συγκροτούν ή υποστηρίζουν, δεν έχει ιδιαίτερη σημασία η αναφορά σε ένα ορισμένο «σκάνδαλο». Επειδή μ' αυτό τον τρόπο συγκαλύπτονται όλες οι υπόλοιπες καταστάσεις, που αποδεικνύουν την άρρηκτη σύνδεση των πολιτικών κάθε απόχρωσης με τους ιθύνοντες της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης, των οποίων τα συμφέροντα εξυπηρετούν και από τους οποίους ωφελούνται.

Το «σκάνδαλο της Ζήμενς» συναντά «το σκάνδαλο Κοσκωτά». Είκοσι χρόνια μετά τα ίδια πρόσωπα σκιαμαχούν, υπονομεύουν, αποπροσανατολίζουν και προσπαθούν να

(από την συνέντευξή του στον Σταύρο Θεοδωράκη.)

Άλλωστε δεν μπορεί παρά να ανταποκρίνεται στην αλήθεια το απόσπασμα κειμένου στα αγγλικά σχετικό με την ενημέρωση για την πορεία της 7ης Ιουλίου: «*A block of EEK members (EEK or Workers' Revolutionary Party is a Greek Trotskyist political party with about 6,000 votes) was also seen marching in the streets near the anarchists but not really intermingling with them.* **Anarchists in Greece generally boycott the elections, but a few antiauthoritarians sometimes do vote for small leftist parties**». [«*Ένα μπλοκ από μέλη του ΕΕΚ (το ΕΕΚ ή Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα είναι ένα Ελληνικό Τροτσκιστικό πολιτικό κόμμα με περίπου 6.000 ψήφους) διαδήλωσε κι αυτό μαζί με τους αναρχικούς χωρίς να ταυτιστεί με αυτούς.* **Οι αναρχικοί στην Ελλάδα γενικά μποϊκοτάρουν τις εκλογές, αλλά ορισμένοι αντιεξουσιαστές κάποιες φορές ψηφίζουν μερικά μικρά αριστερά κόμματα**».](http://athens.indymedia.org/1055129).

Κι όμως, αυτό το κείμενο δεν αντιμετωπίστηκε με αγανάκτηση, οργή ή δυσαρέσκεια από όσους θεωρούν εαυτούς αναρχικούς, ή έστω αντιεξουσιαστές κι αντιθεσμικούς.

Γιατί να συμβεί κάτι τέτοιο άλλωστε; Αυτά που δεν γράφονται, αλλά γίνονται, πολλές φορές είναι χειρότερα και περισσότερο δυσάρεστα από αυτά που δημοσιοποιούνται και αφήνονται ασχολίαστα. Αντιθεσμικότητα κι αντιεξουσία με την ενίσχυση των υπερθεσμών της κρατικής επιβολής;

Άλλωστε οι κάθε είδους συγχρωτισμοί που απαντιούνται στην πολιτική πρακτική είναι βέβαιο πως δεν έχουν αφήσει ανεπηρέαστους και ορισμένους αναρχικούς. Γι' αυτό χρειάζεται να υπάρχει σαφήνεια στο ποιοι είμαστε και στο τι θέλουμε. Αυτό γίνεται ευκολότερο όταν κατανοείται η ποταπή και εχθρική προς την πανανθρώπινη ελευθερία υφή και δράση κάθε εξουσιαστή μικρού ή μεγάλου, αριστερού και δεξιού.

Θα εξακολουθούμε να το επαναλαμβάνουμε. **Η αναρχία δεν έχει ουσιαστική σχέση με την αριστερά** (κομμουνιστική ή μη). Αυτή την άποψη θα συνεχίζουμε να προβάλλουμε και να υπερασπιζόμαστε επειδή ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Όμως αυτό δεν είναι αρκετό. Χρειάζεται διαρκώς να αναδεικνύουμε την ποταπότητα της αριστεράς και την εχθρική της στάση απέναντι στην κοινωνική απελευθερωτική διεργασία. Ιστορικά και πραγματικά. Στο χθες και το σήμερα. Να μην ξεγελιόμαστε από την υποκρισία και τον απατηλούς μύθους που έχει καλλιεργήσει για τον εαυτό της.

Οι αναθυμιάσεις «ειλικρίνειας» όποτε εκπέμπονται, γίνονται πάντα με ιδιοτελείς σκοπιμότητες και εξουσιαστικές βάσεις και προοπτικές, οι οποίες μόνο αφελείς, αριβιστές και τυχοδιώκτες μπορούν να προσελκύσουν.

Το συμβάν με αφορμή το οποίο γράφτηκε αυτό το κείμενο προβάλλει με τον πλέον γλαφυρό τρόπο την ομοιότητα των εξουσιαστών και των αριστερών κομματικών διεκπεραιωτών των υποθέσεων του κράτους και των κεφαλαιούχων. Ο αποπροσανατολισμός που επιχειρείται με δήθεν παραπομπές στην ηθική της αριστεράς μόνο θυμηδία (αν όχι

Απλά κάθε καλός παίχτης κρατά κλειστά τα χαρτιά του δείχνοντας αυτά που θέλει να ξέρουν οι άλλοι αλλά και προειδοποιώντας πως αν δεν υπάρξουν οι ανάλογες κινήσεις, που θα κλείσουν με «ήσυχο» τρόπο το ζήτημα της Ζήμενς, θα «καεί το πελεκούδι». Σαφές το μήνυμα και προς την αριστερά στο σύνολό της.

Όσοι από τους αριστερούς έσπευσαν να χαρακτηρίσουν την κίνηση Κοροβέση σαν πλήγμα, απλά φωνασκούν πολιτικολογούντες. Όπως και ο ίδιος άλλωστε. Ενώ ο ενορχηστρωτής Αλαβάνος ορίζει από την αρχή τα όρια της στάσης που θα κρατηθεί απέναντι στον «παρεκκλίνοντα» βουλευτή. Παρά το γεγονός πως η «ανακύκλωση» δείχνει (και είναι) μια πολιτική ταχτική μέσα στα πλαίσια του έντονου ανταγωνισμού ανάμεσα στις διάφορες κλίκες του ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ παράλληλα βρίσκεται σε αρμονία με την κίνηση Χριστοφοράκου. Αυτό ακούστηκε και από τις δύο πλευρές (ΚΚΕ και ΣΥΝ). Και είναι γεγονός. Μόνο που δεν ιδώνεται από τη πραγματική του πλευρά. Γιατί δεν αποκάλυψε αλλά εκβίασε καταστάσεις. Ζητήθηκε **η συμμετοχή στη διαχείριση της σιωπής σχετικά με την υπόθεση Ζήμενς**. Όλα τα άλλα περί υπεράσπισης της αριστεράς και τα μισόλογα ουσιαστικά επαναλαμβάνουν την αδιαμφισβήτητη αλήθεια πως όταν υπάρχει συμμετοχή στα υψηλά κλιμάκια διαχείρισης των κρατικών υποθέσεων, αυτή συνδέεται άμεσα με το απροκάλυπτο μιζάρισμα. Από τούδε και στο εξής η χλιαρή αντιπολιτευτική στάση θα βρίσκεται υπό την αιγίδα περισσότερων. Η φόρμουλα με την οποία θα πέσει στα μαλακά η υπόθεση θα συνοδεύεται από τη διαρκή υπενθύμιση της περιόδου συγκυβέρνησης.

Το «βρώμικο '89» δεν έχει πεθάνει. Εξακολουθεί να δείχνει τα σαπισμένα δόντια του και να επιβάλει τις «θελήσεις» του στους πρώην συνεταίρους ΚΚΕ-ΣΥΝ. Αυτό ακριβώς είναι το ζήτημα και της αναταραχής που έχει ξεσπάσει στους κόλπους του ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ (και όχι μόνο).

Είναι γνωστό πως μετά από κάθε διαταραχή που προκαλείται στο εξουσιαστικό μπλοκ από την συγκρουσιακή, εξεγερτική και επαναστατική δράση των ανθρώπων βάζει σε λειτουργία τους μηχανισμούς αυτοσυντήρησης του συστήματος. Τότε είναι που ανασύρονται οι «άφθαρτοι» για να βγάλουν δήθεν το «φίδι από την τρύπα».

Εκτός από τους κολλημένους της αριστεράς (ψηφοφόρους, συνοδοιπόρους και τον πυρήνα των πολιτικών διαχειριστών της που αποφάσισε ΤΩΡΑ να εμφανιστεί σαν ενωμένος), έχουμε και **τους νεόκοπους υποστηριχτές της, που μέσα από ελευθεριακά και αντιεξουσιαστικά φληναφήματα, προσβλέπουν στην βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη αναγνώριση και ενσωμάτωσή τους στο σύστημα.**

Ακόμα και οι δήθεν αδιάλλακτοι πολέμιοι της πλήρους ενσωμάτωσης δεν παύουν να είναι οι κράχτες για το καινούργιο «υλικό» που θα προστρέξει και θα ενσωματωθεί με



αποτελέσματα που είχε το «σκάνδαλο Κοσκωτά») και όπως πάντα κάθε κλείσιμο εδραιώνει και σταθερές συμμαχίες.

Στην περίπτωση των πολιτικών και των κομμάτων ή σχηματισμών που, (αυτοί ή αυτά), συγκροτούν ή υποστηρίζουν, δεν έχει ιδιαίτερη σημασία η αναφορά σε ένα ορισμένο «σκάνδαλο». Επειδή μ' αυτό τον τρόπο συγκαλύπτονται όλες οι υπόλοιπες καταστάσεις, που αποδεικνύουν την άρρηκτη σύνδεση των πολιτικών κάθε απόχρωσης με τους ιθύνοντες της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης, των οποίων τα συμφέροντα εξυπηρετούν και από τους οποίους ωφελούνται.

Το «σκάνδαλο της Ζήμενς» συναντά «το σκάνδαλο Κοσκωτά». Είκοσι χρόνια μετά τα ίδια πρόσωπα σκιαμαχούν, υπονομεύουν, αποπροσανατολίζουν και προσπαθούν να λεηλατήσουν τις εξεγερτικές και συγκρουσιακές διαθέσεις, που αναδείχθηκαν για μια ακόμα φορά από τον κοινωνικό χώρο. Στο όνομα της ηθικής της αριστεράς, στο όνομα της συγκρότησης του κινήματος και της μαζικότητας οι διάφοροι συνοδοιπόροι δείχνονται ιδιαίτερα πρόθυμοι να δώσουν πολλά.

«Και καλά», θα πει κάποιος, «εσείς που ισχυρίζεστε πως οι αναρχικές απόψεις δεν θα πρέπει να συνδέονται, να σχετίζονται ή να προσομοιώνονται με την αριστερά και τις λογικές της, γιατί κάθεστε και ασχολείστε μ' όλα αυτά;»

Μα ακριβώς επειδή η απάντηση βρίσκεται μέσα στην παραπάνω ερώτηση. Η ρήξη με όλη αυτή την εξουσιαστική σαπίλα που είναι πνιγμένη στα αρώματα, (όπως οι άρχοντες και οι αρχόντισσες στη εποχή του Λουδοβίκου στη Γαλλία), για να καλύψει τις οσμές της, πρέπει να είναι οριστική και αμετάκλητη. Σε όλα τα επίπεδα.

Και γιατί θεωρούμε πως δεν μπορούν να περάσουν απαρατήρητες στάσεις, τοποθετήσεις, συμπεριφορές, ιδεολογήματα και πρακτικές που συμπορεύονται ή ενισχύουν το τροπάρι περί συγκρότησης Αριστερών ρευμάτων και κινημάτων αντιεξουσιαστικής αριστεράς. Στο ίδιο μήκος κύμα-

λής;

Άλλωστε οι κάθε είδους συγχρωτισμοί που απαντιούνται στην πολιτική πρακτική είναι βέβαιο πως δεν έχουν αφήσει ανεπηρέαστους και ορισμένους αναρχικούς. Γι' αυτό χρειάζεται να υπάρχει σαφήνεια στο ποιοι είμαστε και στο τι θέλουμε. Αυτό γίνεται ευκολότερο όταν κατανοείται η ποταπή και εχθρική προς την πανανθρώπινη ελευθερία υφή και δράση κάθε εξουσιαστή μικρού ή μεγάλου, αριστερού και δεξιού.

Θα εξακολουθούμε να το επαναλαμβάνουμε. **Η αναρχία δεν έχει ουσιαστική σχέση με την αριστερά** (κομμουνιστική ή μη). Αυτή την άποψη θα συνεχίζουμε να προβάλλουμε και να υπερασπιζόμαστε επειδή ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Όμως αυτό δεν είναι αρκετό. Χρειάζεται διαρκώς να αναδεικνύουμε την ποταπότητα της αριστεράς και την εχθρική της στάση απέναντι στην κοινωνική απελευθερωτική διεργασία. Ιστορικά και πραγματικά. Στο χθες και το σήμερα. Να μην ξεγελιόμαστε από την υποκρισία και τον απατηλούς μύθους που έχει καλλιεργήσει για τον εαυτό της.

Οι αναθυμιάσεις «ειλικρίνειας» όποτε εκπέμπονται, γίνονται πάντα με ιδιοτελείς σκοπιμότητες και εξουσιαστικές βάσεις και προοπτικές, οι οποίες μόνο αφελείς, αριβίστες και τυχοδιώκτες μπορούν να προσελκύσουν.

Το συμβάν με αφορμή το οποίο γράφτηκε αυτό το κείμενο προβάλλει με τον πλέον γλαφυρό τρόπο την ομοιότητα των εξουσιαστών και των αριστερών κομματικών διεκπεραιωτών των υποθέσεων του κράτους και των κεφαλαιούχων. Ο αποπροσανατολισμός που επιχειρείται με δήθεν παραπομπές στην ηθική της αριστεράς μόνο θυμηδία (αν όχι τρανταχτά γέλια) μπορεί να προκαλέσει.

Για να μην ξεχνιόμαστε. Αυτοί που παίρνουν μίζες, αλλά και αυτοί που δεν παίρνουν, δεν εξετάζονται από αυτή τους τη στάση. Ούτε οι μεν είναι καλύτεροι από τους δε. Ο εξουσιαστής παραμένει εχθρός της ανθρωπότητας και της ελευθερίας ακόμη κι όταν είναι αδιάφθορος. Το ίδιο ισχύει και για τον κεφαλαιούχο εκμεταλλευτή. Συνεπώς οι επικρίσεις ενάντια στους διεφθαρμένους πολιτικούς, αξιωματούχους ή υπαλλήλους του κράτους χρησιμοποιούνται για να συγκαλύψουν την ύπαρξη του συστήματος καταπίεσης κι εκμετάλλευσης. Όμως η ουσία βρίσκεται στην ύπαρξη του συστήματος το οποίο εξουθενώνει και διαστρέφει την ανθρώπινη φύση κι όχι στο αν το υπηρετούν ή το εφαρμόζουν σύμφωνα με τους κανόνες του όσοι το υφίστανται ή το προωθούν.

Τέλος, σε ό,τι αφορά την ανακύκλωση. Δεν θα πρέπει να περνά απαρατήρητο το γεγονός πως για κάθε ανακύκλωση χρειάζονται κάδοι και απορριμματοφόρα. Αυτή είναι η μοίρα της αριστεράς (κομμουνιστικής και μη) και όσων συμπορεύονται ή αναπαράγουν τις ιδεολογικές και πολιτικές της γραμμές.

Οι πυρκαγιές, τα προηγούμενα και τα επερχόμενα

Αφού ολοκληρώθηκε το κτηματολόγιο το 2008 με σκοπό την αναγνώριση δασικών εκτάσεων ως ιδιοκτησιών, τον περασμένο Απρίλιο, το υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ παρουσίασε το νέο ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας-Αττικής.

Σύμφωνα με αυτό, συνολικά 250.000 στρέμματα γης στην Ανατολική, τη ΒΑ και τη ΝΑ Αττική επρόκειτο να ενταχθούν στο σχέδιο πόλης.

Βάσει των στοιχείων του Ευρωπαϊκού Πληροφοριακού Συστήματος Δασικών Πυρκαγιών, 313.680 στρέμματα καταστράφηκαν (εντελώς τυχαία) από τις πυρκαγιές στην ΒΑ Αττική.

«Οι πρώτες εστίες των πυρκαγιών εκδηλώθηκαν πολύ κοντά στις εγκαταστάσεις εργοληπτικής εταιρείας στο Γραμματικό, που έχει αναλάβει την κατασκευή του γνωστού ΧΥΤΑ, ο οποίος έχει προκαλέσει οργισμένες αντιδράσεις των κατοίκων της περιοχής. Πρόκειται για εταιρεία θυγατρική μεγάλου ομίλου, με ειδίκευση σε ανάλογα έργα, τα οποία αποδεικνύονται εξαιρετικά επικερδή, καθώς τα προ φόρων κέρδη της στις δύο τελευταίες χρήσεις ξεπερνούν συνολικά τα 30 εκατ. ευρώ, σύμφωνα με τους δημοσιευμένους ισολογισμούς [...] οι καταστροφικές πυρκαγιές που κατέκαψαν τις καταπατημένες, από τον εργολάβο, σύμφωνα με τους ιδιοκτήτες τους, εκτάσεις, αλλά και μεγάλες εκτάσεις στην ευρύτερη περιοχή, με αποτέλεσμα πολλοί στην κατασκευαστική αγορά να εκτιμούν, ότι ανοίγει πλέον διάπλατα ο δρόμος για την καταβολή χαμηλών αποζημιώσεων στους ιδιοκτήτες, ώστε να απεμπλακεί η κατασκευή του ΧΥΤΑ από τις προσφυγές τους. «Ηταν μια πολύ βολική φωτιά για τους θιασώτες του νέου ΧΥΤΑ στο Γραμματικό», τονίζουν χαρακτηριστικά στελέχη εργοληπτικών εταιρειών. Χρυσές δουλειές...»

(Πρώτο Θέμα, Οικονομία 25/8/2009)

Το φαινόμενο της ανόδου του χρηματιστηρίου, παρουσιάστηκε και με τις φονικές πυρκαγιές του 2007 στην Πελοπόννησο. Τα σχέδια για τη κατασκευή της Ιωνίας οδού, τα αιολικά εργοστάσια και την τουριστική ανάπτυξη είχαν ανακοινωθεί και προσέκρουαν για άλλους λόγους... νομικής κρίσης, κάποιοι τοπικοί επιχειρηματικοί, πολιτικοί, συνδικαλιστικοί και δημοσιογραφικοί κύκλοι ωρύονται για την κάμψη της οικοδομικής δραστηριότητας (την κατ' αυτούς αποκαλούμενη ατμομηχανή της ελληνικής οικονομίας), άλλοι με τη σειρά τους ανακοινώνουν ότι οραματίζονται την δημιουργία ενός ή δύο εκατομμυρίων κατοικιών για ξένους επενδυτές στον Ελλαδικό χώρο.

Όλα αυτά λειτουργούν σαν εντολή για την εξεύρεση εκτάσεων για οικοδόμηση, αφού αυτές είναι στην κυριολεξία η καύσιμη ύλη για αυτή την αχαλίνωτη και ανεξέλεγκτη «ατμομηχανή».



Τα πρόσκαιρα σε πακέτα ξεροκόμματα εργασίας προς τους εργαζομένους τους (αν επιβιώσουν), δεν πρόκειται να τους βοηθήσουν καθόλου πέραν ενός χρονικού ορίζοντα τριών τεσσάρων χρόνων όπως οι ίδιες οι τεχνικές εταιρίες και οι πολιτικοί ξεδιάντροπα δηλώνουν.

Και βέβαια αυτά τα όψιμα πακέτα εργασίας, αφορούν αποκλειστικά και μόνο ημέτερους και πειθήνιους υπηρέτες αυτού του συστήματος και κανέναν άλλον.

Όμως με μια άλλη ματιά, η οικοδόμηση πλέον των αναγκών οίκησης , διαβίωσης, εργασίας, είναι ένας ανασταλτικός παράγοντας για την όποια οικονομία και την όποια κοινωνία.

Για δε την δυνατότητα αποκατάστασης του περιβάλλοντος στη πρότερη κατάσταση, κουβέντα δεν πρέπει να γίνεται.

Τα τερατώδη εκσκαφικά, οι πανάκριβες αχαλίνωτες μελέτες έργων και η σπάταλη χρήση οπλισμένου σκυροδέματος, προκαλούν άμεσα τέτοια αλλοίωση στο περιβάλλον που μόνο μέσα σε εκατομμύρια χρόνια διάβρωσης θα μπορούσε να προκληθεί πάνω στη γη.

Και όλα αυτά γίνονται ώστε κυριαρχικοί μηχανισμοί να μπορούν να καυχώνται για ρυθμούς ανάπτυξης και κερδών, ώστε αυτό το βαβυλωνιακό μόρφωμα να μπορεί να δικαιολογεί την ύπαρξή του απομυζώντας τον φυσικό πλούτο του πλανήτη και τις ελευθερίες των ανθρώπων.

Με την αχαλίνωτη οικοδόμηση στα καμένα δάση και βουνά και την καταστροφή του περιβάλλοντος καλύπτονται:

Οι ανάγκες των λεγόμενων τριτοκοσμικών χωρών να εξάγουν το άφθονο φτηνό και φτωχό εργατικό δυναμικό τους και έτσι να μεταθέσουν στο εξωτερικό τα συσσωρευμένα προβλήματα τους, ενώ παράλληλα να εισρεύσουν χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια κάποια κεφάλαια.

Η αδυναμία ενός κόσμου να αντισταθεί και να προστατευτεί με την φυσική κάλυψη και οχύρωση του τόπου του

Η αδυναμία του κόσμου ακόμα και να επιβιώσει με τα απαραίτητα πρωτογενή στοιχεία που του προσφέρει το

σκευή του γνωστού ΧΥΤΑ, ο οποίος έχει προκαλέσει οργισμένες αντιδράσεις των κατοίκων της περιοχής. Πρόκειται για εταιρεία θυγατρική μεγάλου ομίλου, με ειδίκευση σε ανάλογα έργα, τα οποία αποδεικνύονται εξαιρετικά επικερδή, καθώς τα προ φόρων κέρδη της στις δύο τελευταίες χρήσεις ξεπερνούν συνολικά τα 30 εκατ. ευρώ, σύμφωνα με τους δημοσιευμένους ισολογισμούς […] οι καταστροφικές πυρκαγιές που κατέκαψαν τις καταπατημένες, από τον εργολάβο, σύμφωνα με τους ιδιοκτήτες τους, εκτάσεις, αλλά και μεγάλες εκτάσεις στην ευρύτερη περιοχή, με αποτέλεσμα πολλοί στην κατασκευαστική αγορά να εκτιμούν, ότι ανοίγει πλέον διάπλατα ο δρόμος για την καταβολή χαμηλών αποζημιώσεων στους ιδιοκτήτες, ώστε να απεμπλακεί η κατασκευή του ΧΥΤΑ από τις προσφυγές τους. «Ήταν μια πολύ βολική φωτιά για τους θιασώτες του νέου ΧΥΤΑ στο Γραμματικό», τονίζουν χαρακτηριστικά στελέχη εργοληπτικών εταιρειών. Χρυσές δουλειές…»

(Πρώτο Θέμα, Οικονομία 25/8/2009)

Το φαινόμενο της ανόδου του χρηματιστηρίου, παρουσιάστηκε και με τις φονικές πυρκαγιές του 2007 στην Πελοπόννησο. Τα σχέδια για τη κατασκευή της Ιωνίας οδού, τα αιολικά εργοστάσια και την τουριστική ανάπτυξη είχαν ανακοινωθεί και προσέκρουαν για άλλη μια φορά στις αντιδράσεις των κατοίκων. Με τις φονικές πυρκαγιές, αφαιρέθηκαν και οι πρωτογενείς πόροι, αφού καταστράφηκαν καλλιέργειες και κτηνοτροφία, και καταστάλησαν οι όποιες αντιδράσεις για αλλοίωση του περιβάλλοντος. Επίσης, απαξιώθηκαν οι αξίες των γαιών, ώστε να απαλλοτριωθούν από το κράτος.

Αμέσως μετά τις φωτιές στην Αττική ανακοινώθηκαν από τον Σουφλιά:

«Είκοσι πέντε χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμων θα διασχίσουν τις καμένες εκτάσεις της Πεντέλης, ενώνοντας τον ανισόπεδο κόμβο Ραφήνας με τις Αφίδνες. Αυτό προκύπτει από το σχέδιο κατασκευής των νέων αυτοκινητόδρομων Αττικής».

Ενδεικτικές είναι επίσης και οι καταχωρήσεις σε ιστοσελίδες για πωλήσεις οικοπέδων εκεί που ή φωτιά κατέκαψε τα δάση, σε περιοχές όπως το Βαρνάβα και την δέσμευση για την παροχή βεβαίωσης μη δασικού χαρακτήρα…

Δίκτυα ηλεκτρικά, τηλεπικοινωνιακά, οδικά, διατρέχουν

Οι πυρκαγιές, τα προηγούμενα και τα επερχόμενα



Αποτελεί κρατικό μύθο το επιχείρημα πως η οικοδομική

τερη κατάσταση, κουρέντα δεν πρέπει να γίνεται.

Τα τερατώδη εκσκαφικά, οι πανάκριβες αχαλίνωτες μελέτες έργων και η σπάταλη χρήση οπλισμένου σκυροδέματος, προκαλούν άμεσα τέτοια αλλοίωση στο περιβάλλον που μόνο μέσα σε εκατομμύρια χρόνια διάβρωσης θα μπορούσε να προκληθεί πάνω στη γη.

Και όλα αυτά γίνονται ώστε κυριαρχικοί μηχανισμοί να μπορούν να καυχώνται για ρυθμούς ανάπτυξης και κερδών, ώστε αυτό το βαβυλωνιακό μόρφωμα να μπορεί να δικαιολογεί την ύπαρξή του απομυζώντας τον φυσικό πλούτο του πλανήτη και τις ελευθερίες των ανθρώπων.

Με την αχαλίνωτη οικοδόμηση στα καμένα δάση και βουνά και την καταστροφή του περιβάλλοντος καλύπτονται:

Οι ανάγκες των λεγόμενων τριτοκοσμικών χωρών να εξάγουν το άφθονο φτηνό και φτωχό εργατικό δυναμικό τους και έτσι να μεταθέσουν στο εξωτερικό τα συσσωρευμένα προβλήματα τους, ενώ παράλληλα να εισρεύσουν χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια κάποια κεφάλαια.

Η αδυναμία ενός κόσμου να αντισταθεί και να προστατευτεί με την φυσική κάλυψη και οχύρωση του τόπου του

Η αδυναμία του κόσμου ακόμα και να επιβιώσει με τα απαραίτητα πρωτογενή στοιχεία που του προσφέρει το περιβάλλον όπως νερό, καθαρό αέρα, γεωργία, κτηνοτροφία, υλοτομεία κ.λπ.

Η βιομηχανία τσιμέντου και μπετόβεργας κυρίως με τα τεράστια υπερκέρδη που δεν ανέχεται την οποιαδήποτε μείωση σε αποτελέσματα κερδοφορίας.

Οι τράπεζες, που με τα δάνεια εξασφαλίζουν χωρίς κόπο την κερδοφορία τους.

Τονώνονται κλάδοι όπως αυτοί της ελίτ των μηχανικών, δικηγόρων, συμβολαιογράφων παράλληλα με κάποιους άλλους κλάδους τεχνίτες και μεταφορείς που απλά μέσα από την οικοδομική δραστηριότητα παρατείνουν την αγωνία της επιβίωσης τους.

Κέρδη για το κράτος από την φορολόγηση, τις άδειες κ.λπ. των όσων χρειάζονται για την νομιμοποίηση και λειτουργία ενός κτηρίου. Αυτά τα τεράστια ποσά μπορούν εν μέρει να διοχετευθούν στην κάλυψη κάποιων επειγουσών «δημόσιων αναγκών» αλλά κατά κύριο λόγο ενισχύουν το καθεστώς μιζο-διαχείρισης που επικρατεί σε όλη την Ευρώπη πλέον.

Απασχόληση εξοντωτική για υμετέρους, άμβλυνση της

τους. «Ήταν μια πολύ βολική φωτιά για τους θιασώτες του νέου ΧΥΤΑ στο Γραμματικό», τονίζουν χαρακτηριστικά στελέχη εργοληπτικών εταιρειών. Χρυσές δουλειές…»

(Πρώτο Θέμα, Οικονομία 25/8/2009)

Το φαινόμενο της ανόδου του χρηματιστηρίου, παρουσιάστηκε και με τις φονικές πυρκαγιές του 2007 στην Πελοπόννησο. Τα σχέδια για τη κατασκευή της Ιωνίας οδού, τα αιολικά εργοστάσια και την τουριστική ανάπτυξη είχαν ανακοινωθεί και προσέκρουαν για άλλη μια φορά στις αντιδράσεις των κατοίκων. Με τις φονικές πυρκαγιές, αφαιρέθηκαν και οι πρωτογενείς πόροι, αφού καταστράφηκαν καλλιέργειες και κτηνοτροφία, και κατεστάλησαν οι όποιες αντιδράσεις για αλλοίωση του περιβάλλοντος. Επίσης, απαξιώθηκαν οι αξίες των γαιών, ώστε να απαλλοτριωθούν από το κράτος.

Αμέσως μετά τις φωτιές στην Αττική ανακοινώθηκαν από τον Σουφλιά:

«Είκοσι πέντε χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμων θα διασχίσουν τις καμένες εκτάσεις της Πεντέλης, ενώνοντας τον ανισόπεδο κόμβο Ραφήνας με τις Αφίδνες. Αυτό προκύπτει από το σχέδιο κατασκευής των νέων αυτοκινητόδρομων Αττικής».

Ενδεικτικές είναι επίσης και οι καταχωρήσεις σε ιστοσελίδες για πωλήσεις οικοπέδων εκεί που η φωτιά κατέκαψε τα δάση, σε περιοχές όπως το Βαρνάβα και την δέσμευση για την παροχή βεβαίωσης μη δασικού χαρακτήρα…

Δίκτυα ηλεκτρικά, τηλεπικοινωνιακά, οδικά, διατρέχουν πλέον τα βουνά σε κάθε κατεύθυνση καθώς η ανάπλαση της Αττικής και η επέκταση του οικιστικού ιστού προχωρούν ταυτόχρονα με την λειτουργία του νέου αεροδρομίου στα Σπάτα, που κατάστρεψε τις μεγάλες γεωργικές εκτάσεις εκεί και έτσι με την παλαιότερη καταστροφή του σιτοβολώνα του Θριασίου πάλι για «αναπτυξιακές» ανάγκες, αφαίρεσε για πάντα την δυνατότητα της Αττικής γης να καλύψει τις όποιες ανάγκες του πληθυσμού της σε τρόφιμα.

Είναι γνωστό, πως δεν είναι αντιστρεπτή η καταστροφή της φύσης και η δυνατότητα επιβίωσης του ανθρώπου στο προσεχές μέλλον. Όλο το ενδιαφέρον των κυρίαρχων είναι στα λογιστικά μεγέθη (πλαστά ή αληθινά) που όμως δεν μετρούν την ποιότητα ζωής και άλλες σημαντικές παραμέτρους.

Όταν με δικαιολογία το εφεύρημα της παγκόσμιας οικο-



Αποτελεί κρατικό μύθο το επιχείρημα πως η οικοδομική υπερδραστηριότητα επιλύει στεγαστικά προβλήματα. Στην πραγματικότητα η στατιστική αντιστοιχία επτά κατοικιών ανά κάτοικο του ελλαδικού χώρου είναι πλασματική. Η καταστροφή του περιβάλλοντος και η οικοδομική υπερδραστηριότητα κατασκευάζουν αποπνικτικές συνθήκες καταστολής και εγκλωβισμού των ανθρώπων.

Ούτε άλλες ανθρώπινες ανάγκες μπορεί να καλύψει, εκτός από αυτές των πολυεθνικών κατασκευαστικών εταιριών που αναλαμβάνουν άχρηστα τεχνικά έργα όπως δρόμοι από το πουθενά στο πουθενά, που αποσκοπούν μόνο στην αύξηση των υπερκερδών τους και την υποχρέωση των ανθρώπων για χρήση ιδιωτικών οδών που πρακτικά αποσκοπούν μόνο στην περαιτέρω συμπίεση και **υποταγή του ανθρώπου σε άχρηστους εξοντωτικούς ρυθμούς δουλείας και αποκλεισμό ολόκληρων γεωγραφικών περιοχών.**

ση στα καμένα δάση και βουνά και την καταστροφή του περιβάλλοντος καλύπτονται:

Οι ανάγκες των λεγόμενων τριτοκοσμικών χωρών να εξάγουν το άφθονο φτηνό και φτωχό εργατικό δυναμικό τους και έτσι να μεταθέσουν στο εξωτερικό τα συσσωρευμένα προβλήματα τους, ενώ παράλληλα να εισρεύσουν χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια κάποια κεφάλαια.

Η αδυναμία ενός κόσμου να αντισταθεί και να προστατευτεί με την φυσική κάλυψη και οχύρωση του τόπου του

Η αδυναμία του κόσμου ακόμα και να επιβιώσει με τα απαραίτητα πρωτογενή στοιχεία που του προσφέρει το περιβάλλον όπως νερό, καθαρό αέρα, γεωργία, κτηνοτροφία, υλοτομεία κ.λπ.

Η βιομηχανία τσιμέντου και μπετόβεργας κυρίως με τα τεράστια υπερκέρδη που δεν ανέχεται την οποιαδήποτε μείωση σε αποτελέσματα κερδοφορίας.

Οι τράπεζες, που με τα δάνεια εξασφαλίζουν χωρίς κόπο την κερδοφορία τους.

Τονώνονται κλάδοι όπως αυτοί της ελίτ των μηχανικών, δικηγόρων, συμβολαιογράφων παράλληλα με κάποιους άλλους κλάδους τεχνίτες και μεταφορείς που απλά μέσα από την οικοδομική δραστηριότητα παρατείνουν την αγωνία της επιβίωσης τους.

Κέρδη για το κράτος από την φορολόγηση, τις άδειες κ.λπ. των όσων χρειάζονται για την νομιμοποίηση και λειτουργία ενός κτηρίου. Αυτά τα τεράστια ποσά μπορούν εν μέρει να διοχετευθούν στην κάλυψη κάποιων επειγουσών «δημόσιων αναγκών» αλλά κατά κύριο λόγο **ενισχύουν το καθεστώς μιζο-διαχείρισης που επικρατεί σε όλη την Ευρώπη πλέον.**

Απασχόληση εξοντωτική για υμετέρους, άμβλυνση της ψαλίδας ανισότητας, ένταση της καταστολής και της έμμεσης εξόντωσης των ανθρώπων και των ελευθεριών τους.

Με την οικοδόμηση εκτός κάποιων πραγματικών αναγκών που ίσως καλυφθούν, από κάποιες ισχυρές κοινωνικές ομάδες, τονώνεται ακόμα σαν life style η αχαλίνωτη επιθυμία επίδειξης, ισχύος και πλουτισμού για μικροπρεπείς και αντικοινωνικούς τύπους, δημιουργώντας και ενισχύοντας τα πρότυπα του ανταγωνισμού και της κυριαρχίας προς τους υπόλοιπους.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΜΗΡΕΙΑ ΑΠΛΩΝΕΤΑΙ

Το κράτος με τους μηχανισμούς που διαθέτει κρατάει όλους τους ιδιοκτήτες σε μια πολυποίκιλη απόλυτη ομηρεία.



Από το «παράνομο» σκαλοπάτι ή παράθυρο ή μπαλκόνι, ή από το ιδιοκτησιακό καθεστώς της γης, ή από τις βάσεις δεδομένων για οποιοδήποτε χρέος ή οφειλή.

Οι ιδιοκτήτες των ακινήτων σ' αυτές τις περιοχές βρίσκονται δέσμιοι του κράτους μέσω των περιουσιακών στοιχείων που κατέχουν και, βέβαια, αδυνατούν να παρουσιάσουν στοιχειώδη σημάδια αντίδρασης για στρεβλές καταστάσεις, που επικρατούν πλέον ανενόχλητες τοπικά ή γενικά. Έτσι, η όλη τους συμπεριφορά μέσω των ομηρειών είναι απόλυτα προβλέψιμη και ελεγχόμενη έως και αυτή την εκλογική διαδικασία.

Αν σκεφτεί κανείς ότι από το Ενετικό και Οθωμανικό δίκαιο δεν υπήρχε ιδιοκτησία σε δασικές εκτάσεις παρά μόνο χρήση γης σε χωράφια, και ότι η Οθωμανική περιουσία προϊόν λεηλασίας και πολέμου, που ανήκε έστω στον σουλτάνο περιήλθε στο Ελληνικό δημόσιο, είναι να απορεί κανείς πως παρουσιάζονται ιδιοκτήτες βουνών και παραλιών, χρυσόβουλα κλπ. πως αναγνωρίζονται τέτοιες ιδιοκτησίες και πως αυτό το πάρε δώσε αφορά αποκλειστικά λίγους, εκλεκτούς και καθεστωτικούς.

Τα βουνά από πηγή ζωής και πλούτου για την κοινωνία, εξαφνικά παρουσιάζονται από το πουθε-



με μεγάλο κρατικό σχέδιο.

Η μεγάλη πλειοψηφία των δημάρχων αποτελείται από συνταξιούχους στρατιωτικούς, αστυνόμους και δικηγόρους, οι οποίοι αντί να αποσυρθούν επιτέλους μετά την λαμπρή καριέρα τους στην καταστολή και την καταπίεση, επιμένουν να δυναστεύουν την κοινωνία.

Φαίνεται ξεκάθαρα πια ότι κάποιοι επενδύουν σε «αιρετά» αλλά εντεταλμένα πρόσωπα ώστε να κερδίσουν εν συνεχεία χωρίς κόπο απομυζώντας και εξαντλώντας όλους τους τοπικούς πόρους για το συμφέρον άλλων.

Λόγω μιας χρονικής σύμπτωσης αρκετοί «αιρετοί» είναι ως επί το πλείστον προσληφθέντες στο δημόσιο από την εποχή της χούντας, αλλά και όσοι δεν ανήκουν σε αυτό το συγκεκριμένο club, δεν φαίνεται η συμπεριφορά τους και η αλαζονεία τους να διαφέρει καθόλου από τους προαναφερθέντες. Ύστερα από τα παραπάνω ο καθένας μπορεί να καταλάβει ότι στη κυριολεξία κάποιοι πριονίζουν το κλαδί που καθόμαστε.

Οποιοσδήποτε συναινεί σε αυτή την κατάσταση σήμερα, μπορεί να νομίζει ότι επιβιώνει, αλλά στην κυριολεξία αυτοκτονεί και σκοτώνει το αύριο των επερχόμενων γενεών ανθρώπων.

Όποιος προσβλέπει σε κέρδη από την εκμετάλλευση των δασών, δεν διαφέρει σε τίποτα από τον οποιοδήποτε συνένοχο εγκληματία στα πιο στυγερά εγκλήματα κατά του ανθρώπου.

Την Τετάρτη 8 Ιούλη η Γλύκα προστέθηκε στο πάνθεο των τετράποδων φίλων και αγωνιστών που δεν είναι πλέον μαζί μας.
Σκάμπυ, Κανέλος, Γλύκα.
Περπατήσαμε μαζί, διαδηλώσαμε, συγκρουστήκαμε με τους υποστηρικτές των εχθρών της ελευθερίας.
Αντίο Γλύκα!!
Συνήθως ξεχνιούνται οι ασήμαντοι.
Εσύ, πάντως, δεν ήσουν ανάμεσα σ' αυτούς.







των περιουσιακών στοιχείων που κατέχουν και, βέβαια, αδυνατούν να παρουσιάσουν στοιχειώδη σημάδια αντίδρασης για στρεβλές καταστάσεις, που επικρατούν πλέον ανενόχλητες τοπικά ή γενικά. Έτσι, η όλη τους συμπεριφορά μέσω των ομηρειών είναι απόλυτα προβλέψιμη και ελεγχόμενη έως και αυτή την εκλογική διαδικασία.

Αν σκεφτεί κανείς ότι από το Ενετικό και Οθωμανικό δίκαιο δεν υπήρχε ιδιοκτησία σε δασικές εκτάσεις παρά μόνο χρήση γης σε χωράφια, και ότι η Οθωμανική περιουσία προϊόν λεηλασίας και πολέμου, που ανήκε έστω στον σουλτάνο περιήλθε στο Ελληνικό δημόσιο, είναι να απορεί κανείς πως παρουσιάζονται ιδιοκτήτες βουνων και παραλιών, χρυσόβουλα κλπ. πως αναγνωρίζονται τέτοιες ιδιοκτησίες και πως αυτό το πάρε δώσε αφορά αποκλειστικά λίγους, εκλεκτούς και καθεστωτικούς.

Τα βουνά από πηγή ζωής και πλούτου για την κοινωνία, ξαφνικά παρουσιάζονται από το πουθενά να έχουν κάποιους ιδιοκτήτες, οι οποίοι τα διαμελίζουν και τα καταστρέφουν ανενόχλητοι αδιαφορώντας για τις όποιες επιπτώσεις στο περιβάλλον και την ζωή.



Όμως, δεν θα μπορούσαν να συμβαίνουν όλα αυτά, χωρίς την αναίσχυντη επικουρία της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Παρά τις εξαγγελίες, μέσα από τις διαδικασίες της σκευάζονται και ενισχύονται ιδιωτικοί πλέον στρατοί, ενώ όλες οι καταστροφικές επεμβάσεις ντύνονται τον μανδύα της νομιμότητας μέσα από τις εκάστοτε εκλογικές διαδικασίες.

Εκπληρώνοντας τις επιθυμίες της κεντρικής εξουσίας, η τοπική αυτοδιοίκηση αναλαμβάνει να καλύψει τις εμπλεκόμενες κρατικές υπηρεσίες όπως πολεοδομία, πυροσβεστική, αστυνομία, δικαιοσύνη, δασαρχεία, κλπ.

Τα άδεια από νερό βυτιοφόρα, η αργοπορία επέμβασης στις φωτιές, η διαρκής εμπρηστική δραστηριότητα δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολίας ότι έχουμε να κάνουμε ο καθένας μπορεί να καταλάβει ότι στη κυριολεξία κάποιοι πριονίζουν το κλαδί που καθόμαστε.

Οποιοσδήποτε συναινεί σε αυτή την κατάσταση σήμερα, μπορεί να νομίζει ότι επιβιώνει, αλλά στην κυριολεξία αυτοκτονεί και σκοτώνει το αύριο των επερχόμενων γενεών ανθρώπων.

Όποιος προσβλέπει σε κέρδη από την εκμετάλλευση των δασών, δεν διαφέρει σε τίποτα από τον οποιοδήποτε συνένοχο εγκληματία στα πιο στυγερά εγκλήματα κατά του ανθρώπου.

Μια ματιά στα μολυσμένα νερά, θάλασσες, αέρα, αρκεί ώστε ο καθένας να καταλάβει ότι αυτές οι λογικές που προτείνονται έμμεσα και υλοποιούνται άμεσα δεν έχουν επιστροφή.

Η ανισότητα γιγαντώνεται, λεηλασία συνεχίζεται και όλοι οι υπόλοιποι μεθοδικά οδηγούνται στην εξαθλίωση και την εξόντωση.

Το αν θα αμυνθούμε και θα προστατεύσουμε τη ζωή, αλλάζοντας αυτές τις λογικές που διέπουν χωρίς την θέληση μας την ύπαρξή μας ή αν θα μείνουμε στο απόλυτο ανέλεος των εξουσιαστών που καταστρέφουν με κάθε τρόπο και μέσο, είναι μια απάντηση που επιτέλους πρέπει να δώσει ο καθένας.

Σ.



χωράφια, και ότι η Οθωμανική περιουσία προϊόν λεηλασίας και πολέμου, που ανήκε έστω στον σουλτάνο περιήλθε στο Ελληνικό δημόσιο, είναι να απορεί κανείς πως παρουσιάζονται ιδιοκτήτες βουνών και παραλιών, χρυσόβουλα κλπ. πως αναγνωρίζονται τέτοιες ιδιοκτησίες και πως αυτό το πάρε δώσε αφορά αποκλειστικά λίγους, εκλεκτούς και καθεστωτικούς.



Τα βουνά από πηγή ζωής και πλούτου για την κοινωνία, ξαφνικά παρουσιάζονται από το πουθενά να έχουν κάποιους ιδιοκτήτες, οι οποίοι τα διαμελίζουν και τα καταστρέφουν ανενόχλητοι αδιαφορώντας για τις όποιες επιπτώσεις στο περιβάλλον και την ζωή.

Όμως, δεν θα μπορούσαν να συμβαίνουν όλα αυτά, χωρίς την αναίσχυντη επικουρία της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Παρά τις εξαγγελίες, μέσα από τις διαδικασίες της σκευάζονται και ενισχύονται ιδιωτικοί πλέον στρατοί, ενώ όλες οι καταστροφικές επεμβάσεις ντύνονται τον μανδύα της νομιμότητας μέσα από τις εκάστοτε εκλογικές διαδικασίες.

Εκπληρώνοντας τις επιθυμίες της κεντρικής εξουσίας, η τοπική αυτοδιοίκηση αναλαμβάνει να καλύψει τις εμπλεκόμενες κρατικές υπηρεσίες όπως πολεοδομία, πυροσβεστική, αστυνομία, δικαιοσύνη, δασαρχεία, κλπ.

Τα άδεια από νερό βυτιοφόρα, η αργοπορία επέμβασης στις φωτιές, η διαρκής εμπρηστική δραστηριότητα δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολίας ότι έχουμε να κάνουμε στα πιο στυγερά εγκλήματα κατά του ανθρώπου.

Μια ματιά στα μολυσμένα νερά, θάλασσες, αέρα, αρκεί ώστε ο καθένας να καταλάβει ότι αυτές οι λογικές που προτείνονται έμμεσα και υλοποιούνται άμεσα δεν έχουν επιστροφή.

Η ανισότητα γιγαντώνεται, λεηλασία συνεχίζεται και όλοι οι υπόλοιποι μεθοδικά οδηγούνται στην εξαθλίωση και την εξόντωση.

Το αν θα αμυνθούμε και θα προστατεύσουμε τη ζωή, αλλάζοντας αυτές τις λογικές που διέπουν χωρίς την θέλησή μας την ύπαρξή μας ή αν θα μείνουμε στο απόλυτο ανέλεος των εξουσιαστών που καταστρέφουν με κάθε τρόπο και μέσο, είναι μια απάντηση που επιτέλους πρέπει να δώσει ο καθένας.

Σ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.
Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από τήν

Σάββατο 27 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ
Ομάδα ατόμων πυρπολεί λεωφορεία της ΕΘΕΛ στον Αγ. Δημήτριο.

Γίνεται εμπρησμός στην είσοδο κτιρίου όπου στεγάζονται γραφεία της εταιρίας δημοσκοπήσεων ALCO στην οδό Πατησίων.

Απόπειρα εμπρησμού γίνεται και στα γραφεία της εταιρίας δημοσκοπήσεων Metron Analysis.

Εμπρησμός γίνεται και στο Βιοτεχνικό Επιμελητήριο **Πειραιά**.
Την ευθύνη για τις τρεις τελευταίες ενέργειες αναλαμβάνουν οι Πυρήνες για τη διάχυτη ανασφάλεια.

Τρίτη 30 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται δύο αυτοκίνητα της αλβανικής πρεσβείας στην οδό Βερμίου στις Συκιές.

Ιούλιος
Πέμπτη 2 Ιουλίου
Γίνεται **εμπρησμός** στο αυτοκίνητο του νέου προέδρου του **Συμβουλίου** της Επικρατείας στην οδό Πεσματζόγλου στο κέντρο της Αθήνας.

στες διοργανώνει η κατάληψη «Ματσάγου».

Κυριακή 5 Ιουλίου
ΚΙΝΑ
Άγριες συγκρούσεις ξεσπούν στην επαρχία Ζινζιάνγκ ανάμεσα σε μουσουλμάνους Ουϊγούρους και Κινέζους Χαν. Οι μπάτσοι συλλαμβάνουν τουλάχιστον 1400 Ουϊγούρους, ενώ οι νεκροί από πυρά μπάτσων ξεπερνούν τους 400, σύμφωνα με το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ουϊγούρων. Δεκάδες καταστήματα, οχήματα και κτίρια πυρπολούνται. Η αφορμή για τις κινητοποιήσεις είναι η εξέλιξη μιας υπόθεσης τον περασμένο μήνα, όταν δολοφονήθηκαν 2 Ουϊγούροι από Κινέζους Χαν. Οι συγκεντρωμένοι έξω από τα δικαστήρια της πρωτεύουσας της επαρχίας, της πόλης Ουρουμκί, δέχονται επίθεση από τους μπάτσους και εξαγριωμένοι αρχίζουν να καταστρέφουν οχήματα και μαγαζιά, ενώ πυρπολούν και 2 περιπολικά. Οι προνομιούχοι κινέζοι Χαν τους επιτίθενται, επίσης, συγκροτώντας περιπολίες «αγανακτισμένων πολιτών». Ο συνολικότερος λόγος της κινητοποίησης των Ουϊγούρων είναι οι διακρίσεις που γίνονται σε βάρος τους. Στους δρόμους βγαίνει και ο στρατός για να επιβάλλει την τάξη και κηρύσσεται απαγόρευση κυκλοφορίας.

Δευτέρα 6 Ιουλίου

τον Αγ. Παντελεήμονα αφού προηγουμένως δέχεται επίθεση από ομάδα εθνικιστών που πλαισιώνουν την «επιτροπή κατοίκων» της περιοχής. Οι διαδηλωτές καταλήγουν στο κτίριο της ΑΣΟΕΕ όπου συνεχίζονται οι συμπλοκές με τις δυνάμεις των ΜΑΤ, που έχουν κατακλύσει τήν περιοχή.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες καλείται στην Καμάρα από καταλήψεις και αριστερές οργανώσεις. Κατά τη διάρκεια της πορείας γράφονται συνθήματα σε τοίχους και σπάζονται μερικά ΑΤΜ τραπεζών, ενώ προς το τέλος της πορείας γίνεται επίθεση με μολότοφ σε ΑΤΜ τράπεζας στην οδό Μελενίκου.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ
Συγκρούσεις πραγματοποιούνται ανάμεσα σε κατοίκους που αντιδρούν στην εγκατάσταση μονάδας ΧΥΤΑ και μπάτσους. Συλλαμβάνονται τέσσερις κάτοικοι.

Οι «Ομάδες κρούσης για τη διάλυση του έθνους» αναλαμβάνουν την ευθύνη για τους ακόλουθους εμπρησμούς στην Αττική στις 2, 3 και 4 Ιουλίου: στο υπηρεσιακό όχημα του προέδρου του ΣτΕ, στα γραφεία του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής, στο Κολωνάκι, στα γραφεία της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών, στην οδό Ηπείρου, στο γραφείο του πρώην υπουργού Δημοσίας Τάξεως Σήφη Βαλυράκη και στο κτίριο του υπουργείου Εσωτερικών, στη συμβολή Σπινθάρου και Φιλοξένους, στον Νέο Κόσμο.

ΚΙΝΑ
Οι **συγκρούσεις** ανάμεσα σε Ουϊγούρους και κινέζους Χαν επαναλαμβάνονται στην πόλη Ουρουμκί. Οι Χαν επιτίθενται σε μαγαζιά και σπίτια Ουϊγούρων σε αντίποινα για το θάνατο δικών τους.

Πέμπτη 9 Ιουλίου
Η «Επαναστατική Απελευθερωτική Δρά-

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται πέντε επιβάτες οχήματος που δε σταμάτησε σε έλεγχο και απάντησε με πυροβολισμούς σε μπάτσους της ρωσικής κατοχής και των ντόπιων υποτακτικών της.

Τετάρτη 15 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Απαγάγεται και δολοφονείται στην Ιγκουσετία η Νατάλια Εστεμίροβα, φίλη της δολοφονημένης δημοσιογράφου Άννας Πολιτόφσκαγια, μέλος της μη κυβερνητικής οργάνωσης Μεμόριαλ, που ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Υπεύθυνος για τη δολοφονία της θεωρείται ο πρόεδρος-μαριονέτα της Τσετσενίας Καντίροφ.

Πέμπτη 16 Ιουλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Απόπειρα εμπρησμού με γκαζάκια γίνεται στο κτίριο του ΟΤΕ στην οδό Κ. Ντηλ.

Πυρπολείται αυτοκίνητο του Σούπερ Μάρκετ «Μασούτη» στην Άνω Πόλη.

Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Παπάφη. Την ευθύνη αναλαμβάνει το «Κομάντο Καλοκαιρινής Εντροπίας».

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Νεκρός πέφτει από τα πυρά ενόπλων αξιωματούχος του ΟΗΕ.

Παρασκευή 17 Ιουλίου
Πυρπολείται όχημα του δήμου Ψυχικού.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ
Σημειώνονται νέες **συγκρούσεις** με τους μπάτσους και συλλήψεις, με αφορμή τις κινητοποιήσεις των κατοίκων ενάντια στην κατασκευή ΧΥΤΑ.

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ
Εκρήξεις σε δύο πολυτελή ξενοδοχεία στη Τζακάρτα, το Ριτζ-Κάρλτον και το Μά-

ποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από την

Σάββατο 27 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ
Ομάδα ατόμων πυρπολεί λεωφορεία της ΕΘΕΛ στον Αγ. Δημήτριο.

Γίνεται εμπρησμός στην είσοδο κτιρίου όπου στεγάζονται γραφεία της εταιρίας δημοσκοπήσεων ALCO στην οδό Πατησίων.

Απόπειρα εμπρησμού γίνεται και στα γραφεία της εταιρίας δημοσκοπήσεων Metron Analysis.

Εμπρησμός γίνεται και στο Βιοτεχνικό Επιμελητήριο **Πειραιά**.
Την ευθύνη για τις τρεις τελευταίες ενέργειες αναλαμβάνουν οι Πυρήνες για τη διάχυτη ανασφάλεια.

Τρίτη 30 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται δύο αυτοκίνητα της αλβανικής πρεσβείας στην οδό Βερμίου στις Συκιές.

Ιούλιος
Πέμπτη 2 Ιουλίου
Γίνεται **εμπρησμός** στο αυτοκίνητο του νέου προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας στην οδό Πεσματζόγλου στο κέντρο της Αθήνας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Παρέμβαση αλληλεγγύης με μικροφωνική και συζήτηση για τους μετανάστες γίνεται στην κατάληψη «Libertatia».

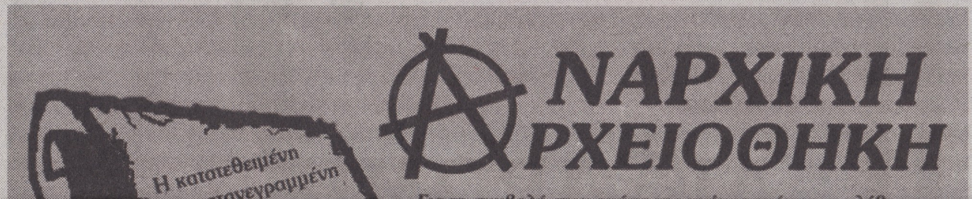
Παρασκευή 3 Ιουλίου
Έκρηξη γίνεται σε εστιατόριο McDonalds στους Αμπελόκηπους.

Σάββατο 4 Ιουλίου
ΒΟΛΟΣ
Συναυλία αλληλεγγύης στους μετανάστες διοργανώνει η κατάληψη «Ματσάγγου».

Κυριακή 5 Ιουλίου
ΚΙΝΑ
Άγριες συγκρούσεις ξεσπούν στην επαρχία Ζινζιάνγκ ανάμεσα σε μουσουλμάνους Ουϊγούρους και Κινέζους Χαν. Οι μπάτσοι συλλαμβάνουν τουλάχιστον 1400 Ουϊγούρους, ενώ οι νεκροί από πυρά μπάτσων ξεπερνούν τους 400, σύμφωνα με το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ουϊγούρων. Δεκάδες καταστήματα, οχήματα και κτίρια πυρπολούνται. Η αφορμή για τις κινητοποιήσεις είναι η εξέλιξη μιας υπόθεσης τον περασμένο μήνα, όταν δολοφονήθηκαν 2 Ουϊγούροι από Κινέζους Χαν. Οι συγκεντρωμένοι έξω από τα δικαστήρια της πρωτεύουσας της επαρχίας, της πόλης Ουρουμκί, δέχονται επίθεση από τους μπάτσους και εξαγριωμένοι αρχίζουν να καταστρέφουν οχήματα και μαγαζιά, ενώ πυρπολούν και 2 περιπολικά. Οι προνομιούχοι κινέζοι Χαν τους επιτίθενται, επίσης, συγκροτώντας περιπολίες «αγανακτισμένων πολιτών». Ο συνολικότερος λόγος της κινητοποίησης των Ουϊγούρων είναι οι διακρίσεις που γίνονται σε βάρος τους. Στους δρόμους βγαίνει και ο στρατός για να επιβάλλει την τάξη και κηρύσσεται απαγόρευση κυκλοφορίας.

Δευτέρα 6 Ιουλίου
ΑΘΗΝΑ
Εμπρησμός γίνεται στην εφορία Γαλατσίου.

Τρίτη 7 Ιουλίου
ΑΘΗΝΑ
Πορεία αλληλεγγύης πραγματοποιείται, ύστερα από συγκέντρωση στην πλατεία Ομονοίας. Η πορεία που γίνεται για αλληλεγγύη στους μετανάστες ανακόπτεται με δακρυγόνα και άγρια επίθεση από τις δυνάμεις καταστολής, πριν να προσεγγίσει



αριστερές οργανώσεις. Κατά τη διάρκεια της πορείας γράφονται συνθήματα σε τοίχους και σπάζονται μερικά ΑΤΜ τραπεζών, ενώ προς το τέλος της πορείας γίνεται επίθεση με μολότοφ σε ΑΤΜ τράπεζας στην οδό Μελενίκου.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ
Συγκρούσεις πραγματοποιούνται ανάμεσα σε κατοίκους που αντιδρούν στην εγκατάσταση μονάδας ΧΥΤΑ και μπάτσους. Συλλαμβάνονται τέσσερις κάτοικοι.

Οι «Ομάδες κρούσης για τη διάλυση του έθνους» αναλαμβάνουν την ευθύνη για τους ακόλουθους εμπρησμούς στην Αττική στις 2, 3 και 4 Ιουλίου: στο υπηρεσιακό όχημα του προέδρου του ΣτΕ, στα γραφεία του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής, στο Κολωνάκι, στα γραφεία της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών, στην οδό Ηπείρου, στο γραφείο του πρώην υπουργού Δημοσίας Τάξεως Σήφη Βαλυράκη και στο κτίριο του υπουργείου Εσωτερικών, στη συμβολή Σπινθάρου και Φιλοξένους, στον Νέο Κόσμο.

ΚΙΝΑ
Οι **συγκρούσεις** ανάμεσα σε Ουϊγούρους και κινέζους Χαν επαναλαμβάνονται στην πόλη Ουρουμκί. Οι Χαν επιτίθενται σε μαγαζιά και σπίτια Ουϊγούρων σε αντίποινα για το θάνατο δικών τους.

Πέμπτη 9 Ιουλίου
Η «Επαναστατική Απελευθερωτική Δράση», **αναλαμβάνει** με τηλεφώνημα στην «Ε» την **ευθύνη** για την τοποθέτηση εμπρηστικού μηχανισμού στα γραφεία του ΛΑΟΣ στην Αγία Παρασκευή, στις 8 Ιουλίου. Στην ανάληψη γίνεται αναφορά στην πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες η οποία ανακόπηκε πριν φτάσει στην πλατεία του Αγ. Παντελεήμονα.

Παρασκευή 10 Ιουλίου
Ξεκινά **απεργία πείνας** με αίτημα την αποφυλάκισή του ο Θ. Ηλιόπουλος ένας από τους προφυλακισμένους για συμμετοχή στον ξεσηκωμό του περασμένου Δεκεμβρίου με αφορμή την δολοφονία του 16χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από μπάτσο.

Σάββατο 11 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ

νας Πολιτόφσκαγια, μέλος της μη κυβερνητικής οργάνωσης Μεμόριαλ, που ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Υπεύθυνος για τη δολοφονία της θεωρείται ο πρόεδρος-μαριονέτα της Τσετσενίας Καντίροφ.

Πέμπτη 16 Ιουλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Απόπειρα εμπρησμού με γκαζάκια γίνεται στο κτίριο του ΟΤΕ στην οδό Κ. Ντηλ.

Πυρπολείται αυτοκίνητο του Σούπερ Μάρκετ «Μασούτη» στην Άνω Πόλη.

Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Παπάφη. Την ευθύνη αναλαμβάνει το «Κομάντο Καλοκαιρινής Εντροπίας».

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Νεκρός πέφτει από τα πυρά ενόπλων αξιωματούχος του ΟΗΕ.

Παρασκευή 17 Ιουλίου
Πυρπολείται όχημα του δήμου Ψυχικού.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ
Σημειώνονται νέες **συγκρούσεις** με τους μπάτσους και συλλήψεις, με αφορμή τις κινητοποιήσεις των κατοίκων ενάντια στην κατασκευή ΧΥΤΑ.

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ
Εκρήξεις σε δύο πολυτελή ξενοδοχεία στη Τζακάρτα, το Ριτζ-Κάρλτον και το Μάριοτ, έχουν ως αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 9 ατόμων και τον τραυματισμό τουλάχιστον 43. Μία τρίτη έκρηξη σημειώνεται σε εμπορικό κέντρο της πρωτεύουσας.

Σάββατο 18 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Συμπλοκή σημειώνεται ανάμεσα σε αντάρτες και μπάτσους στην πρωτεύουσα της Τσετσενία Τζοκάρ. Οι ένοπλοι ανοίγουν πυρ όταν μπάτσοι προσπαθούν να ελέγξουν το όχημά τους, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί τουλάχιστον ένα μπάτσος και ένας αντάρτης.

Δευτέρα 20 Ιουλίου
ΑΘΗΝΑ
Εκκενώνεται ο χώρος του πρώην Εφετείου της οδού Σωκράτους με την α-

αναλαμβάνουν οι Πυρήνες για τη
διάχυτη ανασφάλεια.

Τρίτη 30 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται δύο αυτοκίνητα της αλβανικής πρεσβείας στην οδό Βερμίου στις Συκιές.

Ιούλιος
Πέμπτη 2 Ιουλίου
Γίνεται **εμπρησμός** στο αυτοκίνητο του νέου προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας στην οδό Πεσματζόγλου στο κέντρο της Αθήνας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Παρέμβαση αλληλεγγύης με μικροφωνική και συζήτηση για τους μετανάστες γίνεται στην κατάληψη «Libertatia».

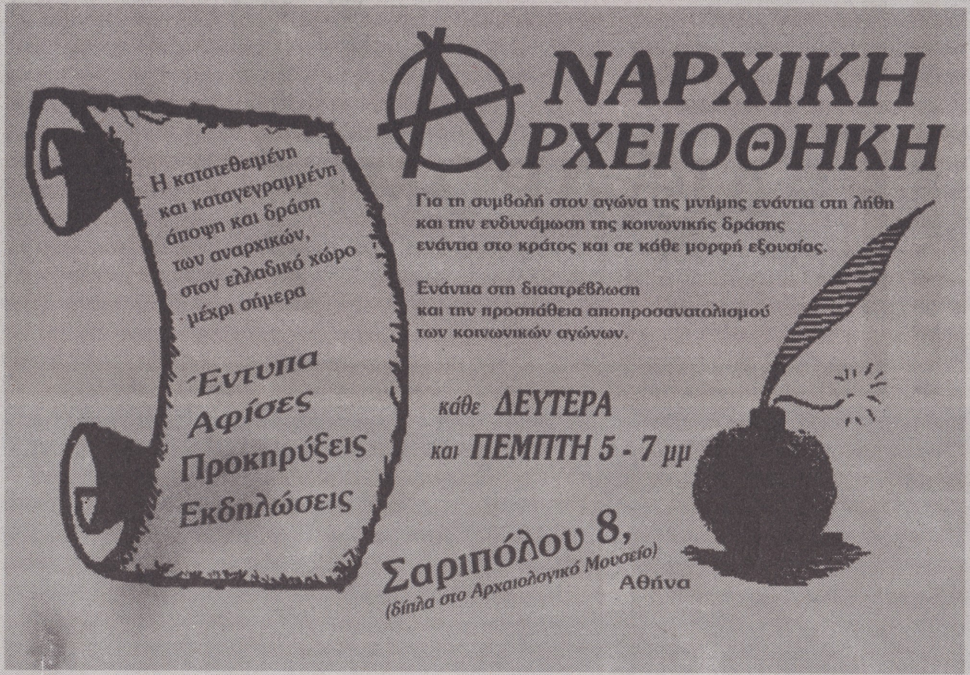
Παρασκευή 3 Ιουλίου
Έκρηξη γίνεται σε εστιατόριο McDonalds στους Αμπελόκηπους.

Σάββατο 4 Ιουλίου
ΒΟΛΟΣ
Συναυλία αλληλεγγύης στους μετανά-

πρωτεύουσας της επαρχίας, της πόλης Ουρουμκί, δέχονται επίθεση από τους μπάτσους και εξαγριωμένοι αρχίζουν να καταστρέφουν οχήματα και μαγαζιά, ενώ πυρπολούν και 2 περιπολικά. Οι προνομιούχοι κινέζοι Χαν τους επιτίθενται, επίσης, συγκροτώντας περιπολίες «αγανακτισμένων πολιτών». Ο συνολικότερος λόγος της κινητοποίησης των Ουϊγούρων είναι οι διακρίσεις που γίνονται σε βάρος τους. Στους δρόμους βγαίνει και ο στρατός για να επιβάλλει την τάξη και κηρύσσεται απαγόρευση κυκλοφορίας.

Δευτέρα 6 Ιουλίου
ΑΘΗΝΑ
Εμπρησμός γίνεται στην εφορία Γαλατσίου.

Τρίτη 7 Ιουλίου
ΑΘΗΝΑ
Πορεία αλληλεγγύης πραγματοποιείται, ύστερα από συγκέντρωση στην πλατεία Ομονοίας. Η πορεία που γίνεται για αλληλεγγύη στους μετανάστες ανακόπτεται με δακρυγόνα και άγρια επίθεση από τις δυνάμεις καταστολής, πριν να προσεγγίσει



πρώην υπουργού Δημοσίας Τάξεως Σήφη Βαλυράκη και στο κτίριο του υπουργείου Εσωτερικών, στη συμβολή Σπινθάρου και Φιλοξένους, στον Νέο Κόσμο.

ΚΙΝΑ
Οι **συγκρούσεις** ανάμεσα σε Ουϊγούρους και κινέζους Χαν επαναλαμβάνονται στην πόλη Ουρουμκί. Οι Χαν επιτίθενται σε μαγαζιά και σπίτια Ουϊγούρων σε αντίποινα για το θάνατο δικών τους.

Πέμπτη 9 Ιουλίου
Η «Επαναστατική Απελευθερωτική Δράση», **αναλαμβάνει** με τηλεφώνημα στην «Ε» την **ευθύνη** για την τοποθέτηση εμπρηστικού μηχανισμού στα γραφεία του ΛΑΟΣ στην Αγία Παρασκευή, στις 8 Ιουλίου. Στην ανάληψη γίνεται αναφορά στην πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες η οποία ανακόπηκε πριν φτάσει στην πλατεία του Αγ. Παντελεήμονα.

Παρασκευή 10 Ιουλίου
Ξεκινά **απεργία πείνας** με αίτημα την αποφυλάκισή του ο Θ. Ηλιόπουλος ένας από τους προφυλακισμένους για συμμετοχή στον ξεσηκωμό του περασμένου Δεκεμβρίου με αφορμή την δολοφονία του 16χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από μπάτσο.

Σάββατο 11 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση δέχεται ρωσικό κομβόι στον οικισμό Καραμακχί στο Νταγκεστάν και σκοτώνονται δύο εισβολείς.

Κυριακή 12 Ιουλίου
ΠΑΤΡΑ
Μπάτσοι **εκκενώνουν** τον καταυλισμό προσφύγων. Την ίδια ώρα γίνονται εμπρηστικές επιθέσεις: 1) σ' ένα όχημα του υγειονομικού τμήματος της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, 2) σ' ένα όχημα του Υπουργείου Πολιτισμού, 3) στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Πάτρας και 4) στην Εθνική Τράπεζα, στη συμβολή των οδών Παπαφλέσσα και Κορίνθου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Μαχητική Αλληλεγγύη».

ξιωματούχος του ΟΗΕ.

Παρασκευή 17 Ιουλίου
Πυρπολείται όχημα του δήμου Ψυχικού.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ
Σημειώνονται νέες **συγκρούσεις** με τους μπάτσους και συλλήψεις, με αφορμή τις κινητοποιήσεις των κατοίκων ενάντια στην κατασκευή ΧΥΤΑ.

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ
Εκρήξεις σε δύο πολυτελή ξενοδοχεία στη Τζακάρτα, το Ριτζ-Κάρλτον και το Μάριοτ, έχουν ως αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 9 ατόμων και τον τραυματισμό τουλάχιστον 43. Μία τρίτη έκρηξη σημειώνεται σε εμπορικό κέντρο της πρωτεύουσας.

Σάββατο 18 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Συμπλοκή σημειώνεται ανάμεσα σε αντάρτες και μπάτσους στην πρωτεύουσα της Τσετσενία Τζοκάρ. Οι ένοπλοι ανοίγουν πυρ όταν μπάτσοι προσπαθούν να ελέγξουν το όχημά τους, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί τουλάχιστον ένα μπάτσος και ένας αντάρτης.

Δευτέρα 20 Ιουλίου
ΑΘΗΝΑ
Εκκενώνεται ο χώρος του πρώην Εφετείου της οδού Σωκράτους με την αποχώρηση τις πρώτες πρωϊνές ώρες μερικών δεκάδων μεταναστών στα πλαίσια προθεσμίας που τους είχε δοθεί για να αποχωρήσουν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται δύο οχήματα του δήμου Πυλαίας.

Τρίτη 21 Ιουλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εμπρησμός γίνεται στα γραφεία της ΟΝΝΕΔ στις Συκιές. Άλλος εμπρησμός γίνεται σε κτίριο του Πατριαρχείου στην Άνω Πόλη. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ανατρεπτικές Συνειδήσεις».

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Η. Νικολάου πραγματοποιείται στην Καμάρα. Ακολουθεί μηχανοκίνητη πορεία στις φυλακές Διαβατών.

Επίθεση με μολότοφ δέχεται το βαγόνι που βρίσκεται στο ΑΠΘ και στεγάζει το «Radio Revolt».

Πορεία αλληλεγγύης στον προφυλακισμένο για τα γεγονότα του Δεκέμβρη Θ. Ηλιόπουλου γίνεται μετά από κάλεσμα διάφορων οργανώσεων στα Προπύλαια.

Τετάρτη 22 Ιουλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Ηλία Νικολάου πραγματοποιείται στα δικαστήρια, όπου εξετάζεται η καθιερωμένη ανά 6μηνο διακοπή ή παράταση της προφυλάκισής του. Ο ίδιος δηλώνει ότι είναι «αντίθετος με τη χρήση βίας», σύμφωνα με εφημερίδα, ενώ την ίδια στιγμή στην είσοδο των δικαστηρίων οι συγκεντρωμένοι σε ένδειξη αλληλεγγύης δέχονται επίθεση με δακρυγόνα και κυνηγιούνται από τα ΜΑΤ.

ΚΟΡΣΙΚΗ
Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου γίνεται έξω από τμήμα της χωροφυλακής.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός βρίσκεται μετά από τηλεφώνημα αγνώστου έξω από το προξενείο της Χιλής. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς».

Πέμπτη 23 Ιουλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Κασσάνδρου και σε διπλωματικό όχημα της κυπριακής πρεσβείας. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Αρνητές Διακοπών».

Σάββατο 25 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ενέδρα στήνουν αντάρτες κοντά στο χω-

μέγαρο στη Μαγιόρκα με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δύο μπάτσοι.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
Κυριακή 2 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι σε ενέδρα εναντίον κομβόι στην Τσετσενία. Ενώ στην Ινγκουσετία σε άλλη επίθεση σκοτώνονται δύο μπάτσοι και τρεις αξιωματούχοι του Υπουργείου Έκτακτων Καταστάσεων.

Τρίτη 4 Αυγούστου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Δεύτερη **εμπρηστική επίθεση** μέσα σε 15 μέρες δέχεται το αυτοδιαχειριζόμενο Radio Revolt.

Τετάρτη 5 Αυγούστου
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ
Βρίσκεται σάκος με 15 μολότοφ στο ΧΥΤΑ, έτοιμες προς χρήση.

Παρασκευή 7 Αυγούστου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε όχημα εταιρείας σεκιούριτι στη Σταυρούπολη. Την ευθύνη για τον εμπρησμό, καθώς και για τον εμπρησμό οχήματος σούπερ-μάρκετ στις 16/7, αναλαμβάνει στο διαδίκτυο η «Μαυροκόκκινη Δράση».

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Έκρηξη στο κέντρο του Γκρόζνι σκοτώνει ένα μπάτσο κι ένα στρατιώτη. Σε άλλη επίθεση των ανταρτών σκοτώνεται ένας στρατιώτης στο Τσατόι στη νότια Τσετσενία.

Σάββατο 8 Αυγούστου
ΚΝΩΣΟΣ
Γίνεται **εμπρησμός** της Β΄ Εφορία Ηρακλείου, Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα όπου αναφέρεται ότι η επίθεση έγινε σε ένδειξη αλληλεγγύης στον απεργό πείνας, από 10 Ιουλίου, Θ. Ηλιόπουλο.



Κυριακή 16 Αυγούστου
Σκοτώνονται τρεις μπάτσοι και άλλοι 6 τραυματίζονται σε επίθεση ανταρτών στο χωριό Νικιχάτ στην Ιτσκερία.

Δευτέρα 17 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση με παγιδευμένο όχημα στο αρχηγείο της αστυνομίας στο Ναζράν της Ινγκουσετίας έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 20 ατόμων, απ' τους οποίους οι περισσότεροι μπάτσοι, και τον τραυματισμό πάνω από 100. Τεράστιες είναι οι ζημιές στο κτίριο, όπου μαζεύονται ρώσοι και ινγκουσέτιοι μπάτσοι.
Στη Ρωσία καταστρέφεται από έκρηξη αντι-αρματικής νάρκης που είχε τοποθετηθεί σε καίριο σημείο, ο μεγαλύτερος υδρο-ηλεκτρικός σταθμός της Ρωσίας, στο Sayano-Shushenskaya, στη νότια Σιβηρία. Δεκάδες είναι οι νεκροί και αγνοούμενοι.
Την ευθύνη για τις δύο επιθέσεις αναλαμ-

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Τουλάχιστον ένας ρώσος κατοχικός σκοτώνεται και τέσσερις τραυματίζονται σε επίθεση ανταρτών κοντά στο χωριό Ντούμπα-Γιουρτ, στη νότια Τσετσενία.

Τρίτη 25 Αυγούστου
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ
Γίνεται **επίθεση** με μολότοφ στην ελληνική πρεσβεία. Την ευθύνη αναλαμβάνει η ομάδα «Μαύρος Ηλίας» και αναφέρεται στην απεργία πείνας του Θ. Ηλιόπουλου.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ρώσοι **κατοχικοί στήνουν ενέδρα** σε μουτζαχεντίν, αλλά βρίσκονται οι ίδιοι παγιδευμένοι από τους αντάρτες με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας ντόπιος συνεργάτης των ρώσων και να τραυματιστεί σοβαρά άλλος ένας.

Τετάρτη 26 Αυγούστου

Τετάρτη 22 Ιουλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Ηλία Νικολάου πραγματοποιείται στα δικαστήρια, όπου εξετάζεται η καθιερωμένη ανά 6μηνο διακοπή ή παράταση της προφυλάκισής του. Ο ίδιος δηλώνει ότι είναι «αντίθετος με τη χρήση βίας», σύμφωνα με εφημερίδα, ενώ την ίδια στιγμή στην είσοδο των δικαστηρίων οι συγκεντρωμένοι σε ένδειξη αλληλεγγύης δέχονται επίθεση με δακρυγόνα και κυνηγιούνται από τα ΜΑΤ.

ΚΟΡΣΙΚΗ
Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου γίνεται έξω από τμήμα της χωροφυλακής.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός βρίσκεται μετά από τηλεφώνημα αγνώστου έξω από το προξενείο της Χιλής. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς».

Πέμπτη 23 Ιουλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Κασσάνδρου και σε διπλωματικό όχημα της κυπριακής πρεσβείας. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Αρνητές Διακοπών».

Σάββατο 25 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ενέδρα στήνουν αντάρτες κοντά στο χωριό Ντατίχ της περιφέρειας Σούνζα στην Ινγκουσετία. Σκοτώνονται 8 ρώσοι κομάντος και τραυματίζονται 3 ντόπιοι συνεργάτες τους.

Κυριακή 26 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται σε χώρο όπου διεξάγεται συναυλία στο Τζοκάρ της Τσετσενίας, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τέσσερις μπάτσοι.

Δευτέρα 27 Ιουλίου
ΑΘΗΝΑ
Εμπρηστικές επιθέσεις σε δύο ΑΤΜ τραπεζών γίνονται στην οδό Δεκελείας στη Ν. Φιλαδέλφεια.

Εμπρηστικός μηχανισμός με γκαζάκια εκρήγνυται στο γραφείο της βουλευτού του ΛΑΟΣ Δ. Αράπογλου στο Κουκάκι.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Δεύτερη **εμπρηστική επίθεση** μέσα σε 15 μέρες δέχεται το αυτοδιαχειριζόμενο Radio Revolt.

Τετάρτη 5 Αυγούστου
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ
Βρίσκεται σάκος με 15 μολότοφ στο ΧΥΤΑ, έτοιμες προς χρήση.

Παρασκευή 7 Αυγούστου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε όχημα εταιρείας σεκιούριτι στη Σταυρούπολη. Την ευθύνη για τον εμπρησμό, καθώς και για τον εμπρησμό οχήματος σούπερ-μάρκετ στις 16/7, αναλαμβάνει στο διαδίκτυο η «Μαυροκόκκινη Δράση».

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Έκρηξη στο κέντρο του Γκρόζνι σκοτώνει ένα μπάτσο κι ένα στρατιώτη. Σε άλλη επίθεση των ανταρτών σκοτώνεται ένας στρατιώτης στο Τσατόι στη νότια Τσετσενία.

Σάββατο 8 Αυγούστου
ΚΝΩΣΟΣ
Γίνεται **εμπρησμός** της Β΄ Εφορία Ηρακλείου, Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα όπου αναφέρεται ότι η επίθεση έγινε σε ένδειξη αλληλεγγύης στον απεργό πείνας, από 10 Ιουλίου, Θ. Ηλιόπουλο.

Κυριακή 9 Αυγούστου
ΙΣΠΑΝΙΑ
Γίνεται **έκρηξη βόμβας** σε υπόγειο σούπερ-μάρκετ στην Πάλμα ντε Μαγιόρκα. Η τρίτη αυτή επίθεση, μέσα σε λίγες μέρες, αποδίδεται και πάλι στην ΕΤΑ, που είχε αναλάβει την ευθύνη για τις προηγούμενες.

ΜΕΣΟΧΩΡΑ
Κατά τη διάρκεια κινητοποιήσεων ενάντια στο φράγμα του Αχελώου σύντροφοι-ισσες από τη Συνάντηση Αγώνα και τις Αυτόνομες Παρεμβάσεις στον Αχελώο παραμένουν πάνω στο φράγμα της Μεσοχώρας, κρατώντας κλειστό το δρόμο Άρτας-Τρικάλων. Οι μπάτσοι επιτίθενται στους συγκεντρωμένους στο φράγμα με αποτέλεσμα να ξυλοκοπηθούν όσοι εγκλωβίζονται. Στη συνέχεια ρίχνονται δακρυγόνα για να διαλυθεί ο κόσμος. Κατά την αποχώρηση κλείνεται ο δρόμος με την τοποθέτηση λίθων, ενώ σημειώνονται συμπλοκές με

Κυριακή 16 Αυγούστου
Σκοτώνονται τρεις μπάτσοι και άλλοι 6 τραυματίζονται σε επίθεση ανταρτών στο χωριό Νικιχάτ στην Ιτσκερία.

Δευτέρα 17 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση με παγιδευμένο όχημα στο αρχηγείο της αστυνομίας στο Ναζράν της Ινγκουσετίας έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 20 ατόμων, απ' τους οποίους οι περισσότεροι μπάτσοι, και τον τραυματισμό πάνω από 100. Τεράστιες είναι οι ζημιές στο κτίριο, όπου μαζεύονται ρώσοι και ινγκουσέτιοι μπάτσοι.
Στη Ρωσία καταστρέφεται από έκρηξη αντι-αρματικής νάρκης που είχε τοποθετηθεί σε καίριο σημείο, ο μεγαλύτερος υδρο-ηλεκτρικός σταθμός της Ρωσίας, στο Sayano-Shushenskaya, στη νότια Σιβηρία. Δεκάδες είναι οι νεκροί και αγνοούμενοι.
Την ευθύνη για τις δύο επιθέσεις αναλαμβάνει η οργάνωση "Τάγμα Μαρτύρων Riyadus-Salikhiyn", η οποία συσχετίζεται με τον νεκρό Τσετσένο αντάρτη Σαμίλ Μπασάγιεφ.

Τετάρτη 19 Αυγούστου
ΓΑΛΛΙΑ
Γίνεται γνωστή η **σύλληψη** τριών ατόμων στο Λε Κορμπιέ Βιλαραμπέ στις γαλλικές Άλπεις, που φέρεται ότι συνδέονται με τις πρόσφατες επιθέσεις της ΕΤΑ στη Μαγιόρκα.

Παρασκευή 21 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σειρά επιθέσεων γίνεται στην πρωτεύουσα της Τσετσενίας Τζοκάρ (Γκρόζνι) από 5 μαχητές αυτοκτονίας που, επιβαίνοντες σε ποδήλατα, επιτίθενται σε μπάτσους, σκοτώνοντας 5 απ' αυτούς.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Τουλάχιστον ένας ρώσος κατοχικός σκοτώνεται και τέσσερις τραυματίζονται σε επίθεση ανταρτών κοντά στο χωριό Ντούμπα-Γιουρτ, στη νότια Τσετσενία.

Τρίτη 25 Αυγούστου
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ
Γίνεται **επίθεση** με μολότοφ στην ελληνική πρεσβεία. Την ευθύνη αναλαμβάνει η ομάδα «Μαύρος Ηλίας» και αναφέρεται στην απεργία πείνας του Θ. Ηλιόπουλου.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ρώσοι **κατοχικοί στήνουν ενέδρα** σε μουτζαχεντίν, αλλά βρίσκονται οι ίδιοι παγιδευμένοι από τους αντάρτες με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας ντόπιος συνεργάτης των ρώσων και να τραυματιστεί σοβαρά άλλος ένας.

Τετάρτη 26 Αυγούστου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε όχημα της εταιρίας Αλουμύλ στην Άνω Πόλη. Εμπρησμός γίνεται και σε όχημα της δημοτικής αστυνομίας.

Πέμπτη 27 Αυγούστου
Με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών **αποφυλακίζεται** ο Θ. Ηλιόπουλος.

Δευτέρα 31 Αυγούστου
Γίνεται γνωστό πως **η δίκη του αναρχικού Ηλία Νικολάου**, ο οποίος συνελήφθη στις 13 Γενάρη κατηγορούμενος για τον εμπρησμό των γραφείων της δημοτικής αστυνομίας στον Εύοσμο, **προσδιορίστηκε για την Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου 2009**. Η δίκη θα γίνει στο Μ.Ο.Δ. Θεσσαλονίκης.

Σύντροφοι/σσες

στου έξω από το προξενείο της Χιλής. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς».

Πέμπτη 23 Ιουλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Κασσάνδρου και σε διπλωματικό όχημα της κυπριακής πρεσβείας. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Αρνητές Διακοπών».

Σάββατο 25 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ενέδρα στήνουν αντάρτες κοντά στο χωριό Ντατίχ της περιφέρειας Σούνζα στην Ινγκουσετία. Σκοτώνονται 8 ρώσοι κομάντος και τραυματίζονται 3 ντόπιοι συνεργάτες τους.

Κυριακή 26 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται σε χώρο όπου διεξάγεται συναυλία στο Τζοκάρ της Τσετσενίας, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τέσσερις μπάτσοι.

Δευτέρα 27 Ιουλίου
ΑΘΗΝΑ
Εμπρηστικές επιθέσεις σε δύο ΑΤΜ τραπεζών γίνονται στην οδό Δεκελείας στη Ν. Φιλαδέλφεια.

Εμπρηστικός μηχανισμός με γκαζάκια εκρήγνυται στο γραφείο της βουλευτού του ΛΑΟΣ Δ. Αράπογλου στο Κουκάκι.

Τρίτη 28 Ιουλίου
Εμπρηστικές επιθέσεις σε 7 περιοχές της Αττικής σημειώνονται, με στόχο γραφεία της ΝΔ, του ΛΑΟΣ και του ΠΑΣΟΚ.

Τετάρτη 29 Ιουλίου
ΙΣΠΑΝΙΑ
Γίνεται **έκρηξη** έξω από κτίριο της αστυνομίας στην πόλη Μπούργκος και τραυματίζονται 46 άτομα.

Πέμπτη 30 Ιουλίου
ΙΣΠΑΝΙΑ
Νέα **έκρηξη** γίνεται έξω από αστυνομικό

ένα μπάτσο κι ένα στρατιώτη. Σε άλλη επίθεση των ανταρτών σκοτώνεται ένας στρατιώτης στο Τσατόι στη νότια Τσετσενία.

Σάββατο 8 Αυγούστου
ΚΝΩΣΟΣ
Γίνεται **εμπρησμός** της Β΄ Εφορία Ηρακλείου, Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα όπου αναφέρεται ότι η επίθεση έγινε σε ένδειξη αλληλεγγύης στον απεργό πείνας, από 10 Ιουλίου, Θ. Ηλιόπουλο.

Κυριακή 9 Αυγούστου
ΙΣΠΑΝΙΑ
Γίνεται **έκρηξη βόμβας** σε υπόγειο σούπερ-μάρκετ στην Πάλμα ντε Μαγιόρκα. Η τρίτη αυτή επίθεση, μέσα σε λίγες μέρες, αποδίδεται και πάλι στην ΕΤΑ, που είχε αναλάβει την ευθύνη για τις προηγούμενες.

ΜΕΣΟΧΩΡΑ
Κατά τη διάρκεια κινητοποιήσεων ενάντια στο φράγμα του Αχελώου σύντροφοι-ισσες από τη Συνάντηση Αγώνα και τις Αυτόνομες Παρεμβάσεις στον Αχελώο παραμένουν πάνω στο φράγμα της Μεσοχώρας, κρατώντας κλειστό το δρόμο Άρτας-Τρικάλων. Οι μπάτσοι επιτίθενται στους συγκεντρωμένους στο φράγμα με αποτέλεσμα να ξυλοκοπηθούν όσοι εγκλωβίζονται. Στη συνέχεια ρίχνονται δακρυγόνα για να διαλυθεί ο κόσμος. Κατά την αποχώρηση κλείνεται ο δρόμος με την τοποθέτηση λίθων, ενώ σημειώνονται συμπλοκές με τους μπάτσους.

Τετάρτη 12 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Νεκρός πέφτει από πυρά ενόπλων ο υπουργός Κατασκευών της Ινγκουσετίας μέσα στο υπουργικό του γραφείο.

Σάββατο 15 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται τέσσερις μπάτσοι στο Νταγκεστάν σε επιθέσεις ανταρτών. Άλλα 7 άτομα σκοτώνονται σε επίθεση εναντίον οίκου ανοχής-χώρου σάουνας.

χηγείο της αστυνομίας στο Ναζράν της Ινγκουσετίας έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 20 ατόμων, απ' τους οποίους οι περισσότεροι μπάτσοι, και τον τραυματισμό πάνω από 100. Τεράστιες είναι οι ζημιές στο κτίριο, όπου μαζεύονται ρώσοι και ινγκουσέτιοι μπάτσοι.
Στη Ρωσία καταστρέφεται από έκρηξη αντι-αρματικής νάρκης που είχε τοποθετηθεί σε καίριο σημείο, ο μεγαλύτερος υδρο-ηλεκτρικός σταθμός της Ρωσίας, στο Sayano-Shushenskaya, στη νότια Σιβηρία. Δεκάδες είναι οι νεκροί και αγνοούμενοι. Την ευθύνη για τις δύο επιθέσεις αναλαμβάνει η οργάνωση «Τάγμα Μαρτύρων Riyadus-Salikhiyn», η οποία συσχετίζεται με τον νεκρό Τσετσένο αντάρτη Σαμίλ Μπασάγιεφ.

Τετάρτη 19 Αυγούστου
ΓΑΛΛΙΑ
Γίνεται γνωστή η **σύλληψη** τριών ατόμων στο Λε Κορμπιέ Βιλαραμπέ στις γαλλικές Άλπεις, που φέρεται ότι συνδέονται με τις πρόσφατες επιθέσεις της ΕΤΑ στη Μαγιόρκα.

Παρασκευή 21 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σειρά επιθέσεων γίνεται στην πρωτεύουσα της Τσετσενίας Τζοκάρ (Γκρόζνι) από 5 μαχητές αυτοκτονίας που, επιβαίνοντες σε ποδήλατα, επιτίθενται σε μπάτσους, σκοτώνοντας 5 απ' αυτούς.

Κυριακή 23 Αυγούστου
ΟΛΛΑΝΔΙΑ
Πυρπολείται ανεγειρόμενο κέντρο κράτησης μεταναστών στο αεροδρόμιο του Ρότερνταμ. Την ευθύνη αναλαμβάνει με προκήρυξη στο διαδίκτυο η «Αναρχική Φωτιά».

Δευτέρα 24 Αυγούστου
ΤΡΙΚΑΛΑ
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στο Θ. Ηλιόπουλο πραγματοποιείται από αναρχικούς αναρτήθηκαν πανώ και μοιράστηκαν κείμενα.

Γίνεται **επίθεση** με μολότοφ στην ελληνική πρεσβεία. Την ευθύνη αναλαμβάνει η ομάδα «Μαύρος Ηλίας» και αναφέρεται στην απεργία πείνας του Θ. Ηλιόπουλου.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ρώσοι **κατοχικοί στήνουν ενέδρα** σε μουτζαχεντίν, αλλά βρίσκονται οι ίδιοι παγιδευμένοι από τους αντάρτες με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας ντόπιος συνεργάτης των ρώσων και να τραυματιστεί σοβαρά άλλος ένας.

Τετάρτη 26 Αυγούστου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε όχημα της εταιρίας Αλουμύλ στην Άνω Πόλη. Εμπρησμός γίνεται και σε όχημα της δημοτικής αστυνομίας.

Πέμπτη 27 Αυγούστου
Με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών **αποφυλακίζεται** ο Θ. Ηλιόπουλος.

Δευτέρα 31 Αυγούστου
Γίνεται γνωστό πως **η δίκη του αναρχικού Ηλία Νικολάου**, ο οποίος συνελήφθη στις 13 Γενάρη κατηγορούμενος για τον εμπρησμό των γραφείων της δημοτικής αστυνομίας στον Εύοσμο, **προσδιορίστηκε για την Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου 2009**. Η δίκη θα γίνει στο Μ.Ο.Δ. Θεσσαλονίκης.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ



Συμπληρώνονται οκτώ χρόνια από την επίθεση εναντίον των ΗΠΑ με την καταστροφή του κτιρίου του Παγκόσμιου Οικονομικού Εμπορίου, που συγκαταλέγεται στους λεγόμενους δίδυμους πύργους, την επίθεση στο Πεντάγωνο και στο Καπιτώλιο στις 11 Σεπτέμβρη 2001. Η, απο χρόνια, μελετημένη εισβολή στο Αφγανιστάν πραγματοποιείται λίγους μήνες αργότερα. Από τότε, κάτω από τη σημαία του ΝΑΤΟ, η παγκόσμια κυριαρχία καταστρεφεί και λεηλατεί ζωές και πράγματα.

Θεωρώντας απαραίτητη την ενημέρωση γύρω από την κατάσταση στο Αφγανιστάν συνεχίζουμε την δημοσίευση ειδήσεων και ενημερωτικού υλικού. Το μακελειό που πραγματοποιείται σ' αυτό το σημείο του πλανήτη, μαζί με αυτό στο Ιράκ και την Παλαιστίνη δεν μπορεί να αφήνει κανέναν αδιάφορο. Οι κακόβουλες ταυτίσεις ας βαραίνουν αυτούς που στηρίζονται στο ψέμα και τη συκοφαντία προκειμένου να εξουσιάσουν και να λασπολογήσουν. Η αναζήτηση της αλήθειας είναι απαραίτητο συστατικό για την αναρχική προοπτική, για να γίνεται κατανοητή και ανατιμετωπίζεται η εγκληματικότητα της εξουσίας μ' όποια μορφή κι αν παρουσιάζεται.

Οκτώ χρόνια μετά και η αντίσταση στους εισβολείς - κατακτητές του ΝΑΤΟ και της Βόρειας Συμμαχίας των δολοφόνων και των ναρκωεμπόρων συνεχίζεται. Όπως συνεχίζεται, το τελευταίο χρονικό διάστημα, με επιτυχία **η επιχείρηση** των ανταρτών **Nasrat** (Νίκη), ενώ το

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Επαρχία Badkhsan – 2-7: Σκοτώνονται έξι Αφγανοί στρατιώτες.

Επαρχία Baghlan – 23-6: Σκοτώνονται δύο μπάτσοι σε επίθεση εναντίον του αρχηγείου της περιφέρειας Τζολγκά. **19-7:** Σκοτώνονται τέσσερις μπάτσοι σε ενέδρα στην περιφέρεια Τζαλκάι. **31-7:** Τρεις μπάτσοι σκοτώνονται μετά από 3ωρη κατάληψη τού αρχηγείου της περιφέρειας Ναχρίν. **1-8:** Μετά από έκρηξη βόμβας σκοτώνονται οι επιβαίνοντες μπάτσοι ενός οχήματος. **20-8:** Την ημέρα των εκλογών σκοτώνεται ο αρχηγός της αστυνομίας της πόλης Μαρκζάι,

Επαρχία Balkh – 24-7: Σκοτώνονται οκτώ κατοχικοί σε ενέδρα και τρεις αντάρτες από τους βομβαρδισμούς που πραγματοποιούν στη συνέχεια οι ΝΑΤΟικοί.

Επαρχία Bamiyan – 2-7: Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

Επαρχία Dikondi – 21-6: Σκοτώνονται τρεις Αφγανοί στρατιώτες και ένας αντάρτης σε επίθεση εναντίον φυλακίου.

Επαρχία Farah
17-7: Σκοτώνονται έξι Αφγανοί στρατιώτες σε έκρηξη. 29-7: Γίνεται επίθεση σε στρατιωτικές βάσεις.

Επαρχία Faryab – 10-7: Σκοτώνονται δύο κατοχικοί σε συμπλοκή στην περιοχή Ατά Καν. **25-7:** Σκοτώνονται τρεις κατοχικοί και πέντε ντόπιοι συνεργάτες τους σε ενέδρα που στήνεται από αντάρτες. **6-8:** Επίθεση δέχεται το προεκλογικό κομβόι του Dr. Abdullah.

Επαρχία Ghazni – Από τις **26-6 έως τις 6-8** σκοτώνονται 20 πολωνοί, 11 αμερικανοί, άλλοι τέσσερις κατοχικοί, οκτώ μπάτσοι και 62 Αφγανοί στρατιώτες σε 19 επιθέσεις των ανταρτών. **20-8:** Τέσσερις ρουκέτες στέλνουν στις κάλπες οι Ταλιμπάν.

νατινάζεται δίπλα σε αμερικανικό κομβόι και σκοτώνει πέντε απ' τους παλληκαράδες. **1-8:** Μαίνονται οι μάχες με ιταλούς κατοχικούς, κατά τις οποίες σκοτώνεται ένας αντάρτης.

Επαρχία Jaozjan – 30-6: Σε ενέδρα που έχουν στήσει οι αντάρτες σκοτώνονται τέσσερις γερμανοί, πέντε Αφγανοί στρατιώτες και ένας αντάρτης.

Επαρχία Kabul – 1-7: Σκοτώνονται πέντε Αφγανοί στρατιώτες κοντά στη στρατιωτική βάση Ρεσκόρ. **25-7:** Απόπειρα δολοφονίας του κυβερνήτη της Καμπούλ γίνεται με χειροβομβίδα. Σκοτώνονται τρεις σωματοφύλακές του. Ανατινάζεται ιταλικό άρμα και σκοτώνονται τέσσερις επιβαίνοντες. Επίσης, γίνεται επίθεση σε αστυνομικό τμήμα στην περιφέρεια Σαρομπί και πυρπολούνται τέσσερα βυτιοφόρα. **29-7:** Σκοτώνεται ένας αντάρτης και δύο γάλλοι ενώ τραυματίζονται άλλοι τέσσερις που περιπολούν πεζή στη συνοικία Σουρούμπι της πρωτεύουσας, κατά τη διάρκεια συμπλοκής με αντάρτες. **8-8:** Σκοτώνονται πέντε ιταλοί σε έκρηξη νάρκης. **18-8:** Δύο ρουκέτες πλήττουν το προεδρικό μέγαρο και το αρχηγείο της αστυνομίας. Μαχητής ανατινάζεται σε φυλάκιο και σκοτώνει τρεις Αφγανούς στρατιώτες. **20-8:** Τρεις μαχητές καταλαμβάνουν κτίριο την ημέρα των εκλογών. **27-8:** Πυρά ανταρτών και σειρήνες ακούγονται όλο το πρωί στην πρωτεύουσα, ενώ συνεχίζεται η καταμέτρηση των ψήφων. **21-8:** Σκοτώνονται 15 γάλλοι σε επίθεση με ρουκέτες.

Επαρχία Kandahar – Από τις **26-6 έως τις 27-7**, σε 20 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται επτά καναδοί, άλλοι 21 ΝΑΤΟικοί, 13 μπάτσοι, έξι σεκιουριτάδες και 105 Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και δύο αντάρτες. **8-7:** Γίνεται επίθεση με χειροβομβίδες σε κρατικά κτίρια στην πρωτεύουσα. **20-7:** Καταρρίπτονται δύο ελικόπτερα. **30-7:** Με τέσσερις ρουκέτες φιλοδωρούν οι αντάρτες το αεροδρόμιο της Κανταχάρ. **18-8:** Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται με στόχο στρατιωτικό κομβόι. **20-8:** Με ρουκέτες σε εκλογικά τμήματα υποδέχονται τις εκλογές οι αντάρτες. **25-8:** Μαχητής ανατινάζεται στο κέντρο της Κανταχάρ με στόχο μπάτσους. **26-8:** Οι Ταλιμπάν αρνούνται ότι εμπλέκονται στη βομβιστική επίθεση σε γαμήλιο γλέντι, κατά

Επαρχία Kunduz – Από τις **29-6 έως τις 24-7** σκοτώνονται 10 μπάτσοι, 29 γερμανοί κατοχικοί, 28 Αφγανοί στρατιώτες, τρεις μπάτσοι και όλοι οι επιβαίνοντες ένα αμερικανικού τανκ, σε 12 επιχειρήσεις των ανταρτών. **26-7:** Αντάρτες επιχειρούν να εξοντώσουν τον Κασίμ Φαχίμ, ο οποίος διεξάγει προεκλογική καμπάνια για λογαριασμό του προέδρου Καρζάι, στην περιφέρεια Καν Αμπάντ. **20-8:** Με δύο ρουκέτες... ψηφίζουν σε εκλογικά κέντρα οι αντάρτες. **21-8:** Σκοτώνονται 20 μπάτσοι σε συμπλοκή στην περιοχή Κεχλ Τσινάρ.

Επαρχία Laghman – 26-6: Σκοτώνονται δύο μπάτσοι. 2-7: Καταστρέφονται τρία άρματα σε ενέδρα και σκοτώνονται πάνω από 20 αμερικανοί και ντόπιοι συνεργάτες τους. **10-7:** Σκοτώνονται τρεις αμερικανοί σε ενέδρα. **17-7:** Σκοτώνονται οι επιβαίνοντες οχήματος του στρατού. **21-7:** Σκοτώνονται τέσσερις γάλλοι σε ενέδρα στο δρόμο Καμπούλ-Τζαλαλαμπάντ. **28-7:** Γίνεται επίθεση σε γνωστό στρατιωτικό διοικητή με αποτέλεσμα να τραυματιστεί ο ίδιος και η αδερφή του, που είναι και σωματοφύλακάς του.

Επαρχία Logar – Από τις **26-6 έως τις 29-7** σκοτώνονται 21 αμερικανοί και 19 Αφγανοί στρατιώτες, σε οκτώ επιχειρήσεις των ανταρτών. **2-7:** Μεγάλες ζημιές σε αμερικανική βάση προκαλούν τέσσερα βλήματα όλμου που ρίχνονται εναντίον της. **10-8:** Έξι αντάρτες πραγματοποιούν ομαδική εισβολή σε κτίριο των μπάτσων, όπου βρίσκεται και εκλογικό γραφείο, στην πρωτεύουσα. Πρώτα πυροδοτούν παγιδευμένο όχημα απ' έξω και μετά μπαίνουν μέσα οπλισμένοι με ρουκέτες, χειροβομβίδες και Καλάσνικοφ. Οι ίδιοι πέφτουν νεκροί αφού πρώτα σκοτώνουν 50 μπάτσους και στρατιώτες.

Επαρχία Nangarhar – 28-6: Ο μαχητής Muhammad Yousouf ανατινάζεται δίπλα σε κομβόι του στρατού και σκοτώνει 14 αφγανούς στρατιώτες. **16-7:** Σκοτώνονται επτά Αφγανοί στρατιώτες και τρεις κατοχικοί. **25-7:** Σκοτώνονται 15 κατοχικοί και ντόπιοι συνεργάτες τους σε συγκρούσεις στην περιφέρεια Κουγκιάνι. Αργότερα οι ΝΑΤΟικοί βομβαρδίζουν την περιοχή και δολοφονούν 10 άμαχους. **31-7:** Σκοτώνονται πέντε σωματοφύλακες



Συμπληρώνονται οκτώ χρόνια από την επίθεση εναντίον των ΗΠΑ με την καταστροφή του κτιρίου του Παγκόσμιου Οικονομικού Εμπορίου, που συγκαταλέγεται στους λεγόμενους δίδυμους πύργους, την επίθεση στο Πεντάγωνο και στο Καπιτώλιο στις 11 Σεπτέμβρη 2001. Η, απο χρόνια, μελετημένη εισβολή στο Αφγανιστάν πραγματοποιείται λίγους μήνες αργότερα. Από τότε, κάτω από τη σημαία του ΝΑΤΟ, η παγκόσμια κυριαρχία καταστρεφεί και λεηλατεί ζωές και πράγματα.

Θεωρώντας απαραίτητη την ενημέρωση γύρω από την κατάσταση στο Αφγανιστάν συνεχίζουμε την δημοσίευση ειδήσεων και ενημερωτικού υλικού. Το μακελειό που πραγματοποιείται σ' αυτό το σημείο του πλανήτη, μαζί με αυτό στο Ιράκ και την Παλαιστίνη δεν μπορεί να αφήνει κανέναν αδιάφορο. Οι κακόβουλες ταυτίσεις ας βαραίνουν αυτούς που στηρίζονται στο ψέμα και τη συκοφαντία προκειμένου να εξουσιάσουν και να λασπολογήσουν. Η αναζήτηση της αλήθειας είναι απαραίτητο συστατικό για την αναρχική προοπτική, για να γίνεται κατανοητή και αντιμετωπίζεται η εγκληματικότητα της εξουσίας μ' όποια μορφή κι αν παρουσιάζεται.

Οκτώ χρόνια μετά και η αντίσταση στους εισβολείς - κατακτητές του ΝΑΤΟ και της Βόρειας Συμμαχίας των δολοφόνων και των ναρκωεμπόρων συνεχίζεται. Όπως συνεχίζεται, το τελευταίο χρονικό διάστημα, με επιτυχία **η επιχείρηση** των ανταρτών **Nasrat** (Νίκη), ενώ το έλλειμμα της αμερικανικής οικονομίας, στο οποίο συμβάλλει αρκετά η καθημερινή ταπείνωση και φθορά των κατοχικών δυνάμεων σε Αφγανιστάν και Ιράκ, φτάνει τα 1,1 τρις. δολάρια. Η πανωλεθρία των συμμαχικών δυνάμεων στη χώρα είναι προφανής και ούτε οι εκλογές της 20ης Αυγούστου θα μπορέσουν να αλλάξουν την κατάσταση... Τρία εκλογικά τμήματα έγιναν στάχτη την ημέρα των εκλογών και 135 επιθέσεις σημειώθηκαν σε όλη τη χώρα, με 9 μπάτσους νεκρούς... Μόνο στην περιφέρεια Σανγκίν της επαρχίας Χελμάντ, όπου έχουν επικρατήσει οι αντάρτες, από τους 70.000 ψηφοφόρους ψήφισαν λιγότεροι από 500.

Στις 23 Αυγούστου ο ναύαρχος Μάικ Μάλεν δηλώνει στο CNN ότι η «*κατάσταση για τους αμερικανούς είναι σοβαρή και χειροτερεύει...*». Ήδη οι δυνάμεις κατοχής εκφράζουν έντονη δυσαρέσκεια προς τον Καρζάι.

Στα τέλη Αυγούστου οι τρομοκρατικές υπηρεσίες των ΝΑΤΟικών καταφέρνουν και «ρίχνουν» ιστοσελίδες που αναμεταδίδουν καθημερινά νέα από την αντίσταση στο Αφγανι-

Α
Ν

χριν. **1-8:** Μετά από έκρηξη βόμβας σκοτώνονται οι επιβαίνοντες μπάτσοι ενός οχήματος. **20-8:** Την ημέρα των εκλογών σκοτώνεται ο αρχηγός της αστυνομίας της πόλης Μαρκζάι,

Επαρχία Balkh – 24-7: Σκοτώνονται οκτώ κατοχικοί σε ενέδρα και τρεις αντάρτες από τους βομβαρδισμούς που πραγματοποιούν στη συνέχεια οι ΝΑΤΟικοί.

Επαρχία Bamiyan – 2-7: Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

Επαρχία Dikondi – 21-6: Σκοτώνονται τρεις Αφγανοί στρατιώτες και ένας αντάρτης σε επίθεση εναντίον φυλακίου.

Επαρχία Farah
17-7: Σκοτώνονται έξι Αφγανοί στρατιώτες σε έκρηξη. **29-7:** Γίνεται επίθεση σε στρατιωτικές βάσεις.

Επαρχία Faryab – 10-7: Σκοτώνονται δύο κατοχικοί σε συμπλοκή στην περιοχή Ατά Καν. **25-7:** Σκοτώνονται τρεις κατοχικοί και πέντε ντόπιοι συνεργάτες τους σε ενέδρα που στήνεται από αντάρτες. **6-8:** Επίθεση δέχεται το προεκλογικό κομβόι του Dr. Abdullah.

Επαρχία Ghazni – Από τις **26-6 έως τις 6-8** σκοτώνονται 20 πολωνοί, 11 αμερικανοί, άλλοι τέσσερις κατοχικοί, οκτώ μπάτσοι και 62 Αφγανοί στρατιώτες σε 19 επιθέσεις των ανταρτών. **20-8:** Τέσσερις ρουκέτες στέλνουν στις κάλπες οι Ταλιμπάν.

Επαρχία Ghor – 29-7: Σε πολύωρη συμπλοκή με τους κατοχικούς σκοτώνεται ένας απ' αυτούς και δύο αντάρτες.

Επαρχία Helmand – Από τις **26-6 έως τις 23-8**, σε 40 επιχειρήσεις των ανταρτών σκοτώνονται 63 Αφγανοί στρατιώτες, 88 βρετανοί, 64 αμερικανοί και όλοι οι επιβαίνοντες τεσσάρων αμερικανικών και πέντε βρετανικών αρμάτων. Στις **2-7** ολοκληρώνονται σφοδρές μάχες που έχουν ως αποτέλεσμα το θάνατο 57 αμερικανών συνολικά και ενός αντάρτη. **4-7:** Γίνεται συντονισμένη επίθεση σε κρατικά κτίρια και σε φυλακές στην περιφέρεια Γκρισκ. **12-7:** Σκοτώνεται ο γιος του υπουργού συνοριακών υποθέσεων. **14-7:** Καταρρίπτεται ελικόπτερο στο χωριό Ζαφράνι και σκοτώνονται οι 37 επιβαίνοντες. Οι κατοχικοί προσπαθούν να πάρουν τα πτώματα αλλά βρίσκονται αντιμέτωποι με 11 διαδοχικές εκρήξεις ναρκών. **19-7:** Διαδοχικές εκρήξεις και πυρά αποδεκατίζουν μονάδες των κατοχικών και ντόπιων συνεργατών τους στην περιφέρεια Σαγκίν. **29-7:** Δύο

βίδα. Σκοτώνονται τρεις σωματοφύλακές του. Ανατινάζεται ιταλικό άρμα και σκοτώνονται τέσσερις επιβαίνοντες. Επίσης, γίνεται επίθεση σε αστυνομικό τμήμα στην περιφέρεια Σαρομπί και πυρπολούνται τέσσερα βυτιοφόρα. **29-7:** Σκοτώνεται ένας αντάρτης και δύο γάλλοι ενώ τραυματίζονται άλλοι τέσσερις που περιπολούν πεζή στη συνοικία Σουρούμπι της πρωτεύουσας, κατά τη διάρκεια συμπλοκής με αντάρτες. **8-8:** Σκοτώνονται πέντε ιταλοί σε έκρηξη νάρκης. **18-8:** Δύο ρουκέτες πλήττουν το προεδρικό μέγαρο και το αρχηγείο της αστυνομίας. Μαχητής ανατινάζεται σε φυλάκιο και σκοτώνει τρεις Αφγανούς στρατιώτες. **20-8:** Τρεις μαχητές καταλαμβάνουν κτίριο την ημέρα των εκλογών. **27-8:** Πυρά ανταρτών και σειρήνες ακούγονται όλο το πρωί στην πρωτεύουσα, ενώ συνεχίζεται η καταμέτρηση των ψήφων. **21-8:** Σκοτώνονται 15 γάλλοι σε επίθεση με ρουκέτες.

Επαρχία Kandahar – Από τις **26-6 έως τις 27-7**, σε 20 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται επτά καναδοί, άλλοι 21 ΝΑΤΟικοί, 13 μπάτσοι, έξι σεκιουριτάδες και 105 Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και δύο αντάρτες. **8-7:** Γίνεται επίθεση με χειροβομβίδες σε κρατικά κτίρια στην πρωτεύουσα. **20-7:** Καταρρίπτονται δύο ελικόπτερα. **30-7:** Με τέσσερις ρουκέτες φιλοδωρούν οι αντάρτες το αεροδρόμιο της Κανταχάρ. **18-8:** Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται με στόχο στρατιωτικό κομβόι. **20-8:** Με ρουκέτες σε εκλογικά τμήματα υποδέχονται τις εκλογές οι αντάρτες. **25-8:** Μαχητής ανατινάζεται στο κέντρο της Κανταχάρ με στόχο μπάτσους. **26-8:** Οι Ταλιμπάν αρνούνται ότι εμπλέκονται στη βομβιστική επίθεση σε γαμήλιο γλέντι, κατά την οποία σκοτώθηκαν τουλάχιστον 43 άτομα.

Επαρχία Kapisa – 26-6: Σκοτώνονται πέντε γάλλοι κατοχικοί. **3-7:** Καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο και σκοτώνονται πέντε Αφγανοί στρατιώτες σε επίθεση εναντίον κομβόι. **13-7:** Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε πεζή περιπολία γάλλων κατοχικών και σκοτώνουν πέντε μισθοφόρους. **20-7:** Σκοτώνεται ένας μπάτσος σε ενέδρα. **25-7:** Σκοτώνονται τέσσερις κατοχικοί. **23-8:** Σκοτώνονται πέντε γάλλοι σε έκρηξη νάρκης.

Επαρχία Khost – Από τις **27-6 έως την 1-8** σκοτώνονται εννέα μπάτσοι, τρεις αμερικανοί, όλοι οι επιβαίνοντες τεσσάρων αμερικανικών αρμάτων και 39 Αφγανοί στρατιώτες, σε 14 επιθέσεις των ανταρτών. Επίσης, 12 όλμοι προσγειώνονται σε αμερικανική βάση στην περιφέρεια Σάμπερι. **4-7:** Εξολοθρεύεται μισθοφόρος βασανιστής της ιδιωτικής εταιρίας Gwad. **25-7:** Σειρά επιθέσεων αυτοκτονίας λαμβάνει χώρα στην πόλη Κοστ: στο στρατιωτικό νοσο-

μπάτσοι. **2-7:** Καταστρέφονται τρία άρματα σε ενέδρα και σκοτώνονται πάνω από 20 αμερικανοί και ντόπιοι συνεργάτες τους. **10-7:** Σκοτώνονται τρεις αμερικανοί σε ενέδρα. **17-7:** Σκοτώνονται οι επιβαίνοντες οχήματος του στρατού. **21-7:** Σκοτώνονται τρεις γάλλοι σε ενέδρα στο δρόμο Καμπούλ-Τζαλαλαμπάντ. **28-7:** Γίνεται επίθεση σε γνωστό στρατιωτικό διοικητή με αποτέλεσμα να τραυματιστεί ο ίδιος και η αδερφή του, που είναι και σωματοφύλακάς του.

Επαρχία Logar – Από τις **26-6 έως τις 29-7** σκοτώνονται 21 αμερικανοί και 19 Αφγανοί στρατιώτες, σε οκτώ επιχειρήσεις των ανταρτών. **2-7:** Μεγάλες ζημιές σε αμερικανική βάση προκαλούν τέσσερα βλήματα όλμου που ρίχνονται εναντίον της. **10-8:** Έξι αντάρτες πραγματοποιούν ομαδική εισβολή σε κτίριο των μπάτσων, όπου βρίσκεται και εκλογικό γραφείο, στην πρωτεύουσα. Πρώτα πυροδοτούν παγιδευμένο όχημα απ' έξω και μετά μπαίνουν μέσα οπλισμένοι με ρουκέτες, χειροβομβίδες και Καλάσνικοφ. Οι ίδιοι πέφτουν νεκροί αφού πρώτα σκοτώνουν 50 μπάτσους και στρατιώτες.

Επαρχία Nangarhar – 28-6: Ο μαχητής Muhammad Yousouf ανατινάζεται δίπλα σε κομβόι του στρατού και σκοτώνει 14 αφγανούς στρατιώτες. **16-7:** Σκοτώνονται επτά Αφγανοί στρατιώτες και τρεις κατοχικοί. **25-7:** Σκοτώνονται 15 κατοχικοί και ντόπιοι συνεργάτες τους σε συγκρούσεις στην περιφέρεια Κουγκιάνι. Αργότερα οι ΝΑΤΟικοί βομβαρδίζουν την περιοχή και δολοφονούν 10 άμαχους. **31-7:** Σκοτώνονται πέντε συνοριοφύλακες.

Επαρχία Nemroz – 8-8: Σκοτώνονται έξι Αφγανοί στρατιώτες με τηλεχειριζόμενη βόμβα.

Επαρχία Noristan – 1-7: Σκοτώνονται τρεις αμερικανοί σε επίθεση με όλμους εναντίον στρατιωτικής βάσης. **14-7:** Σκοτώνονται 30 Αφγανοί στρατιώτες σε σφοδρές μάχες στην περιφέρεια Μπαργκ Ματάλ. Αργότερα οι βομβαρδισμοί των κατοχικών προκαλούν το θάνατο 20 αμάχων. **7-8:** Εκκενώνεται αμερικανική βάση, λόγω των συνεχών επιθέσεων των ανταρτών.

Επαρχία Paktia – Από τις **27-6 έως τις 29-7** σκοτώνονται 34 Αφγανοί στρατιώτες, 25 αμερικανοί 7 μπάτσοι και οι επιβαίνοντες έξι αμερικανικών αρμάτων, σε 14 επιχειρήσεις των ανταρτών. Στην πρωτεύουσα Γκαρντέζ στις 21-7 καταλαμβάνονται κεντρικά κυβερνητικά κτίρια, ενώ μαχητές αυτοκτονίας εισβάλλουν στο αεροδρόμιο της Τζαλαλαμπάντ.

Επαρχία Paktika – Από τις **28-6 έως τις 30-7**

λες ταυτίσεις ας βαραίνουν αυτούς που στηρίζονται στο ψέμα και τη συκοφαντία προκειμένου να εξουσιάσουν και να λασπολογήσουν. Η αναζήτηση της αλήθειας είναι απαραίτητο συστατικό για την αναρχική προοπτική, για να γίνεται κατανοητή και αντιμετωπίζεται η εγκληματικότητα της εξουσίας μ' όποια μορφή κι αν παρουσιάζεται.

Οκτώ χρόνια μετά και η αντίσταση στους εισβολείς - κατακτητές του ΝΑΤΟ και της Βόρειας Συμμαχίας των δολοφόνων και των ναρκωεμπόρων συνεχίζεται. Όπως συνεχίζεται, το τελευταίο χρονικό διάστημα, με επιτυχία **η επιχείρηση** των ανταρτών **Nasrat** (Νίκη), ενώ το έλλειμμα της αμερικανικής οικονομίας, στο οποίο συμβάλλει αρκετά η καθημερινή ταπείνωση και φθορά των κατοχικών δυνάμεων σε Αφγανιστάν και **Ιράκ**, φτάνει τα 1,1 τρις. δολάρια. Η πανωλεθρία των συμμαχικών δυνάμεων στη χώρα είναι προφανής και ούτε οι εκλογές της 20ης Αυγούστου θα μπορέσουν να αλλάξουν την κατάσταση... Τρία εκλογικά τμήματα έγιναν στάχτη την ημέρα των εκλογών και 135 επιθέσεις σημειώθηκαν σε όλη τη χώρα, με 9 μπάτσους νεκρούς... Μόνο στην περιφέρεια Σανγκίν της επαρχίας Χελμάντ, όπου έχουν επικρατήσει οι αντάρτες, από τους 70.000 ψηφοφόρους ψήφισαν λιγότεροι από 500.

Στις 23 Αυγούστου ο ναύαρχος Μάικ Μάλεν δηλώνει στο CNN ότι η «***κατάσταση για τους αμερικανούς είναι σοβαρή και χειροτερεύει***...». Ήδη οι δυνάμεις κατοχής εκφράζουν έντονη δυσαρέσκεια προς τον Καρζάι.

Στα τέλη Αυγούστου οι τρομοκρατικές υπηρεσίες των ΝΑΤΟικών καταφέρνουν και «ρίχνουν» ιστοσελίδες που αναμεταδίδουν καθημερινά νέα από την αντίσταση στο Αφγανιστάν, με αποτέλεσμα να μη μπορέσουμε να έχουμε όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες για τον Αύγουστο. Η επιχείρηση αυτή έχει ξεκινήσει από καιρό και έχει ήδη πλήξει πολλές ιστοσελίδες.

Επαρχία Badghis – 27-6: Σκοτώνονται έξι Αφγανοί στρατιώτες. **9-7:** Σκοτώνονται τέσσερις Αφγανοί στρατιώτες. **12-7:** Αιχμαλωτίζονται 10 μπάτσοι. **17-7:** Σκοτώνεται διοικητής του στρατού.**16-7:** Σκοτώνονται 19 σεκιουριτάδες σε επίθεση εναντίον κομβόι. **22-7 και 25-7:** Σκοτώνονται εννέα κατοχικοί και πέντε άμαχοι μετά από ενέδρα και συγκρούσεις στην περιφέρεια Γκουρ Μαχ.

βάσεις.

Επαρχία Faryab – 10-7: Σκοτώνονται δύο κατοχικοί σε συμπλοκή στην περιοχή Ατά Καν. **25-7:** Σκοτώνονται τρεις κατοχικοί και πέντε ντόπιοι συνεργάτες τους σε ενέδρα που στήνεται από αντάρτες. **6-8:** Επίθεση δέχεται το προεκλογικό κομβόι του Dr. Abdullah.

Επαρχία Ghazni – Από τις 26-6 έως τις 6-8 σκοτώνονται 20 πολωνοί, 11 αμερικανοί, άλλοι τέσσερις κατοχικοί, οκτώ μπάτσοι και 62 Αφγανοί στρατιώτες σε 19 επιθέσεις των ανταρτών. **20-8:** Τέσσερις ρουκέτες στέλνουν στις κάλπες οι Ταλιμπάν.

Επαρχία Ghor – 29-7: Σε πολύωρη συμπλοκή με τους κατοχικούς σκοτώνεται ένας απ' αυτούς και δύο αντάρτες.

Επαρχία Helmand – Από τις 26-6 έως τις 23-8, σε 40 επιχειρήσεις των ανταρτών σκοτώνονται 63 Αφγανοί στρατιώτες, 88 βρετανοί, 64 αμερικανοί και όλοι οι επιβαίνοντες τεσσάρων αμερικανικών και πέντε βρετανικών αρμάτων. Στις **2-7** ολοκληρώνονται σφοδρές μάχες που έχουν ως αποτέλεσμα το θάνατο 57 αμερικανών συνολικά και ενός αντάρτη. **4-7:** Γίνεται συντονισμένη επίθεση σε κρατικά κτίρια και σε φυλακές στην περιφέρεια Γκρισκ. **12-7:** Σκοτώνεται ο γιος του υπουργού συνοριακών υποθέσεων. **14-7:** Καταρρίπτεται ελικόπτερο στο χωριό Ζαφράνι και σκοτώνονται οι 37 επιβαίνοντες. Οι κατοχικοί προσπαθούν να πάρουν τα πτώματα αλλά βρίσκονται αντιμέτωποι με 11 διαδοχικές εκρήξεις ναρκών. **19-7:** Διαδοχικές εκρήξεις και πυρά αποδεκατίζουν μονάδες των κατοχικών και ντόπιων συνεργατών τους στην περιφέρεια Σανγκίν. **29-7:** Δύο εκρήξεις συνθλίβουν αντίστοιχα βρετανικά άρματα μάχης, λίγες ώρες μετά την ανακοίνωση των βρετανών ότι ελέγχουν την πλειοψηφία της επαρχίας. **19-8:** Οι βρετανοί αναγκάζονται να βάλουν φωτιά σε ελικόπτερο Σινούκ, μετά από αναγκαστική προσγείωση, προκειμένου να μην πέσει στα χέρια των ανταρτών. 20-8: Δύο βρετανοί σκοτώνονται σε έκρηξη. **24-8:** Σκοτώνονται δύο Εσθονοί κατοχικοί.

Επαρχία Herat – Από τις 30-6 έως τις 31-7, σε 11 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται επτά κατοχικοί, 34 Αφγανοί στρατιώτες και ένας διοικητής, 11 μπάτσοι, πέντε σεκιουριτάδες και όλοι οι επιβαίνοντες δύο κατοχικών αρμάτων. **3-7:** Ο μαχητής Mulla Abduljabar α-

7, σε 20 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται επτά καναδοί, άλλοι 21 ΝΑΤΟικοί, 13 μπάτσοι, έξι σεκιουριτάδες και 105 Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και δύο αντάρτες. **8-7:** Γίνεται επίθεση με χειροβομβίδες σε κρατικά κτίρια στην πρωτεύουσα. **20-7:** Καταρρίπτονται δύο ελικόπτερα. **30-7:** Με τέσσερις ρουκέτες φιλοδωρούν οι αντάρτες το αεροδρόμιο της Κανταχάρ. **18-8:** Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται με στόχο στρατιωτικό κομβόι. **20-8:** Με ρουκέτες σε εκλογικά τμήματα υποδέχονται τις εκλογές οι αντάρτες. **25-8:** Μαχητής ανατινάζεται στο κέντρο της Κανταχάρ με στόχο μπάτσους. **26-8:** Οι Ταλιμπάν αρνούνται ότι εμπλέκονται στη βομβιστική επίθεση σε γαμήλιο γλέντι, κατά την οποία σκοτώθηκαν τουλάχιστον 43 άτομα.

Επαρχία Kapisa – 26-6: Σκοτώνονται πέντε γάλλοι κατοχικοί. **3-7:** Καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο και σκοτώνονται πέντε Αφγανοί στρατιώτες σε επίθεση εναντίον κομβόι. **13-7:** Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε πεζή περιπολία γάλλων κατοχικών και σκοτώνουν πέντε μισθοφόρους. **20-7:** Σκοτώνεται ένας μπάτσος σε ενέδρα. **25-7:** Σκοτώνονται τέσσερις κατοχικοί. **23-8:** Σκοτώνονται πέντε γάλλοι σε έκρηξη νάρκης.

Επαρχία Khost – Από τις 27-6 έως την 1-8 σκοτώνονται εννέα μπάτσοι, τρεις αμερικανοί, όλοι οι επιβαίνοντες τεσσάρων αμερικανικών αρμάτων και 39 Αφγανοί στρατιώτες, σε 14 επιθέσεις των ανταρτών. Επίσης, 12 όλμοι προσγειώνονται σε αμερικανική βάση στην περιφέρεια Σάμπερι. **4-7:** Εξολοθρεύεται μισθοφόρος βασανιστής της ιδιωτικής εταιρίας Gwad. **25-7:** Σειρά επιθέσεων αυτοκτονίας λαμβάνει χώρα στην πόλη Κοστ: στο στρατιωτικό νοσοκομείο, στο δικαστήριο της πόλης, σε αστυνομικό τμήμα και στο δημαρχείο όπου ξεσπούν συγκρούσεις. Αργότερα, οι αντάρτες δίνουν στη δημοσιότητα τα ονόματα των μαχητών που πραγματοποίησαν τις επιθέσεις: Faridullah, Mullah Mohammad Rasul, Shah Faisal, Abdul Wali, Qari Shah Mohammad, Shamsul Haq και Mohammad Nabi.

Επαρχία Kunar – 16-7: Σφοδρές μάχες διεξάγονται τις τελευταίες μέρες όπου σκοτώνονται 10 Αφγανοί στρατιώτες και δύο αντάρτες. **20-7:** Σκοτώνονται οκτώ μπάτσοι. **1-8:** Σκοτώνονται έξι Αφγανοί στρατιώτες. **24-8:** Επίθεση με ρουκέτες δέχεται το αρχηγείο της περιφέρειας Ασμάρ.

μπαίνουν μέσα οπλισμένοι με ρουκέτες, χειροβομβίδες και Καλάσνικοφ. Οι ίδιοι πέφτουν νεκροί αφού πρώτα σκοτώνουν 50 μπάτσους και στρατιώτες.

Επαρχία Nangarhar – 28-6: Ο μαχητής Muhammad Yousouf ανατινάζεται δίπλα σε κομβόι του στρατού και σκοτώνει 14 αφγανούς στρατιώτες. **16-7:** Σκοτώνονται επτά Αφγανοί στρατιώτες και τρεις κατοχικοί. **25-7:** Σκοτώνονται 15 κατοχικοί και ντόπιοι συνεργάτες τους σε συγκρούσεις στην περιφέρεια Κουγκιάνι. Αργότερα οι ΝΑΤΟικοί βομβαρδίζουν την περιοχή και δολοφονούν 10 άμαχους. **31-7:** Σκοτώνονται πέντε συνοριοφύλακες.

Επαρχία Nemroz – 8-8: Σκοτώνονται έξι Αφγανοί στρατιώτες με τηλεχειριζόμενη βόμβα.

Επαρχία Noristan – 1-7: Σκοτώνονται τρεις αμερικανοί σε επίθεση με όλμους εναντίον στρατιωτικής βάσης. **14-7:** Σκοτώνονται 30 Αφγανοί στρατιώτες σε σφοδρές μάχες στην περιφέρεια Μπαργκ Ματάλ. Αργότερα οι βομβαρδισμοί των κατοχικών προκαλούν το θάνατο 20 αμάχων. **7-8:** Εκκενώνεται αμερικανική βάση, λόγω των συνεχών επιθέσεων των ανταρτών.

Επαρχία Paktia – Από τις 27-6 έως τις 29-7 σκοτώνονται 34 Αφγανοί στρατιώτες, 25 αμερικανοί 7 μπάτσοι και οι επιβαίνοντες έξι αμερικανικών αρμάτων, σε 14 επιχειρήσεις των ανταρτών. Στην πρωτεύουσα Γκαρντέζ στις 21-7 καταλαμβάνονται κεντρικά κυβερνητικά κτίρια, ενώ μαχητές αυτοκτονίας εισβάλλουν στο αεροδρόμιο της Τζαλαλαμπάντ.

Επαρχία Paktika – Από τις 28-6 έως τις 30-7 σκοτώνονται 31 Αφγανοί στρατιώτες, 15 αμερικανοί, 10 μπάτσοι καθώς και δύο αντάρτες, σε 13 επιθέσεις.

Επαρχία Samangan – 22-7: Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι στην περιφέρεια Ντογάμπ.

Επαρχία Takhar – 28-6: Σκοτώνονται γερμανοί κατοχικοί σε επίθεση με όλμους εναντίον βάσης στο Ταλοκάν. 21-7: Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων.

Επαρχία Uruzgan – Από τις 27-6 έως την 1-8 σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες τεσσάρων αμερικανικών αρμάτων, επτά Αφγανοί στρατιώτες, ένας διοικητής του αφγανικού στρα-

Οι δρόμοι της νάρκωσης στο γεωπολιτικό πεδίο

Οι ΗΠΑ δεν πρόκειται να σταματήσουν την παραγωγή ναρκωτικών στο Αφγανιστάν, καθώς καλύπτει το κόστος της παρουσίας τους εκεί, λέει ο Στρατηγός Μαχμούτ Γκαρίβ, πρώην διοικητής κατά τη διάρκεια της επέμβασης της ΕΣΣΔ, ο οποίος ομολογεί αυτό που ήταν ευρέως γνωστό μέχρι τώρα, τη δύσκολη κατάσταση στην οποία περιήλθαν τα στρατεύματα της ΕΣΣΔ στη χώρα. «Επαναλαμβάνουν τα λάθη μας. Αυτή τη στιγμή, ο αριθμός των Αμερικανών, Βρετανών και άλλων στρατιωτών στο Αφγανιστάν είναι περίπου ίσος με αυτόν που είχαμε στην 40η Διοίκηση, περίπου 100 χιλιάδες. Σαράντα δύο χώρες εμπλέκονται. Αλλά έχουν τεράστιες δυσκολίες στην επίλυση προβλημάτων. Οι ΝΑΤΟικές δυνάμεις είναι δύσκολο να διαχειριστούν.»

Ο στρατηγός παραδέχεται τη στήριξη που δέχεται η παγκόσμια οικονομία από τη διαχείριση των **ναρκωτικών**: *«Το 90% των ναρκωτικών από το Αφγανιστάν πηγαίνουν σε πρώην σοβιετικές δημοκρατίες. Το 80% της παγκόσμιας παραγωγής γίνεται στο Αφγανιστάν. Έχει ξεπεράσει τις χώρες της νότιας Αμερικής, όπως την Κολομβία. Τριάντα χιλιάδες άνθρωποι στη Ρωσία πεθαίνουν κάθε χρόνο από τα ναρκωτικά. Και, δυστυχώς, κάποιοι ηγέτες κρατών δε θέλουν ν' ανακατευτούν μ' αυτό. Με άλλα λόγια, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που βγάζουν λεφτά απ' αυτό... Οι Αμερικανοί παραδέχονται ότι τα ναρκωτικά βγαίνουν από το Αφγανιστάν με αμερικανικά αεροπλάνα. Η διακίνηση αυτή τους αποδίδει περίπου 50 δισ. δολάρια το χρόνο - που καλύπτει πλήρως τα έξοδα διατήρησης των δυνάμεών τους εκεί. Εμπλέκονται σε στρατιωτικές επιχειρήσεις μόνο όταν δέχονται επίθεση. Δεν έχουν κάποιο σχέδιο για να εξοντώσουν τους μουτζαχεντίν.»*

Στο Αφγανιστάν, οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ κατηγορούν τους Ταλιμπάν ότι καλλιεργούν την παπαρούνα για να χρηματοδοτήσουν την αντίσταση στις συμμαχικές δυνάμεις. Η ειρωνεία είναι ότι μόνο την περίοδο των Ταλιμπάν παγκόσμια υπήρξε μία θεαματική μείωση στη σοδειά του οπίου στο Αφγανιστάν. Οι Αφγανοί Ταλιμπάν είχαν απαγορεύσει την καλλιέργεια οπίου σε όλη την επικράτεια, πιθανότατα για πρώτη φορά στην Αφγανική ιστορία. Σημαντικότερο ερώτημα είναι πώς και πότε ξεκίνησε η επιχείρηση παραγωγής και διακίνησης ναρκωτικών στην περιοχή. Η CIA χρησιμοποιεί εδώ και πολύ καιρό λεφτά από ναρκωτικά για να χρηματοδοτήσει τις επιχειρήσεις της σε όλο τον κόσμο. Δεν ξεκίνησε στο Αφγανιστάν, ήρθε εδώ, αφού έγιναν πειράματα αλλού. Αυτό είναι κάτι που δεν τυχαίνει προβολής στα διεθνή μήντια για προφανείς λόγους, παρά το γεγονός ότι βλάπτει εκατομμύρια ζωές σε όλη την υφήλιο.

Οι Μυστικές Επιχειρήσεις της CIA

Η Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών, Central Intelligence Agency (CIA), μια από τις πιο ενεργές και δυναμικές υπηρεσίες πληροφοριών στον κόσμο, χρειάζεται τεράστια χρηματικά ποσά για να διεκπεραιώνει τις κρυφές επιχειρήσεις της ανά κόσμο στις επιχειρήσεις της CIA, αλλά και όπου αλλού χρειάζεται και υπάρχουν ελλείμματα, όπως σε οικονομικούς οργανισμούς και τράπεζες στην παρούσα οικονομική κρίση. Ο Διοικητικός Διευθυντής του UNODC Αντόνιο Μαρία Κόστα αποκάλυψε από τη Βιέννη, όπου εργάζεται, ότι το μόνο διαθέσιμο κεφάλαιο όταν ξέφυγε από τον έλεγχο η κρίση τον περασμένο χρόνο, ήταν χρήματα από εμπόριο ναρκωτικών.

Το Γραφείο για τα Ναρκωτικά και το Έγκλημα του ΟΗΕ (UNODC) είχε βρει αποδείξεις ότι «χρήματα από εμπόριο ναρκωτικών και άλλες παράνομες δραστηριότητες χρησιμοποιούνταν για διατραπεζικό δανεισμό», όπως ανέφερε επί λέξει ο Κόστα. Υπήρξαν «ενδείξεις ότι κάποιες τράπεζες σώθηκαν μ' αυτό τον τρόπο».

Δεν χρησιμοποιεί μόνο η CIA τα χρήματα από τα ναρκωτικά για να χρηματοδοτήσει τις κρυφές επιχειρήσεις της σε όλο τον κόσμο. Και η αμερικανική οικονομία τα χρειάζεται για να έχει ρευστότητα στις τράπεζές της, ανεξάρτητα αν είναι χρήματα από ναρκωτικά.

Παραγωγή Ναρκωτικών και Κατανάλωση

Το Αφγανιστάν είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός του βασικού συστατικού της ηρωίνης: του οπίου. Το όπιο δεν είναι κάτι καινούργιο σ' αυτό τον κόσμο. Στο Αφγανιστάν και στις αυτόνομες επαρχίες του Πακιστάν παράγεται εδώ και αιώνες, και χρησιμοποιήθηκε ως γιατρικό για διάφορες ασθένειες. Η εμπορική παραγωγή του οπίου άρχισε ακριβώς κατά τη ρωσική εισβολή στο Αφγανιστάν, όπου υπολογίζεται ότι παράγονται περίπου 8250 μετρικοί τόνοι (*Πηγή: AmericanFreePress.net, 24 Νοεμβρίου 2008*) οπίου κάθε χρόνο, περίπου το 85 με 90% της παγκόσμιας παραγωγής. Έτσι ενισχύονται και οι Αφγανοί πολέμαρχοι άμεσα. Αυτό έφερε η CIA στην περιοχή: την παραγωγή οπίου, χωρίς εμπορικό σήμα φυσικά.

Οι αγορές αυτών των ναρκωτικών απλώθηκαν σε όλο τον πλανήτη, από τη Δυτική Ευρώπη στη Μέση Ανατολή, από τον Καναδά στη Λατινική Αμερική και από την Κίνα στην Αφρική. Τα κέρδη που σχετίζονται μ' αυτή την επιχείρηση ποικίλλουν ανάλογα και με την τοποθεσία.

Αυτή η επιχείρηση δεν πλουτίζει μόνο τους φιλο-αμερικάνους Αφγανούς πολέμαρχους αλλά και στοιχεία της Βόρειας Συμμαχίας, το στρατηγικό σύμμαχο των ΗΠΑ στη χώρα. Πιο εξοργιστικό είναι το γεγονός ότι τα χρήματα αυτά συνεισφέρουν και στις επιχειρήσεις της CIA εκτός στο Πα-

Ο Ρωσο-Αφγανικός Πόλεμος (1979-1989)

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, το Αφγανιστάν δεν ήταν κόμβος στην παγκόσμια παροχή ναρκωτικών πριν τη ρωσική εισβολή το 1979. Ξανά η CIA εφάρμοσε αυτό που έκανε επιτυχημένα στη Νικαράγουα το 1980. Τώρα, το Αφγανιστάν έχει τη μεγαλύτερη συνεισφορά στην παραγωγή ναρκωτικών με τη μαζική παραγωγή οπίου.

Η CIA δεν είχε τελειώσει με τα κινήματα των Κόντρας όταν η Ρωσία εισέβαλε στο Αφγανιστάν το 1979 απειλώντας την περιοχή με το επεκτατικό της σχέδιο για τον έλεγχο του Αφγανιστάν και της επαρχίας Μπαλουχιστάν του Πακιστάν για την πρόσβαση στην Αραβική θάλασσα. Το Πακιστάν αποφάσισε να αντιπαρατεθεί στη Ρωσία μέσα στο Αφγανιστάν για να αποτρέψει τα κομμουνιστικά σχέδια. Η CIA βρήκε μια ευκαιρία στο Αφγανιστάν να λύσει την μακρόχρονη διαμάχη της με τους Σοβιετικούς για παγκόσμια κυριαρχία, μετά τις αρχικές επιτυχίες Αφγανών μαχητών. Η CIA δοκίμασε ξανά την πετυχημένη φόρμουλα των ναρκωτικών, που είχε χρησιμοποιήσει στη Νότια Αμερική για να χρηματοδοτήσει αυτό τον πόλεμο, με τη μόνη διαφορά ότι αυτή τη φορά στη θέση της κοκαΐνης θα ήταν η ηρωίνη. Η καλλιέργεια παπαρούνας δεν ήταν κάτι νέο στο Αφγανιστάν αλλά το εύρος της παραγωγής και η ζήτηση που δημιουργήθηκε από τους διεθνείς διακινητές ανά τον κόσμο σόκαρε πολλούς στα πέριξ των φυτειών.



Οι δρόμοι διακίνησης του οπίου από το Αφγανιστάν

Το κέρδος που έβγαινε από αυτά τα ναρκωτικά ήταν η κύρια δύναμη πίσω από όλο αυτό το εμπόριο και με την πρωί-

Οι δρόμοι της νάρκωσης στο γεωπολιτικό πεδίο

γκόσμια οικονομία από τη διαχείριση των ναρκωτικών. «Το 90% των ναρκωτικών από το Αφγανιστάν πηγαίνουν σε πρώην σοβιετικές δημοκρατίες. Το 80% της παγκόσμιας παραγωγής γίνεται στο Αφγανιστάν. Έχει ξεπεράσει τις χώρες της νότιας Αμερικής, όπως την Κολομβία. Τριάντα χιλιάδες άνθρωποι στη Ρωσία πεθαίνουν κάθε χρόνο από τα ναρκωτικά. Και, δυστυχώς, κάποιοι ηγέτες κρατών δε θέλουν ν' ανακατευτούν μ' αυτό. Με άλλα λόγια, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που βγάζουν λεφτά απ' αυτό… Οι Αμερικανοί παραδέχονται ότι τα ναρκωτικά βγαίνουν από το Αφγανιστάν με αμερικανικά αεροπλάνα. Η διακίνηση αυτή τους αποδίδει περίπου 50 δισ. δολάρια το χρόνο - που καλύπτει πλήρως τα έξοδα διατήρησης των δυνάμεων τους εκεί. Εμπλέκονται σε στρατιωτικές επιχειρήσεις μόνο όταν δέχονται επίθεση. Δεν έχουν κάποιο σχέδιο για να εξοντώσουν τους μουτζαχεντίν.»

Στο Αφγανιστάν, οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ κατηγορούν τους Ταλιμπάν ότι καλλιεργούν την παπαρούνα για να χρηματοδοτήσουν την αντίσταση στις συμμαχικές δυνάμεις. Η ειρωνεία είναι ότι μόνο την περίοδο των Ταλιμπάν παγκόσμια υπήρξε μία θεαματική μείωση στη σοδειά του οπίου στο Αφγανιστάν. Οι Αφγανοί Ταλιμπάν είχαν απαγορεύσει την καλλιέργεια οπίου σε όλη την επικράτεια, πιθανότατα για πρώτη φορά στην Αφγανική ιστορία. Σημαντικότερο ερώτημα είναι πώς και πότε ξεκίνησε η επιχείρηση παραγωγής και διακίνησης ναρκωτικών στην περιοχή. Η CIA χρησιμοποιεί εδώ και πολύ καιρό λεφτά από ναρκωτικά για να χρηματοδοτήσει τις επιχειρήσεις της σε όλο τον κόσμο. Δεν ξεκίνησε στο Αφγανιστάν, ήρθε εδώ, αφού έγιναν πειράματα αλλού. Αυτό είναι κάτι που δεν τυχαίνει προβολής στα διεθνή μήντια για προφανείς λόγους, παρά το γεγονός ότι βλάπτει εκατομμύρια ζωές σε όλη την υφήλιο.

Οι Μυστικές Επιχειρήσεις της CIA

Η Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών, Central Intelligence Agency (CIA), μια από τις πιο ενεργές και δυναμικές υπηρεσίες πληροφοριών στον κόσμο, χρειάζεται τεράστια χρηματικά ποσά για να διεκπεραιώνει τις κρυφές επιχειρήσεις της ανά τον πλανήτη. Αυτό συνέβη και όταν η CIA χρησιμοποίησε πόρους σε διάφορες περιοχές για να οργανώσει πραξικοπήματα, δολοφονίες, ανατροπές καθεστώτων κτλ. Και οι ΗΠΑ έχουν μακράν προϊστορία στο να υποστηρίζουν δημοκρατίες με κάθε απαραίτητο μέσο μέχρι να βρεθεί κάποιος κατάλληλος δικτάτορας για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά τους.

Επιχειρήσεις όπως του 1953 για την απομάκρυνση του Πρωθυπουργού Μουσαντάκ και η στήριξη του καθεστώτος του Σάχη, χρησιμοποιώντας πόρους της κοινωνίας, ή στο Ιράκ το 1975, οπλίζοντας Ιρακινούς Κούρδους για την αποσταθεροποίηση του προ-Σανταμικού Ιράκ ή πιο πρόσφατα η χρησιμοποίηση πόρων στο Πακιστάν για να στρώσει το δρόμο της άμεσης ανάμειξης του Πακιστάν με το πρόσχημα ότι κυνηγά την Αλ Κάιντα.

Τέτοιες επιχειρήσεις χρειάζονται μεγάλο οικονομικό υπόβαθρο. Συνήθως η CIA βγάζει τα δικά της χρήματα για τέτοιες επιχειρήσεις, όπου τα έξοδα δεν μπορούν να προβλεφθούν. Τα χρήματα από το Λευκό Οίκο πάντα πρέπει να ελέγχονται λεπτομερώς ως προς τη χρήση τους. Υπάρχουν αναρίθμητες περιπτώσεις, που η CIA ποτέ δεν έδωσε προς τα έξω, ούτε καν σε άλλο κλάδο της, λεπτομέρειες των επι-

CIA τα χρήματα από τα ναρκωτικά για να χρηματοδοτήσει τις κρυφές επιχειρήσεις της σε όλο τον κόσμο. Και η αμερικανική οικονομία τα χρειάζεται για να έχει ρευστότητα στις τράπεζές της, ανεξάρτητα αν είναι χρήματα από ναρκωτικά.

Παραγωγή Ναρκωτικών και Κατανάλωση

Το Αφγανιστάν είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός του βασικού συστατικού της ηρωίνης: του οπίου. Το όπιο δεν είναι κάτι καινούργιο σ' αυτό τον κόσμο. Στο Αφγανιστάν και στις αυτόνομες επαρχίες του Πακιστάν παράγεται εδώ και αιώνες, και χρησιμοποιήθηκε ως γιατρικό για διάφορες ασθένειες. Η εμπορική παραγωγή του οπίου άρχισε ακριβώς κατά τη ρωσική εισβολή στο Αφγανιστάν, όπου υπολογίζεται ότι παράγονται περίπου 8250 μετρικοί τόνοι (*Πηγή: AmericanFreePress.net, 24 Νοεμβρίου 2008*) οπίου κάθε χρόνο, περίπου το 85 με 90% της παγκόσμιας παραγωγής. Έτσι ενισχύονται και οι Αφγανοί πολέμαρχοι άμεσα. Αυτό έφερε η CIA στην περιοχή: την παραγωγή οπίου, χωρίς εμπορικό σήμα φυσικά.

Οι αγορές αυτών των ναρκωτικών απλώθηκαν σε όλο τον πλανήτη, από τη Δυτική Ευρώπη στη Μέση Ανατολή, από τον Καναδά στη Λατινική Αμερική και από την Κίνα στην Αφρική. Τα κέρδη που σχετίζονται μ' αυτή την επιχείρηση ποικίλλουν ανάλογα και με την τοποθεσία.

Αυτή η επιχείρηση δεν πλουτίζει μόνο τους φιλο-αμερικάνους Αφγανούς πολέμαρχους αλλά και στοιχεία της Βόρειας Συμμαχίας, το στρατηγικό σύμμαχο των ΗΠΑ στη χώρα. Πιο εξοργιστικό είναι το γεγονός ότι τα χρήματα αυτά συνεισφέρουν και στις επιχειρήσεις της CIA ενάντια στο Πακιστάν.

Τα Κινήματα των Κόντρας (1980)

Στην Ασία η ζήτηση για ηρωίνη είναι περισσότερη από κάθε άλλο ναρκωτικό. Αλλά δεν είναι έτσι παντού. Η κοκαΐνη είναι η αγαπημένη ουσία και καταναλώνεται πιο πολύ απ' όλες. Η κόκα δεν ήταν κάτι καινούργιο στη Νότια Αμερική, αλλά με τα κινήματα των Κόντρας στη Νικαράγουα ενάντια στο καθεστώς, έκανε θραύση. Ήταν πάλι η CIA με την επιχείρηση ανατροπής του καθεστώτος που έφερε τη «δημοκρατία» στη Νικαράγουα. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου όλη η περιοχή γνώρισε μια πρωτόγνωρη αύξηση στη διακίνηση κόκας το '80.

Η CIA όχι μόνο βοηθούσε τους διακινητές κόκας και όσους «ξέπλεναν» το χρήμα αλλά και το ίδιο το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας (NSC) του Ρόναλντ Ρήγκαν έκανε τα στραβά μάτια σ' αυτό το εμπόριο, παρά το γεγονός ότι αυτοί οι ντήλερ έφερναν την κόκα μέσα στο έδαφος των ΗΠΑ. Σύμφωνα με τη γενική αναφορά του ελεγκτή της CIA, που δημοσιεύθηκε ηλεκτρονικά στο The Consortium magazine, στις 15 Οκτωβρίου του 1998, ήταν το NSC του Ρήγκαν που



Οι δρόμοι διακίνησης του οπίου από το Αφγανιστάν

σισε να αντιπαρατεθεί στη Ρωσία μέσα στο Αφγανιστάν για να αποτρέψει τα κομμουνιστικά σχέδια. Η CIA βρήκε μια ευκαιρία στο Αφγανιστάν να λύσει την μακρόχρονη διαμάχη της με τους Σοβιετικούς για παγκόσμια κυριαρχία, μετά τις αρχικές επιτυχίες Αφγανών μαχητών. Η CIA δοκίμασε ξανά την πετυχημένη φόρμουλα των ναρκωτικών, που είχε χρησιμοποιήσει στη Νότια Αμερική για να χρηματοδοτήσει αυτό τον πόλεμο, με τη μόνη διαφορά ότι αυτή τη φορά στη θέση της κοκαΐνης θα ήταν η ηρωίνη. Η καλλιέργεια παπαρούνας δεν ήταν κάτι νέο στο Αφγανιστάν αλλά το εύρος της παραγωγής και η ζήτηση που δημιουργήθηκε από τους διεθνείς διακινητές ανά τον κόσμο σόκαρε πολλούς στα πέριξ των φυτειών.

Το κέρδος που έβγαινε από αυτά τα ναρκωτικά ήταν η κύρια δύναμη πίσω από όλο αυτό το εμπόριο και με την ηρωίνη ήταν πολύ μεγαλύτερο απ' ότι με την κοκαΐνη. Η ειρωνεία είναι ότι οι ΗΠΑ και η Ευρώπη έγιναν οι μεγαλύτερες αγορές για την ηρωίνη που παραγόταν στο Αφγανιστάν.

Η κυβέρνηση Ρήγκαν ήταν επίσης κοινός παράγοντας στο εμπόριο αφγανικής ηρωίνης και τους διακινητές κόκας των Κόντρας. Ο ρόλος της CIA στον πρώτο Αφγανικό πόλεμο δεν ήταν φανερός καθώς θα μπορούσε να προκαλέσει τους σοβιετικούς σε πιο άμεση απάντηση από εκείνη της κρίσης των πυραύλων στην Κούβα τη δεκαετία του '60. Για να αποφύγει μια τέτοια κατάσταση η CIA βολευόταν πιο πολύ να έχει σιωπηρούς δεσμούς με τους Αφγανούς πολέμαρχους και τις πηγές της παπαρούνας. «Με το τέλος της ρωσικής εισβολής το 1989, το Αφγανιστάν ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη χώρα παραγωγής οπίου με 1350 μετρικούς τόνους, καθώς το Χρυσό Τρίγωνο που περιλαμβάνει χώρες όπως το Λάος, η Ταϊλάνδη, η Μπούρμα και το Βιετνάμ παρήγαγε 2645 μετρικούς τόνους τον καιρό εκείνο, αφήνοντας πολύ πίσω τη Λατινική Αμερική με μόλις 112 μετρικούς τόνους», σύμφωνα με την Διεύθυνση Εφαρμογής (των Νόμων περί) Ναρκωτικών.

τη φορά στην Αφγανική ιστορία. Σημαντικότερο ερώτημα εί-
ναι πώς και πότε ξεκίνησε η επιχείρηση παραγωγής και διακίνησης ναρκωτικών στην περιοχή. Η CIA χρησιμοποιεί εδώ και πολύ καιρό λεφτά από ναρκωτικά για να χρηματοδοτήσει τις επιχειρήσεις της σε όλο τον κόσμο. Δεν ξεκίνησε στο Αφγανιστάν, ήρθε εδώ, αφού έγιναν πειράματα αλλού. Αυτό είναι κάτι που δεν τυχαίνει προβολής στα διεθνή μήντια για προφανείς λόγους, παρά το γεγονός ότι βλάπτει εκατομμύρια ζωές σε όλη την υφήλιο.

Οι Μυστικές Επιχειρήσεις της CIA

Η Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών, Central Intelligence Agency (CIA), μια από τις πιο ενεργές και δυναμικές υπηρεσίες πληροφοριών στον κόσμο, χρειάζεται τεράστια χρηματικά ποσά για να διεκπεραιώνει τις κρυφές επιχειρήσεις της ανά τον πλανήτη. Αυτό συνέβη και όταν η CIA χρησιμοποίησε πόρους σε διάφορες περιοχές για να οργανώσει πραξικοπήματα, δολοφονίες, ανατροπές καθεστώτων κτλ. Και οι ΗΠΑ έχουν μακράν προϊστορία στο να υποστηρίζουν δημοκρατίες με κάθε απαραίτητο μέσο μέχρι να βρεθεί κάποιος κατάλληλος δικτάτορας για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά τους.

Επιχειρήσεις όπως του 1953 για την απομάκρυνση του Πρωθυπουργού Μουσαντάκ και η στήριξη του καθεστώτος του Σάχη, χρησιμοποιώντας πόρους της κοινωνίας, ή στο Ιράκ το 1975, οπλίζοντας Ιρακινούς Κούρδους για την αποσταθεροποίηση του προ-Σανταμικού Ιράκ ή πιο πρόσφατα η χρησιμοποίηση πόρων στο Πακιστάν για να στρώσει το δρόμο της άμεσης ανάμειξης του Πακιστάν με το πρόσχημα ότι κυνηγά την Αλ Κάιντα.

Τέτοιες επιχειρήσεις χρειάζονται μεγάλο οικονομικό υπόβαθρο. Συνήθως η CIA βγάζει τα δικά της χρήματα για τέτοιες επιχειρήσεις, όπου τα έξοδα δεν μπορούν να προβλεφθούν. Τα χρήματα από το Λευκό Οίκο πάντα πρέπει να ελέγχονται λεπτομερώς ως προς τη χρήση τους. Υπάρχουν αναρίθμητες περιπτώσεις, που η CIA ποτέ δεν έδωσε προς τα έξω, ούτε καν σε άλλο κλάδο της, λεπτομέρειες των επιχειρήσεων. Τις περισσότερες φορές τα έξοδα καλύφτηκαν με χρήματα από ναρκωτικά.

Τα έσοδα από το εμπόριο ναρκωτικών δεν πηγαίνουν μόχρόνο, περίπου το 85 με 90% της παγκόσμιας παραγωγής. Έτσι ενισχύονται και οι Αφγανοί πολέμαρχοι άμεσα. Αυτό έφερε η CIA στην περιοχή: την παραγωγή οπίου, χωρίς εμπορικό σήμα φυσικά.

Οι αγορές αυτών των ναρκωτικών απλώθηκαν σε όλο τον πλανήτη, από τη Δυτική Ευρώπη στη Μέση Ανατολή, από τον Καναδά στη Λατινική Αμερική και από την Κίνα στην Αφρική. Τα κέρδη που σχετίζονται μ' αυτή την επιχείρηση ποικίλλουν ανάλογα και με την τοποθεσία.

Αυτή η επιχείρηση δεν πλουτίζει μόνο τους φιλο-αμερικάνους Αφγανούς πολέμαρχους αλλά και στοιχεία της Βόρειας Συμμαχίας, το στρατηγικό σύμμαχο των ΗΠΑ στη χώρα. Πιο εξοργιστικό είναι το γεγονός ότι τα χρήματα αυτά συνεισφέρουν και στις επιχειρήσεις της CIA ενάντια στο Πακιστάν.

Τα Κινήματα των Κόντρας (1980)

Στην Ασία η ζήτηση για ηρωίνη είναι περισσότερη από κάθε άλλο ναρκωτικό. Αλλά δεν είναι έτσι παντού. Η κοκαΐνη είναι η αγαπημένη ουσία και καταναλώνεται πιο πολύ απ' όλες. Η κόκα δεν ήταν κάτι καινούργιο στη Νότια Αμερική, αλλά με τα κινήματα των Κόντρας στη Νικαράγουα ενάντια στο καθεστώς, έκανε θραύση. Ήταν πάλι η CIA με την επιχείρηση ανατροπής του καθεστώτος που έφερε τη «δημοκρατία» στη Νικαράγουα. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου όλη η περιοχή γνώρισε μια πρωτόγνωρη αύξηση στη διακίνηση κόκας το '80.

Η CIA όχι μόνο βοηθούσε τους διακινητές κόκας και όσους «ξέπλεναν» το χρήμα αλλά και το ίδιο το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας (NSC) του Ρόναλντ Ρήγκαν έκανε τα στραβά μάτια σ' αυτό το εμπόριο, παρά το γεγονός ότι αυτοί οι ντήλερ έφερναν την κόκα μέσα στο έδαφος των ΗΠΑ. Σύμφωνα με τη γενική αναφορά του ελεγκτή της CIA, που δημοσιεύθηκε ηλεκτρονικά στο The Consortium magazine, στις 15 Οκτωβρίου του 1998, ήταν το NSC του Ρήγκαν που απάλλαξε αποδεδειγμένα εμπόρους ναρκωτικών. Ο ελεγκτής στρατηγός Φρέντερικ Χιτζ επιβεβαίωσε τις χιλιοειπωμένες κατηγορίες. Η μυστική αεροπορική εταιρία του NSC ήταν το κύριο μεταφορικό μέσο για να γίνει αυτό το εμπόριο με τον πιο ασφαλή τρόπο.

Το πιο συγκλονιστικό με αυτά τα κινήματα των Κόντρας και την ανάμειξη της CIA είναι οι μέθοδοι που χρησιμοποίησαν αυτά τα κινήματα για να ρίξουν την κυβέρνηση της Νικαράγουας, οι βόμβες και οι δολοφονίες πολιτών. Η CIA έκρυψε όλα τα στοιχεία γι' αυτές τις δραστηριότητες από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το Κογκρέσο και ακόμη και από το δικό της αναλυτικό κλάδο, ώστε να κρύψει τη σχέση της με τους εμπόρους ναρκωτικών.

σισε να αντιπαρατεθεί στη Ρωσία μέσα στο Αφγανιστάν για να αποτρέψει τα κομμουνιστικά σχέδια. Η CIA βρήκε μια ευκαιρία στο Αφγανιστάν να λύσει την μακρόχρονη διαμάχη της με τους Σοβιετικούς για παγκόσμια κυριαρχία, μετά τις αρχικές επιτυχίες Αφγανών μαχητών. Η CIA δοκίμασε ξανά την πετυχημένη φόρμουλα των ναρκωτικών, που είχε χρησιμοποιήσει στη Νότια Αμερική για να χρηματοδοτήσει αυτό τον πόλεμο, με τη μόνη διαφορά ότι αυτή τη φορά στη θέση της κοκαΐνης θα ήταν η ηρωίνη. Η καλλιέργεια παπαρούνας δεν ήταν κάτι νέο στο Αφγανιστάν αλλά το εύρος της παραγωγής και η ζήτηση που δημιουργήθηκε από τους διεθνείς διακινητές ανά τον κόσμο σόκαρε πολλούς στα πέριξ των φυτειών.

Το κέρδος που έβγαινε από αυτά τα ναρκωτικά ήταν η κύρια δύναμη πίσω από όλο αυτό το εμπόριο και με την ηρωίνη ήταν πολύ μεγαλύτερο απ' ότι με την κοκαΐνη. Η ειρωνεία είναι ότι οι ΗΠΑ και η Ευρώπη έγιναν οι μεγαλύτερες αγορές για την ηρωίνη που παραγόταν στο Αφγανιστάν.

Η κυβέρνηση Ρήγκαν ήταν επίσης κοινός παράγοντας στο εμπόριο αφγανικής ηρωίνης και τους διακινητές κόκας των Κόντρας. Ο ρόλος της CIA στον πρώτο Αφγανικό πόλεμο δεν ήταν φανερός καθώς θα μπορούσε να προκαλέσει τους σοβιετικούς σε πιο άμεση απάντηση από εκείνη της κρίσης των πυραύλων στην Κούβα τη δεκαετία του '60. Για να αποφύγει μια τέτοια κατάσταση η CIA βολευόταν πιο πολύ να έχει σιωπηρούς δεσμούς με τους Αφγανούς πολέμαρχους και τις πηγές της παπαρούνας. «Με το τέλος της ρωσικής εισβολής το 1989, το Αφγανιστάν ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη χώρα παραγωγής οπίου με 1350 μετρικούς τόνους, καθώς το Χρυσό Τρίγωνο που περιλαμβάνει χώρες όπως το Λάος, η Ταϊλάνδη, η Μπούρμα και το Βιετνάμ παρήγαγε 2645 μετρικούς τόνους τον καιρό εκείνο, αφήνοντας πολύ πίσω τη Λατινική Αμερική με μόλις 112 μετρικούς τόνους», σύμφωνα με την Διεύθυνση Εφαρμογής (των Νόμων περί) Ναρκωτικών.

Προ και Μετα-Ταλιμπάν Εποχή (1994-2001)

Το 1994, η αναταραχή και η ανομία στο Αφγανιστάν έδωσαν ώθηση στους Ταλιμπάν. Με αυστηρό θρησκευτικό υπόβαθρο και μόρφωση, προώθησαν την απαγόρευση κάθε είδους ναρκωτικών στην περιοχή που βρισκόταν υπό τον έλεγχό τους αλλά αυτό δεν θεράπευσε τη χρόνια επηρεασμένη αφγανική οικονομία και κοινωνία. Η ανεργία και η ισχυρή θέση της Βόρειας Συμμαχίας στο Βόρειο μέρος της χώρας ήταν το αντίβαρο στις προσπάθειες για μεγάλη μείωση της παραγωγής παπαρούνας. Παρ' όλα αυτά οι Ταλιμπάν κατάφεραν και έριξαν την παραγωγή σημαντικά το 2001, όταν κατέλλαβαν το προπύργιο της Βόρειας Συμμαχίας Μαζάρ-ι-Σαρίφ, αλλά μετά την 11η Σεπτεμβρίου το σενάριο άλλαξε εις βάρος των Ταλιμπάν που προσπαθούσαν να καταπολεμήσουν την παραγωγή οπίου.

συνέχεια στη σελίδα 14

τού και άλλοι 23 ΝΑΤΟικοί, καθώς και ένας αντάρτης, σε έξι επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Wardak – Από τις **28-6 έως τις 30-7** σκοτώνονται 41 αμερικανοί, τέσσερις μπάτσοι, εννέα Αφγανοί στρατιώτες, και όλοι οι επιβαίνοντες επτά αμερικανικών αρμάτων, σε 17 επιχειρήσεις των ανταρτών. **7-7:** Επίθεση ανταρτών με μοτοσικλέτα γίνεται με στόχο το μεγαλύτερο γιο του διοικητή της περιφέρειας Τσακ, ο οποίος και σκοτώνεται επί τόπου. **12-8:** Σκοτώνονται έξι μέλη των δυνάμεων ασφαλείας που έχουν οργανωθεί από ορισμένους φύλαρχους.

Επαρχία Zabul – Από τις **26-6 έως τις 8-8**, σε 11 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 32 μπάτσοι, 13 αμερικανοί, 11 ρουμάνοι και 35 Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και δύο αντάρτες. **7-7:** Δύο ελικόπτερα καταρρίπτονται.

Επαρχία Zormat – **30-6:** Σκοτώνονται οκτώ Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα των ανταρτών.

συνέχεια από τη σελίδα 13

Η πρόσφατη σύγκρουση στο Αφγανιστάν (2002 - Σήμερα)

Το Αφγανιστάν είναι στην κορυφή της παραγωγής οπίου σήμερα, αλλά μετά την εισβολή των ΗΠΑ, τέλη του 2001, είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός ηρωίνης στον κόσμο. Χωρίς την ενεργή υποστήριξη του Πενταγώνου και της CIA δεν είναι δυνατό να εξαχθούν τα ναρκωτικά που φτάνουν σε όγκο τους 8000 μετρικούς τόνους. Οι σχέσεις των ΗΠΑ με τη Βόρεια Συμμαχία στο Αφγανιστάν στη μετα-Ταλιμπάν εποχή βοήθησαν στην απελευθέρωση της καλλιέργειας και έδωσαν το ελεύθερο στους παραγωγούς και διακινητές. Η CIA και το Πεντάγωνο έχουν επίσης σχέσεις με όλα τα εγκληματικά στοιχεία που χρειάζονται για να προμηθευτούν και να εξάγουν το προϊόν με αμερικανικά αεροπλάνα. Έχει αναφερθεί ότι η CIA χρησιμοποίησε αεροπλάνα του αμερικανικού στρατού που φεύγουν απ' το Αφγανιστάν κουβαλώντας φέρετρα που αντί για πτώματα είχαν μέσα ναρκωτικά.

Για να διασφαλιστεί το εμπόριο, οι ΗΠΑ ανέθεσαν σε όλους τους ναρκωέμπορους της Βόρειας Συμμαχίας πόστα-κλειδιά στο Αφγανιστάν και ο πιο σημαντικός δεν ήταν άλλος από τον Πρόεδρο Χαμίντ Καρζάι. Ο αδερφός του Καρζάι, διοικητής του επαρχιακού συμβουλίου της Κανταχάρ είναι αποδεδειγμένα έμπορος ναρκωτικών που διευκολύνει τη μεταφορά της ηρωίνης από την Κανταχάρ προς τα ανατολικά μέσω της επαρχίας Χελμάντ στα Ιρανικά σύνορα και ηρωίνης και οπίου σε Ευρωπαϊκές χώρες μέσω του Τουρκμενιστάν.

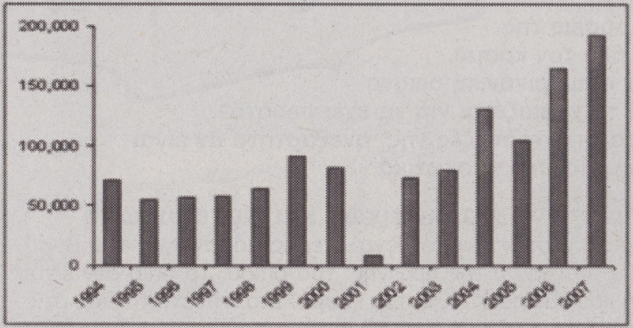
Δεν υπάρχει λόγος να πιστέψει κανείς ότι η CIA δεν τα γνωρίζει αυτά. Είναι μια μεγάλη επιχείρηση στην οποία συμμετέχει ο αδερφός του Καρζάι.

Η κυβέρνηση του Μπους προώθησε την καλλιέργεια οπίου ακόμα πιο πέρα για να κρατήσει τη Γουόλ Στριτ ζωντανή στην κρίση. Πολλοί ανώτατοι αξιωματούχοι της κυβέρνησης Μπους ανησυχούσαν για την αυξανόμενη επιρροή χωρών του Χρυσού Τριγώνου (Λάος, Ταϊλάνδη, Βιετνάμ, Μπούρμα) στη Ρωσία και την Κίνα. Όπως το Πετρέλαιο στο Ιράκ, ήταν μια ακόμα ευκαιρία για την κυβέρνηση Μπους να βγάλει κάποια χρήματα εύκολα.

Πάντα διατυπώνονται κατηγορίες προς τους Ταλιμπάν ότι χρησιμοποιούν τα ναρκωτικά για να πολεμήσουν το ΝΑΤΟ. Αλλά άμα δει κανείς τις περιοχές όπου δρουν οι Ταλιμπάν θα καταλάβει πού γίνεται η καλλιέργεια της παπαρούνας. Οι Ταλιμπάν απαγόρευσαν την καλλιέργεια παπαρούνας όταν ήλεγχαν την πλειοψηφία του Αφγανιστάν και την πρωτεύουσα Καμπούλ. Τότε η οικονομία της χώρας ήταν σε πολύ άσχημη κατάσταση, αλλά οι Ταλιμπάν δεν χρησιμοποίησαν τα ναρκωτικά για να την ανοικοδομήσουν. Είναι γελοίο να κατηγορούνται οι Ταλιμπάν ότι κατέχουν τεράστιες φυτείες παπαρούνας και την άνεση και το χρόνο να την καλλιεργούν, να την παράγουν και να την επεξεργάζονται σε ηρωίνη και να την εμπορεύονται μέσω του Πακιστάν και του Ιράν στην ανατολική Ευρώπη.

Στο χάρτη, όπου απεικονίζεται η καλλιέργεια παπαρούνας, φαίνεται ότι σε περιοχές όπου κυριαρχούν οι Ταλιμπάν, όπως Κουνάρ, Πάκτικα, Πάκτια, υπάρχει μικρή καλλιέργεια παπαρούνας και σε άλλες περιοχές όπου έχουν θέσεις-κλειδιά ναρκωέμποροι της CIA και του ΝΑΤΟ παράγεται η πλειοψηφία του οπίου. Μόνο μετά την εισβολή των ΗΠΑ υπήρχε μια αύξηση 4400% στην παραγωγή οπίου.

Ο ρόλος των ΗΠΑ στην κατάρρευση της αφγανικής κοινωνίας θα γραφτεί στην ιστορία, όπως έγραψε η The Huffington Post στις 15 Οκτωβρίου 2008:



Η ιστορική αύξηση παραγωγής οπίου από το 2001

«Όταν γραφτεί η ιστορία της ανάμειξης των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν, η αποκρουστική εμπλοκή της Ουάσιγκτον στο εμπόριο ηρωίνης και η συμμαχία της με ναρκωέμπορους και εγκληματίες πολέμου του Αφγανικού Κομμουνιστικού Κόμματος, θα είναι από τα πιο επαίσχυντα κεφάλαια».

Πακιστάν: Έμμεσο Θύμα της Διακίνησης Ναρκωτικών της CIA

Σχεδόν όλος ο κόσμος επηρεάζεται από το εμπόριο ναρκωτικών αλλά χώρες που βρίσκονται στη διαδρομή των διακινητών δέχονται τη χειρότερη επίδραση μετά τις αρχικές αγορές ναρκωτικών. Χώρες όπως το Πακιστάν πληρώνουν πολύ ακριβά το εμπόριο των ναρκωτικών από τις ΗΠΑ και τη CIA, καθώς υπάρχει αυξανόμενος εθισμός στη χώρα αυτή. Το Ιράν είναι άλλη μια χώρα που βρίσκεται στη διαδρομή αυτή και αντιμετωπίζει το πρόβλημα του λαθρεμπορίου ηρωίνης και μορφίνης από το Αφγανιστάν και το Πακιστάν προς την Τουρκία και την Ευρώπη. Μετά την εισβολή των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν αυτή η διαδρομή έχει γίνει πολλαπλά πιο ενεργή από πριν.

Τα αποτελέσματα αυτού του εμπορίου δεν περιορίζονται μόνο στη χρήση ναρκωτικών αλλά και στη διάλυση του κοινωνικού ιστού και την αύξηση της λεγόμενης παραβατικότητας που γίνονται για να βρεθούν χρήματα για να αγοραστούν ναρκωτικά από την πιάτσα. Ένα πιο φρικτό αποτέλεσμα είναι η εξάπλωση του ιού HIV ανάμεσα στους τοξικοεξαρτημένους, όταν μοιράζονται μολυσμένες σύριγγες. Αυτή η απειλή αυξάνεται μέρα με τη μέρα, αφού αυξάνονται οι θετικοί στον ιό.

Ένα άλλο καταστροφικό αποτέλεσμα είναι η κατάσταση στις συνοριακές περιοχές κάθε χώρας με το Αφγανιστάν. Πόσο μάλλον όταν τα ισχυρά τμήματα της παγκόσμιας κυριαρχίας (Ισραήλ, ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο) χρειάζονται όσο ποτέ αυτό το εμπόριο για να στηρίξουν τις ασθμαίνουσες οικονομίες τους.

Συμπέρασμα

Στην παρούσα κατάσταση χώρες όπως το Πακιστάν, το Ιράν, το Αφγανιστάν και η Ρωσία αντιμετωπίζουν το επερχόμενο πρόβλημα της διάλυσης του κοινωνικού ιστού λόγω της μαφίας των ντήλερ.

Η CIA δεν έχει μόνο μια μακρά ιστορία διασυνδέσεων με διακινητές ναρκωτικών αλλά ενθαρρύνει επίσης το εμπόριο για να εξυπηρετήσει διάφορα συμφέροντα. Η CIA πάντα ενθάρρυνε αυτό το εμπόριο ακόμα κι αν επηρέαζε τους δικούς της υπηκόους, όπως με τα κινήματα των Κόντρας το 1980 (βλ. και Διαδρομή Ελευθερίας, φύλλο. ...).

Το Αφγανιστάν έχει γίνει ο κύριος παραγωγός οπίου και κύριος κόμβος για την παροχή ηρωίνης και του βασικού συστατικού της στον υπόλοιπο κόσμο. Όλα αυτά συνέβησαν κάτω από τον έλεγχο του ...πρωταθλητή(!) των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ΗΠΑ και των υπηρεσιών πληροφοριών τους, κυρίως της CIA.

Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

(Βασισμένο σε άρθρο της Πακιστανής δημοσιογράφου Φαρζάνα Σαχ και σε δημοσίευμα του uruknet.info)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

και το Πεντάγωνο έχουν επίσης σχέσεις με όλα τα εγκληματικά στοιχεία που χρειάζονται για να προμηθευτούν και να εξάγουν το προϊόν με αμερικανικά αεροπλάνα. Έχει αναφερθεί ότι η CIA χρησιμοποίησε αεροπλάνα του αμερικανικού στρατού που φεύγουν απ' το Αφγανιστάν κουβαλώντας φέρετρα που αντί για πτώματα είχαν μέσα ναρκωτικά.

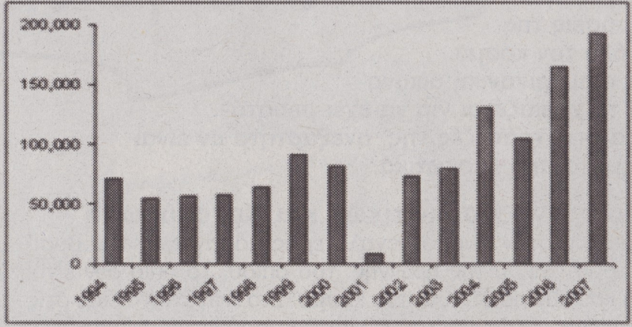
Για να διασφαλιστεί το εμπόριο, οι ΗΠΑ ανέθεσαν σε όλους τους ναρκωέμπορους της Βόρειας Συμμαχίας πόστα-κλειδιά στο Αφγανιστάν και ο πιο σημαντικός δεν ήταν άλλος από τον Πρόεδρο Χαμίντ Καρζάι. Ο αδερφός του Καρζάι, διοικητής του επαρχιακού συμβουλίου της Κανταχάρ είναι αποδεδειγμένα έμπορος ναρκωτικών που διευκολύνει τη μεταφορά της ηρωίνης από την Κανταχάρ προς τα ανατολικά μέσω της επαρχίας Χελμάντ στα Ιρανικά σύνορα και ηρωίνης και οπίου σε Ευρωπαϊκές χώρες μέσω του Τουρκμενιστάν.

Δεν υπάρχει λόγος να πιστέψει κανείς ότι η CIA δεν τα γνωρίζει αυτά. Είναι μια μεγάλη επιχείρηση στην οποία συμμετέχει ο αδερφός του Καρζάι.

Η κυβέρνηση του Μπους προώθησε την καλλιέργεια οπίου ακόμα πιο πέρα για να κρατήσει τη Γουόλ Στριτ ζωντανή στην κρίση. Πολλοί ανώτατοι αξιωματούχοι της κυβέρνησης Μπους ανησυχούσαν για την αυξανόμενη επιρροή χωρών του Χρυσού Τριγώνου (Λάος, Ταϊλάνδη, Βιετνάμ, Μπούρμα) στη Ρωσία και την Κίνα. Όπως το Πετρέλαιο στο Ιράκ, ήταν μια ακόμα ευκαιρία για την κυβέρνηση Μπους να βγάλει κάποια χρήματα εύκολα.

Πάντα διατυπώνονται κατηγορίες προς τους Ταλιμπάν ότι χρησιμοποιούν τα ναρκωτικά για να πολεμήσουν το ΝΑΤΟ. Αλλά άμα δει κανείς τις περιοχές όπου δρουν οι Ταλιμπάν θα καταλάβει πού γίνεται η καλλιέργεια της παπαρούνας. Οι ψηφία του οπίου. Μόνο μετά την εισβολή των ΗΠΑ υπήρχε μια αύξηση 4400% στην παραγωγή οπίου.

Ο ρόλος των ΗΠΑ στην κατάρρευση της αφγανικής κοινωνίας θα γραφτεί στην ιστορία, όπως έγραψε η The Huffington Post στις 15 Οκτωβρίου 2008:



Η ιστορική αύξηση παραγωγής οπίου από το 2001

«Όταν γραφτεί η ιστορία της ανάμειξης των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν, η αποκρουστική εμπλοκή της Ουάσιγκτον στο εμπόριο ηρωίνης και η συμμαχία της με ναρκωέμπορους και εγκληματίες πολέμου του Αφγανικού Κομμουνιστικού Κόμματος, θα είναι από τα πιο επαίσχυντα κεφάλαια».

Πακιστάν: Έμμεσο Θύμα της Διακίνησης Ναρκωτικών της CIA

Σχεδόν όλος ο κόσμος επηρεάζεται από το εμπόριο ναρκωτικών αλλά χώρες που βρίσκονται στη διαδρομή των διακινητών δέχονται τη χειρότερη επίδραση μετά τις αρχικές εξαρτημένους, όταν μοιράζονται μολυσμένες σύριγγες. Αυτή η απειλή αυξάνεται μέρα με τη μέρα, αφού αυξάνονται οι θετικοί στον ιό.

Ένα άλλο καταστροφικό αποτέλεσμα είναι η κατάσταση στις συνοριακές περιοχές κάθε χώρας με το Αφγανιστάν. Πόσο μάλλον όταν τα ισχυρά τμήματα της παγκόσμιας κυριαρχίας (Ισραήλ, ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο) χρειάζονται όσο ποτέ αυτό το εμπόριο για να στηρίξουν τις ασθμαίνουσες οικονομίες τους.

Συμπέρασμα

Στην παρούσα κατάσταση χώρες όπως το Πακιστάν, το Ιράν, το Αφγανιστάν και η Ρωσία αντιμετωπίζουν το επερχόμενο πρόβλημα της διάλυσης του κοινωνικού ιστού λόγω της μαφίας των ντήλερ.

Η CIA δεν έχει μόνο μια μακρά ιστορία διασυνδέσεων με διακινητές ναρκωτικών αλλά ενθαρρύνει επίσης το εμπόριο για να εξυπηρετήσει διάφορα συμφέροντα. Η CIA πάντα ενθάρρυνε αυτό το εμπόριο ακόμα κι αν επηρέαζε τους δικούς της υπηκόους, όπως με τα κινήματα των Κόντρας το 1980 (βλ. και Διαδρομή Ελευθερίας, φύλλο. ...).

Το Αφγανιστάν έχει γίνει ο κύριος παραγωγός οπίου και κύριος κόμβος για την παροχή ηρωίνης και του βασικού συστατικού της στον υπόλοιπο κόσμο. Όλα αυτά συνέβησαν κάτω από τον έλεγχο του ...πρωταθλητή(!) των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ΗΠΑ και των υπηρεσιών πληροφοριών τους, κυρίως της CIA.

Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

(Βασισμένο σε άρθρο της Πακιστανής δημοσιογράφου Φαρζάνα Σαχ και σε δημοσίευμα του uruknet.info)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ



Αρωγός στους νέους σχεδιαζόμενους οικισμούς των κατοχικών σε παλαιστινιακή γη είναι η παλαιστινιακή κυβέρνηση-μαριονέτα του ΟΗΕ και του Ισραήλ στη Δυτική Όχθη. Οι δηλώσεις αξιωματούχων της Φατάχ ότι ο Αμπάς και ο Νταχλάν ήταν συμμέτοχοι στη δολοφονία με δηλητήριο του Γιάσερ Αραφάτ, το 2004, προκαλούν νέα ένταση στις ενδο-παλαιστινιακές σχέσεις. ημερών στη Γάζα. Οι Ταξιαρχίες Εζεντίν Αλ-Κασάμ βάλλουν με δύο όλμους σε ισραηλινή μονάδα που προσπαθεί να εισβάλλει στη συνοικία Ζαϊτούν στη Γάζα. Έποικοι από τον οικισμό Γιτζχάρ επιτίθενται σε παλαιστίνιους στο χωριό Ασίρα Καμπάλια, ρίχνουν πέτρες και μολότοφ σε σπίτια, ενώ ο κατοχικός στρατός από δίπλα ρίχνει σφαίρες και δακρυγόνα για να διαλύσει τους αμυνόμενους παλαιστίνιους.

12/7: Έποικοι από τον οικισμό Μπέιτ Αγίν πυρπολούν καλλιέργειες Παλαιστινίων.

13/7: Συλλαμβάνονται 10 παλαιστίνιοι στη Δ. Όχθη.

14/7: Κατοχικοί εισβάλλουν στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας και κατεδαφίζουν σπίτια. Δέχονται επίθεση με ρουκέτες από αντάρτες.

15/7: Μπάτσοι του Αμπάς συλλαμβάνουν επτά μέλη της Χαμάς σε Τουλκαρέμ, Ναμπλους και Ιεριχώ. Παράλληλα, οι κατοχι- τη συνδρομή του στρατού που ρίχνει δακρυγόνα.

25/7: Οι Ταξιαρχίες του Μάρτυρα Αχμάντ Αμπού Αλ-Ρις, που συνδέεται με τη Φατάχ, δηλώνουν σε ανακοίνωσή τους, ότι η αποκάλυψη του Καντούμι για τη δολοφονία Αραφάτ είναι σταγόνα στον ωκεανό της προδοσίας του Μαχμούντ Αμπάς και του Μουχάμαντ Νταχλάν.

26/7: Ένας παλαιστίνιος σκοτώνεται σε έκρηξη που γίνεται σε τούνελ που συνδέει τη Λωρίδα της Γάζας με την Αίγυπτο και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά καυσίμων. Πεθαίνει ο Καμάλ Αμπού Τι'εμα, μερικούς μήνες μετά τα βασανιστήρια που υπέστη στα χέρια των μπάτσων της ΠΑ στο Αλ-Καλίλ.

11/8: Συλλαμβάνονται τέσσερις παλαιστίνιοι από κατοχικούς σε διάφορες περιοχές της Τζενίν.

12/8: Η Χαμάς καταγγέλλει τη Φατάχ ότι «γιόρτασε» το 6ο συνέδριό της στη Βηθλε- διος ο Μούσα φέρεται να αυτό-ανατινάζεται για να μη συλληφθεί.

16/8: Απαγάγεται ένας 14χρονος παλαιστίνιος από κατοχικούς στη Δ. Όχθη. Στο μεταξύ, μπάτσοι της ΠΑ στο Αλ-Καλίλ απαγάγουν δύο μαχητές που συνδέονται με τον Ισλαμικό Τζιχάντ.

17/8: Απαγάγονται τέσσερις οπαδοί της Χαμάς από μπάτσους της ΠΑ στη Δ. Όχθη.

18/8: Η αιγυπτιακή αστυνομία ανακαλύπτει ένα τόνο εκρηκτικών στα σύνορα με τη Γάζα. Απαγάγεται ο Μπάχα Φάρατζ, αξιωματούχος του παλαιστινιακού νομοθετικού συμβουλίου από μπάτσους της ΠΑ. Συλλαμβάνονται 11 παλαιστίνιοι από κατοχικούς στο Αλ-Καλίλ.

19/8: Συλλαμβάνονται 12 παλαιστίνιοι από κατοχικούς σε Ραμάλα, Καλκίλια και Τουλκαρέμ.

20/8: Στέλεχος του Ισλαμικού Τζιχάντ απορρίπτει το σχέδιο των δύο κρατών που προωθούν οι ΗΠΑ.

του Χρυσού Τριγώνου (Λάος, Ταϊλάνδη, Βιετνάμ, Μπούρμα) στη Ρωσία και την Κίνα. Όπως το Πετρέλαιο στο Ιράκ, ήταν μια ακόμα ευκαιρία για την κυβέρνηση Μπους να βγάλει κάποια χρήματα εύκολα.

Πάντα διατυπώνονται κατηγορίες προς τους Ταλιμπάν ότι χρησιμοποιούν τα ναρκωτικά για να πολεμήσουν το ΝΑΤΟ. Αλλά άμα δει κανείς τις περιοχές όπου δρουν οι Ταλιμπάν θα καταλάβει πού γίνεται η καλλιέργεια της παπαρούνας. Οι

ναρκωεμπόρους και εγκληματίες πολέμου του Αφγανικού Κομμουνιστικού Κόμματος, θα είναι από τα πιο επαίσχυντα κεφάλαια».

Πακιστάν: Έμμεσο Θύμα της Διακίνησης Ναρκωτικών της CIA

Σχεδόν όλος ο κόσμος επηρεάζεται από το εμπόριο ναρκωτικών αλλά χώρες που βρίσκονται στη διαδρομή των διακινητών δέχονται τη χειρότερη επίδραση μετά τις αρχικές α-

κυρίως κόμβος για την παροχή ηρωίνης και του βασικού συστατικού της στον υπόλοιπο κόσμο. Όλα αυτά συνέβησαν κάτω από τον έλεγχο του ...πρωταθλητή(!) των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ΗΠΑ και των υπηρεσιών πληροφοριών τους, κυρίως της CIA.

Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

(Βασισμένο σε άρθρο της Πακιστανής δημοσιογράφου Φαρζάνα Σαχ και σε δημοσίευμα του uruknet.info)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ



Αρωγός στους νέους σχεδιαζόμενους οικισμούς των κατοχικών σε παλαιστινιακή γη είναι η παλαιστινιακή κυβέρνηση-μαριονέτα του ΟΗΕ και του Ισραήλ στη Δυτική Όχθη. Οι δηλώσεις αξιωματούχου της Φατάχ ότι ο Αμπάς και ο Νταχλάν ήταν συμμέτοχοι στη δολοφονία με δηλητήριο του Γιάσερ Αραφάτ, το 2004, προκαλούν νέα ένταση στις ενδο-παλαιστινιακές σχέσεις, αν και πολλοί δεν εξεπλάγησαν. Λόγω αυτής της δήλωσής του οι μπάτσοι της ΠΑ (Παλαιστινιακής Αρχής) κλείνουν τα γραφεία του Αλ-Τζαζίρα στη Δ. Όχθη. Ακόμα, το μακελειό στη Ράφα, είναι αποκαλυπτικό της πορείας που έχει χαράξει προ πολλού η Χαμάς.

27/6: Κατοχικοί τραυματίζουν 13 παλαιστίνιους και τρεις δημοσιογράφους στο χωριό Σάφα, νότια της Βηθλεέμ. Το βράδυ ομάδα εποίκων πυροβολεί και τραυματίζει τρεις παλαιστίνιους στο προάστιο Σιλουάμ.

29/6: Καταρρέει κτίριο που είχε βομβαρδιστεί κατά την πρόσφατη σφαγή των 22 ημερών στη Γάζα. Οι Ταξιαρχίες Εζεντίν Αλ-Κασάμ βάλλουν με δύο όλμους σε ισραηλινή μονάδα που προσπαθεί να εισβάλλει στη συνοικία Ζαϊτούν στη Γάζα. Έποικοι από τον οικισμό Γιτζχάρ επιτίθενται σε παλαιστίνιους στο χωριό Ασίρα Καμπάλια, ρίχνουν πέτρες και μολότοφ σε σπίτια, ενώ ο κατοχικός στρατός από δίπλα ρίχνει σφαίρες και δακρυγόνα για να διαλύσει τους αμυνόμενους παλαιστίνιους.

12/7: Έποικοι από τον οικισμό Μπέϊτ Αγίν πυρπολούν καλλιέργειες Παλαιστινίων.

13/7: Συλλαμβάνονται 10 παλαιστίνιοι στη Δ. Όχθη.

14/7: Κατοχικοί εισβάλλουν στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας και κατεδαφίζουν σπίτια. Δέχονται επίθεση με ρουκέτες από αντάρτες.

15/7: Μπάτσοι του Αμπάς συλλαμβάνουν επτά μέλη της Χαμάς σε Τουλκαρέμ, Ναμπλούς και Ιεριχώ. Παράλληλα, οι κατοχικοί απαγάγουν εννέα νεαρούς παλαιστίνιους.

21/7: Συλλαμβάνονται 11 παλαιστίνιοι σε διάφορες περιοχές της Δ. Όχθης. Στο δρόμο Καλάντια συλλαμβάνεται ένας 17χρονος που κατηγορείται ότι σχεδίαζε επίθεση σε κατοχικούς με μαχαίρι.

22/7: Άλλοι τέσσερις παλαιστίνιοι συλλαμβάνονται.

23/7: Η Χαμάς αποδοκιμάζει τη σύλληψη του στελέχους της Τζαμάλ Χαντάιντα από τις δυνάμεις της ΠΑ, αμέσως μετά την αποφυλάκισή του από τις ισραηλινές φυλακές, όπου έχει «κάτσει» συνολικά 13 χρόνια. Έποικοι επιτίθενται σε σπίτια παλαιστινίων στο χωριό Ασέρα αλ-Κιμπλέγιεχ με τη συνδρομή του στρατού που ρίχνει δακρυγόνα.

25/7: Οι Ταξιαρχίες του Μάρτυρα Αχμάντ Αμπού Αλ-Ρις, που συνδέεται με τη Φατάχ, δηλώνουν σε ανακοίνωσή τους, ότι η αποκάλυψη του Καντούμι για τη δολοφονία Αραφάτ είναι σταγόνα στον ωκεανό της προδοσίας του Μαχμούντ Αμπάς και του Μουχάμαντ Νταχλάν.

26/7: Ένας παλαιστίνιος σκοτώνεται σε έκρηξη που γίνεται σε τούνελ που συνδέει τη Λωρίδα της Γάζας με την Αίγυπτο και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά καυσίμων. Πεθαίνει ο Καμάλ Αμπού Τι'εμα, μερικούς μήνες μετά τα βασανιστήρια που υπέστη στα χέρια των μπάτσων της ΠΑ στο Αλ-Καλίλ.

11/8: Συλλαμβάνονται τέσσερις παλαιστίνιοι από κατοχικούς σε διάφορες περιοχές της Τζενίν.

12/8: Η Χαμάς καταγγέλλει τη Φατάχ ότι «γιόρτασε» το 6ο συνέδριό της στη Βηθλεέμ με δύο νέες δολοφονίες στελεχών της Χαμάς.

13/8: Απαγάγονται εννέα μέλη της Χαμάς στη Δ. Όχθη από μπάτσους της ΠΑ. Η οργάνωση «Στρατός της Ιερουσαλήμ» ανακοινώνει ότι αιχμαλώτισε έναν ισραηλινό φαντάρο κοντά στο αεροδρόμιο Μπεν Γκουριόν.

15/8: Εικοσιοκτώ άτομα σκοτώνονται σε συμπλοκές που ξεσπούν στη Ράφα ανάμεσα σε ένοπλους σαλαφιστές που πρόσκεινται στην Αλ-Κάιντα και μέλη της αστυνομίας της Χαμάς. Η ομάδα υπό τον Αμπντουλατίφ Μούσα έχει ανακηρύξει τη δημιουργία του «Ισλαμικού Εμιράτου BAYTUL-MAQDES (Αλ-Κουντς)» στη Ράφα. Ο ίδιος ο Μούσα φέρεται να αυτό-ανατινάζεται για να μη συλληφθεί.

16/8: Απαγάγεται ένας 14χρονος παλαιστίνιος από κατοχικούς στη Δ. Όχθη. Στο μεταξύ, μπάτσοι της ΠΑ στο Αλ-Καλίλ απαγάγουν δύο μαχητές που συνδέονται με τον Ισλαμικό Τζιχάντ.

17/8: Απαγάγονται τέσσερις οπαδοί της Χαμάς από μπάτσους της ΠΑ στη Δ. Όχθη.

18/8: Η αιγυπτιακή αστυνομία ανακαλύπτει ένα τόνο εκρηκτικών στα σύνορα με τη Γάζα. Απαγάγεται ο Μπάχα Φάρατζ, αξιωματούχος του παλαιστινιακού νομοθετικού συμβουλίου από μπάτσους της ΠΑ. Συλλαμβάνονται 11 παλαιστίνιοι από κατοχικούς στο Αλ-Καλίλ.

19/8: Συλλαμβάνονται 12 παλαιστίνιοι από κατοχικούς σε Ραμάλα, Καλκίλια και Τουλκαρέμ.

20/8: Στέλεχος του Ισλαμικού Τζιχάντ απορρίπτει το σχέδιο των δύο κρατών που προωθούν οι ΗΠΑ.

21/8: Εν μέσω συλλήψεων και απαγωγών από τους κατοχικούς σε διάφορες περιοχές της Λωρίδας της Γάζας, δέχεται επίθεση και η εβδομαδιαία διαδήλωση στο Νιλ'ιν όπου τραυματίζονται από δακρυγόνα εννέα αγωνιστές, ανάμεσά τους και δύο Ιταλοί.



24/8: Η αστυνομία της ΠΑ απαγάγει εννέα μέλη της Χαμάς στο Αλ-Καλίλ της Δ. Όχθης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ



ΙΡΑΚ

29-6 - Νασιρίγια. Αμερικανικό κομβόι στρατιωτικών οχημάτων, υποστηριζόμενο από δυνάμεις της ιρακινής αστυνομίας, πέφτει σε βόμβα στην περιοχή **αλ Σινάι**, στη βόρεια είσοδο της πόλης. Η περιοχή αποκλείεται για να ελεγχθεί η γνωστοποίηση των απωλειών.

7-7 - Επαρχία Σαλάχ-αλ-Ντιν. Ντουλουίγια. Αμερικανική στρατιωτική περίπολος, αποτελούμενη από έξι θωρακισμένα οχήματα, δέχεται επίθεση ανταρτών στο πέρασμά της από το χωριό **Μάσρο**, ανατολικά της πόλης.

12-7 - Τι Καρ. Νασιρίγια. Βόμβα έχει στόχο το κομβόι του αμερικανού πρέσβη στο Ιράκ.

13-7 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Αντάρτες εκτοξεύουν δύο ρουκέτες εναντίον της αμερικανικής βάσης, που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μικνταντίγια. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός ενεργοποιείται στην περιοχή **αλ Χαρουνίγια** τη στιγμή που περνά εποχούμενη αμερικανική περίπολος, ακινητοποιώντας το όχημα.

- Βαγδάτη. Βόμβα έχει στόχο περιπολικό της αστυνομίας παρκαρισμένο κοντά σε τράπεζα στην περιοχή **Καρραντά**, στο κέντρο της πρωτεύουσας. Τραυματίζονται τρεις μπάτσοι και άλλα τέσσερα άτομα.

16-7 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Λίγο μετά τη νυχτερινή προσευχή («***Thank you Lord (but not Allah) for leaving us alive for one more day***»...), τέσσερεις πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στην αμερικανική

ροβολούν και σκοτώνουν ένα τροχόμπατσο στη συνοικία **αλ Ριζάλα**, έναν ακόμη έξω από σταθμό λεωφορείων, καθώς και έναν αξιωματικό. Άλλος τροχόμπατσος, περίεργος, σκαλίζει ένα κουτί που κάνει μπαμ και τον στέλνει στο πυρ το εξώτερον...

21-7 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτης ελεύθερος σκοπευτής ρίχνει μια... ιδέα στο μυαλό ιρακινού στρατιώτη σε σημείο ελέγχου στη συνοικία **αλ Εντιζάρ**.



24-7 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός σκάει στο πέρασμα αμερικανικού οχήματος χάμμερ, στο δρόμο που ενώνει τη Μπακούμπα και τη Μικνταντίγια κοντά στο χωριό **αλ Τζαλαλί**. Από την έκρηξη σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

26-7 - Επαρχία Μισάν. Η αμερικανική βάση, που βρίσκεται στο αεροδρόμιο **αλ Μπάτιρα**, δέχεται επίθεση ανταρτών με πυραύλους.

29-7 - Επαρχία Μισάν. Αμμάρα. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην περιοχή **Μουαλλιμίν** στο κέντρο της πόλης.

ματίζονται δύο μπάτσοι. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στη συνοικία Καρραντά, βόμβα έχει στόχο την αυτοκινητοπομπή του διευθυντή του Εγκληματολογικού Τμήματος, αντιστράτηγου Αμπντούλ Μουνχίμ. Από την έκρηξη προκαλούνται ζημιές και στα τέσσερα οχήματα, όπου, όμως, δεν βρίσκεται μέσα ο κυρ διευθυντής.

11-8 - Επαρχία αλ Ανμπάρ. Έκρηξη βόμβας στην πόλη Σακλαβίγια, 15χλμ. βόρεια της Φαλούτζα, τραυματίζει τέσσερεις μπάτσους αξιωματικούς.

- Επαρχία Νίνγια. Ο μπάτσος ταξίαρχος Αμπντουλχανίντ Καλάφ Ασφούρ εκτελείται από αντάρτες, στο δρόμο για το σπίτι του στο **Καγιάρα**, 80 χλμ. νότια της Μοσούλης.

12-8 - Επαρχία αλ Ανμπάρ. Ραμάντι. Αντάρτης καμικάζι ρίχνει το παγιδευμένο αυτοκίνητο που οδηγεί σε σημείο ελέγχου της αστυνομίας, σκοτώνοντας ένα μπάτσο και τραυματίζοντας σοβαρά δύο άλλους και ένα ακόμη άτομο.

- Κιρκούκ. Τρεις αξιωματικοί μπάτσοι σκοτώνονται και άλλοι τέσσερεις τραυματίζονται στην προσπάθειά τους να απενεργοποιήσουν τα εκρηκτικά που βρίσκονται σε παγιδευμένο αυτοκίνητο, παρκαρισμένο κοντά στο αστυνομικό τμήμα της **Ραχιμάγια,** τη μεγαλύτερη κουρδική συνοικία της πόλης.

14-8 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Περίπολος του ιρακινού στρατού πέφτει σε βόμβα στη νότια περιοχή **Μπουχρούζ**. Τραυματίζονται τρεις στρατιώτες.

- Επαρχία Νίνγια. Αντάρτες επιτίθενται με δύο βλήματα όλμου στο αρχηγείο της αστυνομίας στο **Ουμ Αλράμπιεν**, δυτικά της Μοσούλης. Τραυματίζονται τρεις μπάτσοι.

16-8 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα του αυτοκινήτου μέλους του επαρχιακού συμβουλίου Κουσάι Αμπάς, από την ανατολική συνοικία αλ Μαλίγια, τραυματίζοντας τον ίδιο και δύο από τους σωματοφύλακές του. Ο Αμπάς αντιπροσωπεύει την εθνότητα Σαμπάκ και είναι μέλος της εκλογικής λίστας αλ Χάντμπα. Εξ άλλου,

τες παγιδεύουν το αυτοκίνητο σεκιουριτάδων ιδιωτικής εταιρίας με μαγνητική βόμβα. Σκοτώνεται ο ένας από αυτούς και τραυματίζεται άλλος ένας.

- Καλίς (15 χλμ. βόρεια της Μπακούμπα). Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου των σάχουα στη συνοικία **αλ Αθίμ,** σκοτώνοντας δύο από αυτούς και τραυματίζοντας άλλους τέσσερις.

18-8 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Την αυγούλα, πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στο κατειλημμένο από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

- Επαρχία αλ Ανμπάρ. Φαλούτζα. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην περιοχή **αλ Σακλανίγια,** βόρεια της πόλης.

19-8 - Ντιγιανίγια. Τα ξημερώματα η κατειλημμένη από τις αμερικανικές δυνάμεις στρατιωτική βάση Echo δέχεται τρεις πυραύλους κατιούσα.

- Επαρχία αλ Ανμπάρ. Παγιδευμένο αυτοκίνητο σκάει τη στιγμή που περνά η αυτοκινητοπομπή του αρχηγού της αστυνομίας της Χαμπανίγια, συνταγματάρχη Καλίντ αλ Κιρμίτ, τραυματίζοντας σοβαρά δύο από τους σωματοφύλακές του.



20-8 - Επαρχία Τι Καρ. Νασιρίγια. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στη δυτική περιοχή **αλ Μανσουρίγια.**

- Επαρχία Νίνγια. Δυτική Μοσούλη. Το α-

29-6 - Νασιρίγια. Αμερικανικό κομβόι στρατιωτικών οχημάτων, υποστηριζόμενο από δυνάμεις της ιρακινής αστυνομίας, πέφτει σε βόμβα στην περιοχή **αλ Σινάι**, στη βόρεια είσοδο της πόλης. Η περιοχή αποκλείεται για να ελεγχθεί η γνωστοποίηση των απωλειών.

7-7 - Επαρχία Σαλάχ-αλ-Ντιν. Ντουλουίγια. Αμερικανική στρατιωτική περίπολος, αποτελούμενη από έξι θωρακισμένα οχήματα, δέχεται επίθεση ανταρτών στο πέρασμά της από το χωριό **Μάσρο**, ανατολικά της πόλης.

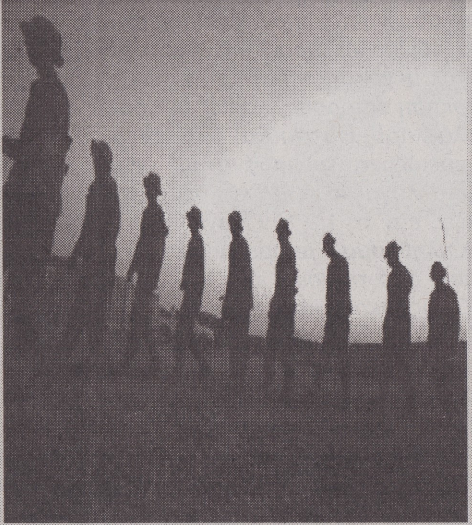
12-7 - Τι Καρ. Νασιρίγια. Βόμβα έχει στόχο το κομβόι του αμερικανού πρέσβη στο Ιράκ.

13-7 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Αντάρτες εκτοξεύουν δύο ρουκέτες εναντίον της αμερικανικής βάσης, που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μικνταντίγια. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός ενεργοποιείται στην περιοχή **αλ Χαρουνίγια** τη στιγμή που περνά εποχούμενη αμερικανική περίπολος, ακινητοποιώντας το όχημα.
- Βαγδάτη. Βόμβα έχει στόχο περιπολικό της αστυνομίας παρκαρισμένο κοντά σε τράπεζα στην περιοχή **Καρραντά**, στο κέντρο της πρωτεύουσας. Τραυματίζονται τρεις μπάτσοι και άλλα τέσσερα άτομα.

16-7 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Λίγο μετά τη νυχτερινή προσευχή («***Thank you Lord (but not Allah) for leaving us alive for one more day***»...), τέσσερεις πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στην αμερικανική βάση, που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης σκοτώνοντας τρεις κατοχικούς στρατιώτες.

18-7 - Βαγδάτη. Δύο ιρακινοί μπάτσοι, μέλη περιπόλου, τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στη δυτική συνοικία **αλ Μπάγια**.
- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Ιρακινό στρατιωτικό όχημα πέφτει σε βόμβα σε δυτική συνοικία της πόλης. Τραυματίζονται δύο στρατιώτες.

20-7 - Βαγδάτη. Ένας ιρακινός στρατιώτης σκοτώνεται και άλλοι δύο τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας τη στιγμή που η εποχούμενη περίπολός τους περνά από την δυτική περιοχή **Αμπού Γκράιμπ**. Το απομεσήμερο, περίπου 2μμ, βόμβα τοποθετημένη στο αυτοκίνητο του αρχηγού των σάχουα (πρώην αντάρτες που κατρακύλησαν σε έμμισθους συμμάχους των κατοχικών) της πόλης **αλ Μανταγίν**, νοτιοανατολικά της πρωτεύου-



24-7 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός σκάει στο πέρασμα αμερικανικού οχήματος χάμμερ, στο δρόμο που ενώνει τη Μπακούμπα και τη Μικνταντίγια κοντά στο χωριό **αλ Τζαλαλί**. Από την έκρηξη σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

26-7 - Επαρχία Μισάν. Η αμερικανική βάση, που βρίσκεται στο αεροδρόμιο **αλ Μπάτιρα**, δέχεται επίθεση ανταρτών με πυραύλους.

29-7 - Επαρχία Μισάν. Αμμάρα. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην περιοχή **Μουαλλιμίν** στο κέντρο της πόλης.

2-8 - Αμάρα. Αμερικανικό κομβόι οχημάτων δέχεται επίθεση με βόμβα στο κέντρο της πόλης. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα Χάμμερ.

4-8 - Βαγδάτη. Το πρωί η λεγόμενη Πράσινη Ζώνη δέχεται επίθεση ανταρτών με βλήματα όλμου.

5-8 - Επαρχία αλ Ανμπάρ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα κομβόι αμερικανικών οχημάτων από την κεντρική οδό που ενώνει τη **Χαντίθα** και την **αλ Καΐμ**. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα Χάμβι και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

7-8 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες πραγματοποιούν επίθεση σε σημείο ελέγχου μπάτσων στο νότιο προάστιο Νιμρούντ και σκοτώνουν δύο από αυτούς. Σε άλλο σημείο, στο **Μπαμπ αλΤουμπ**, στο κέντρο της πόλης, αντάρτες πυροβολούν και σκοτώνουν έ-

ξιωματικούς.
- Επαρχία Νίνγια. Ο μπάτσος ταξίαρχος Αμπντουλχανίντ Καλάφ Ασφούρ εκτελείται από αντάρτες, στο δρόμο για το σπίτι του στο **Καγιάρα**, 80 χλμ. νότια της Μοσούλης.

12-8 - Επαρχία αλ Ανμπάρ. Ραμάντι. Αντάρτης καμικάζι ρίχνει το παγιδευμένο αυτοκίνητο που οδηγεί σε σημείο ελέγχου της αστυνομίας, σκοτώνοντας ένα μπάτσο και τραυματίζοντας σοβαρά δύο άλλους και ένα ακόμη άτομο.
- Κιρκούκ. Τρεις αξιωματικοί μπάτσοι σκοτώνονται και άλλοι τέσσερεις τραυματίζονται στην προσπάθειά τους να απενεργοποιήσουν τα εκρηκτικά που βρίσκονται σε παγιδευμένο αυτοκίνητο, παρκαρισμένο κοντά στο αστυνομικό τμήμα της **Ραχιμάγια**, τη μεγαλύτερη κουρδική συνοικία της πόλης.

14-8 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Περίπολος του ιρακινού στρατού πέφτει σε βόμβα στη νότια περιοχή **Μπουχρούζ**. Τραυματίζονται τρεις στρατιώτες.
- Επαρχία Νίνγια. Αντάρτες επιτίθενται με δύο βλήματα όλμου στο αρχηγείο της αστυνομίας στο **Ουμ Αλράμπιεν**, δυτικά της Μοσούλης. Τραυματίζονται τρεις μπάτσοι.

16-8 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα του αυτοκινήτου μέλους του επαρχιακού συμβουλίου Κουσάι Αμπάς, από την ανατολική συνοικία αλ Μαλίγια, τραυματίζοντας τον ίδιο και δύο από τους σωματοφύλακές του. Ο Αμπάς αντιπροσωπεύει την εθνότητα Σαμπάκ και είναι μέλος της εκλογικής λίστας αλ Χάντμπα. Εξ άλλου, σε άλλο σημείο, στο **Σουκ αλ Σεχαρίν**, στο κέντρο της πόλης, αντάρτης ρίχνει χειροβομβίδα εναντίον περιπολικού της αστυνομίας, τραυματίζοντας δύο μπάτσους και άλλα τέσσερα άτομα.



νται στο κατειλημμένο από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.
- Επαρχία αλ Ανμπάρ. Φαλούτζα. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην περιοχή **αλ Σακλανίγια**, βόρεια της πόλης.

19-8 - Ντιγιανίγια. Τα ξημερώματα η κατειλημμένη από τις αμερικανικές δυνάμεις στρατιωτική βάση Echo δέχεται τρεις πυραύλους κατιούσα.
- Επαρχία αλ Ανμπάρ. Παγιδευμένο αυτοκίνητο σκάει τη στιγμή που περνά η αυτοκινητοπομπή του αρχηγού της αστυνομίας της Χαμπανίγια, συνταγματάρχη Καλίντ αλ Κιρμίτ, τραυματίζοντας σοβαρά δύο από τους σωματοφύλακές του.



20-8 - Επαρχία Τι Καρ. Νασιρίγια. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στη δυτική περιοχή **αλ Μανσουρίγια**.
- Επαρχία Νίνγια. Δυτική Μοσούλη. Το απογευματάκι, αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας στη συνοικία **Γιαμπισάτ**, και σκοτώνουν ένα μπάτσο, ενώ τραυματίζονται άλλοι τρεις από αυτούς. Επίσης, δυτικά της Μοσούλης, στο χωριό **Μαγουαλί**, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου και σκοτώνει έναν ιρακινό στρατιώτη, ενώ τραυματίζει άλλους τέσσερεις. Τέλος, άλλη βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου του ιρακινού στρατού στη Νέα Μοσούλη, στο κέντρο της πόλης, σκοτώνοντας ένα στρατιώτη και τραυματίζοντας άλλους πέντε.

21-8 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Περίπολος του ιρακινού στρατού πέφτει σε παγιδευμένο αυτοκίνητο-βόμβα στο χωριό **Ουγουαΐνάτ** του δυτικού προαστίου **Ραμπία**. Σκοτώνονται τρεις στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι τέσσερεις.

24-8 - Βαγδάτη. Περίπολος της ιρακινής αστυνομίας πέφτει σε βόμβα στην οδό αλ-Μα-

σχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός ενεργοποιείται στην περιοχή **αλ Χαρουνίγια** τη στιγμή που περνά εποχούμενη αμερικανική περίπολος, ακινητοποιώντας το όχημα.
- Βαγδάτη. Βόμβα έχει στόχο περιπολικό της αστυνομίας παρκαρισμένο κοντά σε τράπεζα στην περιοχή **Καρραντά**, στο κέντρο της πρωτεύουσας. Τραυματίζονται τρεις μπάτσοι και άλλα τέσσερα άτομα.

16-7 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Λίγο μετά τη νυχτερινή προσευχή («***Thank you Lord (but not Allah) for leaving us alive for one more day***»...), τέσσερεις πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στην αμερικανική βάση, που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης σκοτώνοντας τρεις κατοχικούς στρατιώτες.

18-7 - Βαγδάτη. Δύο ιρακινοί μπάτσοι, μέλη περιπόλου, τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στη δυτική συνοικία **αλ Μπάιγια**.
- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Ιρακινό στρατιωτικό όχημα πέφτει σε βόμβα σε δυτική συνοικία της πόλης. Τραυματίζονται δύο στρατιώτες.

20-7 - Βαγδάτη. Ένας ιρακινός στρατιώτης σκοτώνεται και άλλοι δύο τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας τη στιγμή που η εποχούμενη περίπολός τους περνά από την δυτική περιοχή **Αμπού Γκράιμπ**. Το απομεσήμερο, περίπου 2μμ, βόμβα τοποθετημένη στο αυτοκίνητο του αρχηγού των σάχουα (πρώην αντάρτες που κατρακύλησαν σε έμμισθους συμμάχους των κατοχικών) της πόλης **αλ Μανταγίν**, νοτιοανατολικά της πρωτεύουσας, σκάει σκοτώνοντας τον ίδιο και τραυματίζοντας άλλο ένα άτομο. Εξ άλλου, παρόμοια βόμβα, τοποθετημένη στο αυτοκίνητο του λοχαγού Χουμάντι Ότμαν, εταιρίας σεκιούριτι, εκρήγνυται στην πόλη **αλ Τατζί**, βόρεια της πρωτεύουσας, τραυματίζοντας τον ίδιο και ένα ακόμη άτομο. Τέλος, με το που σουρουπώνει, βλήματα όλμου πλήττουν την ιρακινή στρατιωτική ακαδημία στην περιοχή **Ρασταμίγια** της πρωτεύουσας.
- Επαρχία αλ Ανμπάρ. Ραμάντι. Παγιδευμένο αυτοκίνητο, παρκαρισμένο κοντά στο γραφείο του κυβερνήτη, εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περιπολικό της αστυνομίας, σκοτώνοντας δύο μπάτσους και δύο ακόμη άτομα και τραυματίζοντας άλλα εννέα.
- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες πυ-ρ... αμερικανικού οχήματος Χάμμερ, στο δρόμο που ενώνει τη Μπακούμπα και τη Μικνταντίγια κοντά στο χωριό **αλ Τζαλαλί**. Από την έκρηξη σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

26-7 - Επαρχία Μισάν. Η αμερικανική βάση, που βρίσκεται στο αεροδρόμιο **αλ Μπάτιρα**, δέχεται επίθεση ανταρτών με πυραύλους.

29-7 - Επαρχία Μισάν. Αμμάρα. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην περιοχή **Μουαλλιμίν** στο κέντρο της πόλης.

2-8 - Αμάρα. Αμερικανικό κομβόι οχημάτων δέχεται επίθεση με βόμβα στο κέντρο της πόλης. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα Χάμμερ.

4-8 - Βαγδάτη. Το πρωί η λεγόμενη Πράσινη Ζώνη δέχεται επίθεση ανταρτών με βλήματα όλμου.

5-8 - Επαρχία αλ Ανμπάρ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα κομβόι αμερικανικών οχημάτων από την κεντρική οδό που ενώνει τη **Χαντίθα** και την **αλ Καΐμ**. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα Χάμβι και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

7-8 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες πραγματοποιούν επίθεση σε σημείο ελέγχου μπάτσων στο νότιο προάστιο Νιμρούντ και σκοτώνουν δύο από αυτούς. Σε άλλο σημείο, στο **Μπαμπ αλΤουμπ**, στο κέντρο της πόλης, αντάρτες πυροβολούν και σκοτώνουν έναν ακόμη μπάτσο.
- Σουλεϊμανίγια. Σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων στο προάστιο **Νταρμπεντικάν** δέχεται επίθεση ανταρτών. Σκοτώνεται ένας τροχόμπατσος και τραυματίζονται άλλοι δύο.

9-8 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Τέσσερεις μπάτσοι, μέλη περιπόλου, τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας νότια της πόλης.
- Επαρχία Νίνγια. Δυτική Μοσούλη. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα περιπόλου μπάτσων. Σκοτώνεται ένας και τραυματίζονται άλλοι δύο από αυτούς, καθώς και ένα ακόμη άτομο.
10-8 - Βαγδάτη. Βόμβα έχει στόχο περιπολικό της τροχαίας στη συνοικία **Γκαντίρ**. Τραυ-... βόμβα στη νότια περιοχή **Μπουχρούς**. Τραυματίζονται τρεις στρατιώτες.
- Επαρχία Νίνγια. Αντάρτες επιτίθενται με δύο βλήματα όλμου στο αρχηγείο της αστυνομίας στο **Ουμ Αλράμπιεν**, δυτικά της Μοσούλης. Τραυματίζονται τρεις μπάτσοι.

16-8 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα του αυτοκινήτου μέλους του επαρχιακού συμβουλίου Κουσάι Αμπάς, από την ανατολική συνοικία αλ Μαλίγια, τραυματίζοντας τον ίδιο και δύο από τους σωματοφύλακές του. Ο Αμπάς αντιπροσωπεύει την εθνότητα Σαμπάκ και είναι μέλος της εκλογικής λίστας αλ Χάντμπα. Εξ άλλου, σε άλλο σημείο, στο **Σουκ αλ Σεχαρίν**, στο κέντρο της πόλης, αντάρτης ρίχνει χειροβομβίδα εναντίον περιπολικού της αστυνομίας, τραυματίζοντας δύο μπάτσους και άλλα τέσσερα άτομα.



17-8 - Βαγδάτη. Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περίπολος της αστυνομίας βόρεια της πρωτεύουσας, στο Τάτζι, σκοτώνοντας δύο άτομα και τραυματίζοντας εννέα μπάτσους και άλλα δύο άτομα.
- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες επιτίθενται εναντίον σημείου ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας στη δυτική συνοικία **Μπαμπ Σινζάρ**, σκοτώνοντας δύο μπάτσους και τραυματίζοντας ένα άτομο.
- Κιρκούκ. Περίπολος μπάτσων πέφτει σε βόμβα κοντά στο σταθμό λεωφορείων για τη Βαγδάτη. Τραυματίζονται οκτώ μπάτσοι, οι τέσσερεις από τους οποίους σοβαρά.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Αντάρ-



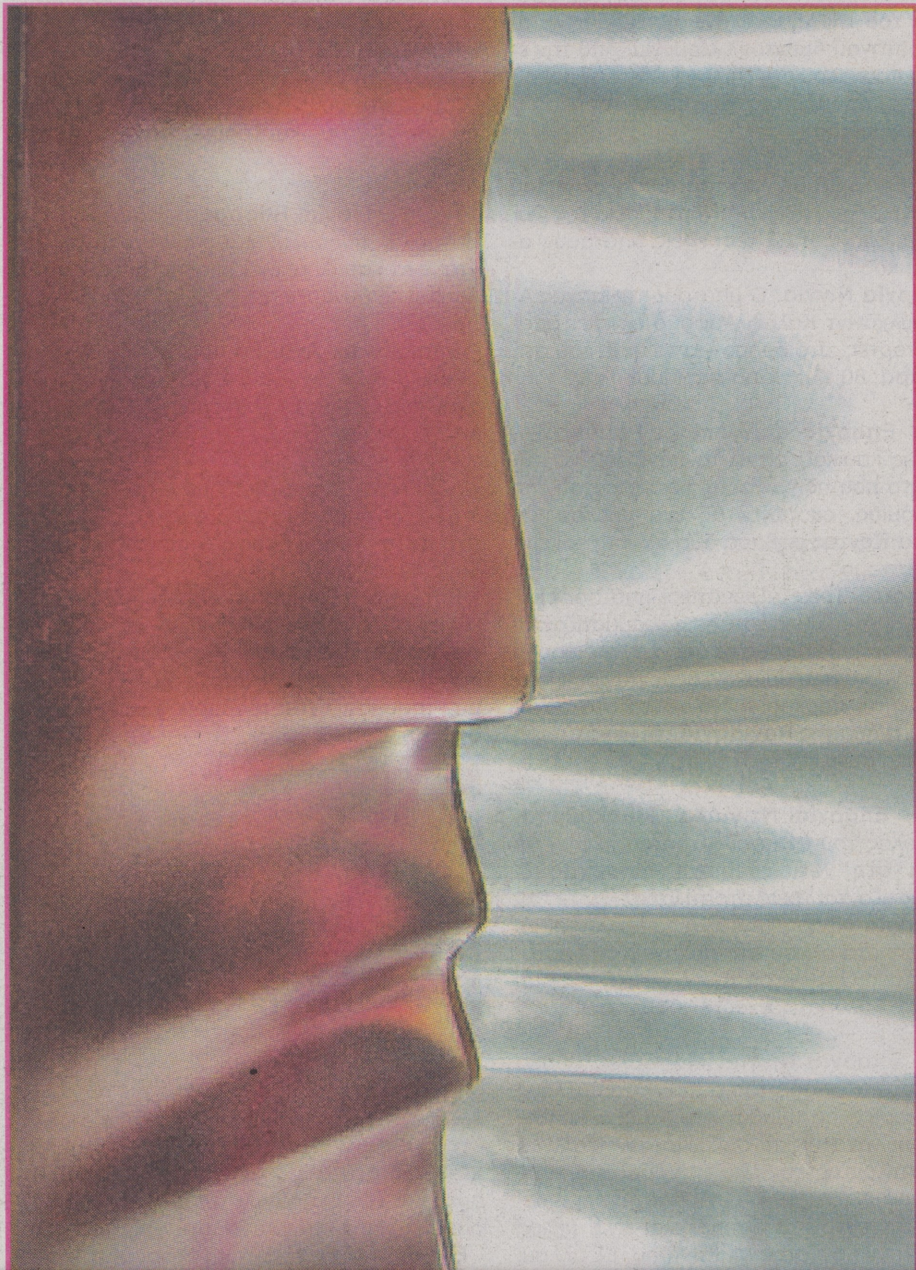
20-8 - Επαρχία Τι Καρ. Νασιρίγια. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στη δυτική περιοχή **αλ Μανσουρίγια**.
- Επαρχία Νίνγια. Δυτική Μοσούλη. Το απογευματάκι, αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας στη συνοικία **Γιαμπισάτ**, και σκοτώνουν ένα μπάτσο, ενώ τραυματίζονται άλλοι τρεις από αυτούς. Επίσης, δυτικά της Μοσούλης, στο χωριό **Μαγουαλί**, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου και σκοτώνει έναν ιρακινό στρατιώτη, ενώ τραυματίζει άλλους τέσσερεις. Τέλος, άλλη βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου του ιρακινού στρατού στη Νέα Μοσούλη, στο κέντρο της πόλης, σκοτώνοντας ένα στρατιώτη και τραυματίζοντας άλλους πέντε.

21-8 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Περίπολος του ιρακινού στρατού πέφτει σε παγιδευμένο αυτοκίνητο-βόμβα στο χωριό **Ουγουαΐνάτ** του δυτικού προαστίου **Ραμπία**. Σκοτώνονται τρεις στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι τέσσερεις.

24-8 - Βαγδάτη. Περίπολος της ιρακινής αστυνομίας πέφτει σε βόμβα στην οδό αλ-Μαγκρέμπ, στο κέντρο της πόλης. Τραυματίζονται τέσσερεις μπάτσοι.



Η «ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» ΕΜΒΟΛΙΑΖΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΗΡΕΙ



τεί. Τι συνέβη με τη γρίπη των πτηνών; -τίποτε. Μερικές φορές μού φαίνεται ότι κάποιοι επιθυμούν διακαώς την εκδήλωση μιας πανδημίας. Μιλώ τόσο για τον Π.Ο.Υ. όπως και για τους ειδικούς στους ιούς και τη βιομηχανία φαρμάκων. Γύρω από την επαπειλούμενη πανδημία γρίπης έχει στηθεί ολόκληρος μηχανισμός -με μεγάλα χρηματικά ποσά, άσκηση επιρροής, καριέρες και ολόκληρα ινστιτούτα! Όλα αυτά χρειάζονταν μόνον έναν μικρό μεταλλαγμένο ιό. Κανείς δεν γνωρίζει, εάν το 1/3 του παγκόσμιου πληθυσμού μπορεί ν' ασθενήσει από τη γρίπη των χοίρων. Όμως, ακόμη και αν συμβεί αυτό, δεν βλέπω καμία ουσιαστική διαφορά από ένα κανονικό κύμα γρίπης».

«[..] Δεν είναι αξιοπερίεργο, πως ο Π.Ο.Υ. άλλαξε τον ορισμό –και τα κριτήρια– της πανδημίας; Στα νούμερα των στατιστικών πρέπει να γίνουν διαφοροποιήσεις μεταξύ γνήσιας γρίπης και διαφόρων ιώσεων παραγρίπης. Τα συμπτώματα είναι σχεδόν τα ίδια -ωστόσο στους καταγεγραμμένους ως θανάτους «από γρίπη» περιλαμβάνονται και τα θύματα από άλλους νοσογόνους μικροοργανισμούς. Κατά μέσο όρο, μόνον ένα 7% των κρουσμάτων ιώσεων παραγρίπης οφείλονται σε γνήσιους ιούς γρίπης. Για τους υπόλοιπους 200 άλλου είδους ιούς, οι επιδημιολόγοι δείχνουν ελάχιστο ενδιαφέρον. Με τους ρινοϊούς ή τους ιούς RS δεν μπορεί κανείς να κερδίσει χρήματα, ούτε να οι-

αναφέρεται στη διαδικασία σύμφωνα με την οποία νομιμοποιείται η επέκταση του ελέγχου και της ρυθμιστικής παρέμβασης της ιατρικής σε τομείς της ζωής που πριν εντάσσονταν στην ιδιωτική σφαίρα. Έτσι, οι ιατρικοί θεσμοί καθίστανται ένα ακόμα μέσο άσκησης κοινωνικού ελέγχου, όπως η θρησκεία, το κράτος κ.ά.

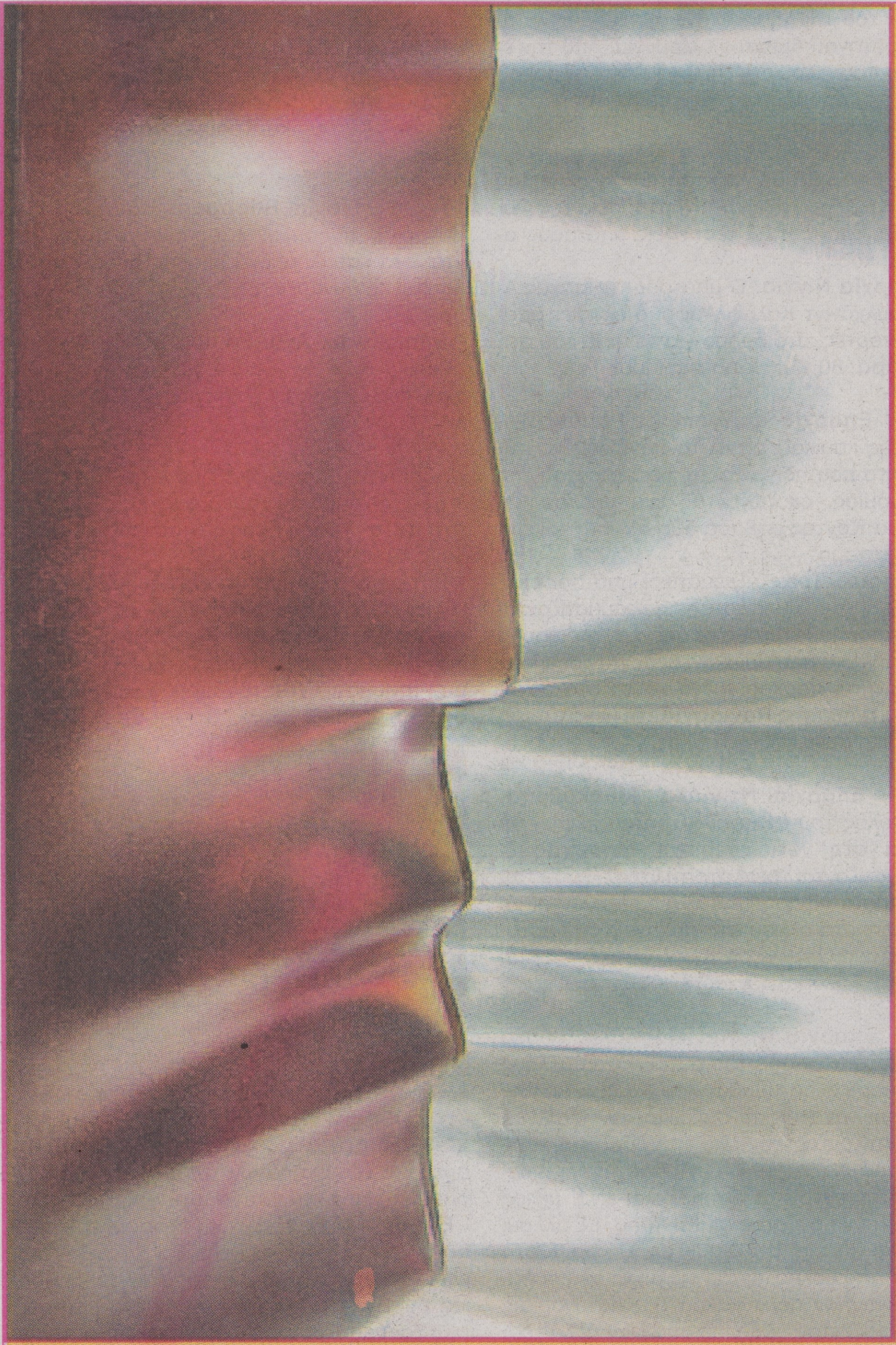
Επιπρόσθετα, η ιατρικοποίηση συνδέεται με την άσκηση κοινωνικού ελέγχου σε συμπεριφορές που παρεκκλίνουν από το «κανονικό». Από τον εγκλεισμό των ψυχικά πασχόντων οδηγούμαστε σε παρόμοιες πρακτικές και για τα άτομα που παραβαίνουν τους κρατικούς κανόνες υγιεινισμού και καθαρότητας. Η αυξανόμενη κυριαρχία του ιατρικού σώματος και η ανάπτυξη της βιοϊατρικής τεχνολογίας κατασκευάζει διαχωριστικές και ετεροβαρείς σχέσεις γιατρού-ασθενή, όπου η ιατρική εξουσία προσδιορίζει το τι συνιστά νόσο και τι όχι. Από αυτή την άποψη, η χρήση από τους γιατρούς δυσνόητης για τον κόσμο ορολογίας αποδίδεται στην προσπάθεια διατήρησης της κυρίαρχης θέσης τους μέσω της ανάπτυξης ενός εξουσιαστικού λόγου.

Η απόφαση για υποχρεωτικό εμβολιασμό ομάδων πληθυσμού αποτελεί μια πράξη χειραγώγησης και παραβίασης προσωπικών επιλογών. Δεν είναι μια απόφαση προστασίας του κοινωνικού συνόλου, αλλά μια εντολή και απαίτηση του κρατικού σχηματισμού. Μια προσταγή του Κράτους και μόνο ως εχθρική μπορούμε να την εκλάβουμε. Άλλωστε, διεθνώς, με αφορμή την διαφαινόμενη προσπάθεια των κρατών να διατάξουν μαζικούς εμβολιασμούς, έχει ξεκινήσει μια καμπάνια άρνησης αυτών.

Η «υγειονομική αστυνομία», όρος που χρησιμοποιήθηκε από το νεοσύστατο ελληνικό κράτος σε Διάταγμα του 1833, εξαγγέλλει μια σειρά οργανωτικών ρυθμίσεων και ενός πλέγματος μέτρων και θεσμών, που επιχειρούν την επιβολή του ελέγχου σε ζητήματα σχετικά με την υγεία, που η κεντρική εξουσία θεωρεί αποφασιστικής σημασίας. Από τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους και καθ' όλη τη διάρκεια του 19ου και τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα, οπότε θεσμοθετείται πρώτη φορά Υπουργείο Υγείας, τα ζητήματα υγείας ορίζονται από το Υπουργείο Εσωτερικών στη γενική κατηγορία «δημόσια τάξη και ασφάλεια» (έτσι ακριβώς διατυπώνεται στο συστατικό διάταγμα του υπ. Εσωτερικών).

Την ίδια περίοδο, μέσα 19ου αιώνα, δημιουργούνται λοιμοκαθαρτήρια, ως μέτρο απομόνωσης και υποβολής σε

Η «ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» ΕΜΒΟΛΙΑΖΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΗΡΕΙ



Από την κατασκευή του φόβου για τον «ιό» οδηγηθήκαμε στην απόφαση για τον μαζικό εμβολιασμό του πληθυσμού. Μετά από ένα συνεχές και αδιάλειπτο κρεσέντο δημοσιευμάτων, ερευνών και α-

τεί. Τι συνέβη με τη γρίπη των πτηνών; -τίποτε. Μερικές φορές μού φαίνεται ότι κάποιοι επιθυμούν διακαώς την εκδήλωση μιας πανδημίας. Μιλώ τόσο για τον Π.Ο.Υ. όπως και για τους ειδικούς στους ιούς και τη βιομηχανία φαρμάκων. Γύρω από την επαπειλούμενη πανδημία γρίπης έχει στηθεί ολόκληρος μηχανισμός -με μεγάλα χρηματικά ποσά, άσκηση επιρροής, καριέρες και ολόκληρα ινστιτούτα! Όλα αυτά χρειάζονταν μόνον έναν μικρό μεταλλαγμένο ιό. Κανείς δεν γνωρίζει, εάν το 1/3 του παγκόσμιου πληθυσμού μπορεί ν' ασθενήσει από τη γρίπη των χοίρων. Όμως, ακόμη και αν συμβεί αυτό, δεν βλέπω καμία ουσιαστική διαφορά από ένα κανονικό κύμα γρίπης».

«[..] Δεν είναι αξιοπερίεργο, πως ο Π.Ο.Υ. άλλαξε τον ορισμό –και τα κριτήρια– της πανδημίας; Στα νούμερα των στατιστικών πρέπει να γίνουν διαφοροποιήσεις μεταξύ γνήσιας γρίπης και διαφόρων ιώσεων παραγρίπης. Τα συμπτώματα είναι σχεδόν τα ίδια -ωστόσο στους καταγεγραμμένους ως θανάτους «από γρίπη» περιλαμβάνονται και τα θύματα από άλλους νοσογόνους μικροοργανισμούς. Κατά μέσο όρο, μόνον ένα 7% των κρουσμάτων ιώσεων παραγρίπης οφείλονται σε γνήσιους ιούς γρίπης. Για τους υπόλοιπους 200 άλλου είδους ιούς, οι επιδημιολόγοι δείχνουν ελάχιστο ενδιαφέρον. Με τους ρινοϊούς ή τους ιούς RS δεν μπορεί κανείς να κερδίσει χρήματα, ούτε να οικοδομήσει καριέρα, ενώ για την αντιμετώπιση των ιών γρίπης υπάρχει εμβόλιο και φάρμακα -εκεί επενδύονται τα μεγάλα κεφάλαια της φαρμακοβιομηχανίας! Αυτή φροντίζει οι φιλόδοξες επιστημονικές έρευνες περί γρίπης να δημοσιεύονται σε έγκριτα έντυπα, έτσι ώστε να τυγχάνουν μεγαλύτερης προσοχής». (Τομ Τζέφερ-

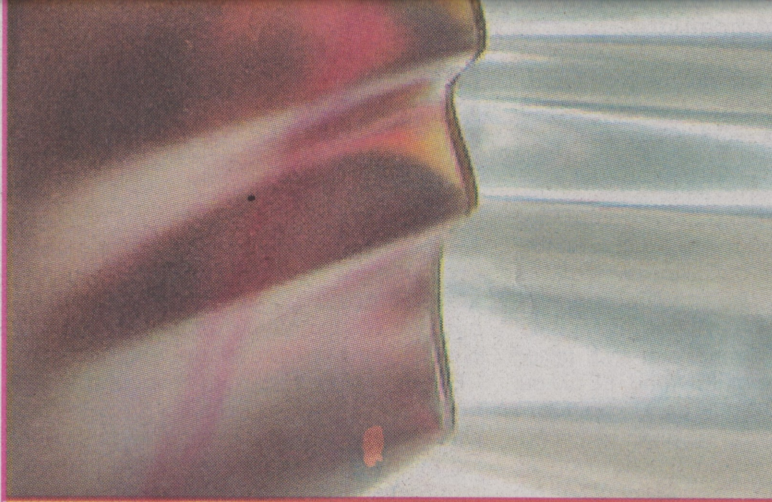
ναφέρεται στη διαδικασία σύμφωνα με την οποία νομιμοποιείται η επέκταση του ελέγχου και της ρυθμιστικής παρέμβασης της ιατρικής σε τομείς της ζωής που πριν εντάσσονταν στην ιδιωτική σφαίρα. Έτσι, οι ιατρικοί θεσμοί καθίστανται ένα ακόμα μέσο άσκησης κοινωνικού ελέγχου, όπως η θρησκεία, το κράτος κ.ά.

Επιπρόσθετα, η ιατρικοποίηση συνδέεται με την άσκηση κοινωνικού ελέγχου σε συμπεριφορές που παρεκκλίνουν από το «κανονικό». Από τον εγκλεισμό των ψυχικά πασχόντων οδηγούμαστε σε παρόμοιες πρακτικές και για τα άτομα που παραβαίνουν τους κρατικούς κανόνες υγιεινισμού και καθαρότητας. Η αυξανόμενη κυριαρχία του ιατρικού σώματος και η ανάπτυξη της βιοϊατρικής τεχνολογίας κατασκευάζει διαχωριστικές και ετεροβαρείς σχέσεις γιατρού-ασθενή, όπου η ιατρική εξουσία προσδιορίζει το τι συνιστά νόσο και τι όχι. Από αυτή την άποψη, η χρήση από τους γιατρούς δυσνόητης για τον κόσμο ορολογίας αποδίδεται στην προσπάθεια διατήρησης της κυρίαρχης θέσης τους μέσω της ανάπτυξης ενός εξουσιαστικού λόγου.

Η απόφαση για υποχρεωτικό εμβολιασμό ομάδων πληθυσμού αποτελεί μια πράξη χειραγώγησης και παραβίασης προσωπικών επιλογών. Δεν είναι μια απόφαση προστασίας του κοινωνικού συνόλου, αλλά μια εντολή και απαίτηση του κρατικού σχηματισμού. Μια προσταγή του Κράτους και μόνο ως εχθρική μπορούμε να την εκλάβουμε. Άλλωστε, διεθνώς, με αφορμή την διαφαινόμενη προσπάθεια των κρατών να διατάξουν μαζικούς εμβολιασμούς, έχει ξεκινήσει μια καμπάνια άρνησης αυτών.

Η «υγειονομική αστυνομία», όρος που χρησιμοποιήθηκε από το νεοσύστατο ελληνικό κράτος σε Διάταγμα του 1833, εξαγγέλλει μια σειρά οργανωτικών ρυθμίσεων και ενός πλέγματος μέτρων και θεσμών, που επιχειρούν την επιβολή του ελέγχου σε ζητήματα σχετικά με την υγεία, που η κεντρική εξουσία θεωρεί αποφασιστικής σημασίας. Από τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους και καθ' όλη τη διάρκεια του 19ου και τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, οπότε θεσμοθετείται πρώτη φορά Υπουργείο Υγείας, τα ζητήματα υγείας ορίζονται από το Υπουργείο Εσωτερικών στη γενική κατηγορία «δημόσια τάξη και ασφάλεια» (έτσι ακριβώς διατυπώνεται στο συστατικό διάταγμα του υπ. Εσωτερικών).

Την ίδια περίοδο, μέσα 19ου αιώνα, δημιουργούνται λοιμοκαθαρτήρια, ως μέτρο απομόνωσης και υποβολής σε κάθαρση ταξιδιωτών, πλοίων, εμπορευμάτων και ζώων, ώστε να παρεμποδιστεί η είσοδος μεταδοτικών ασθενειών. Η καραντίνα μπορούσε να διαρκέσει μέχρι 28 μέρες για τους ανθρώπους και 40 για τα εμπορεύματα, και στο πέρας αυτής εκδιδόταν πιστοποιητικό βεβαίωσης της κάθαρσης. Αξιοσημείωτο είναι ότι οι ταξιδιώτες πλήρωναν 1 δρχ. τη μέρα για τη διαδικασία της κάθαρσης, ένα ποσό όχι και τόσο ασήμαντο για την εποχή εκείνη.



Από την κατασκευή του φόβου για τον «ιό» οδηγηθήκαμε στην απόφαση για τον μαζικό εμβολιασμό του πληθυσμού. Μετά από ένα συνεχές και αδιάλειπτο κρεσέντο δημοσιευμάτων, ερευνών και αναφορών που ξεχείλιζαν από τρομολαγνεία, ο Π.Ο.Υ. (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας), οι διεθνείς οργανισμοί και η τοπικές κυβερνήσεις εμφανίζονται περιχαρείς να ανακοινώνουν την προμήθεια του υπό κατασκευή εμβολίου. Ενός εμβολίου που η ελληνική κυβέρνηση θα παραλάβει 8 εκατ. τεμάχια από τρεις διαφορετικές πολυεθνικές.

Και αναρωτιούνται πολλοί: Πως είναι δυνατόν ένας νέος πρωτοεμφανιζόμενος με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μεταλλαγμένος ιός να αντιμετωπίζεται τόσο σύντομα, με τη μορφή εμβολίου, από διαφορετικές εταιρίες; Πως γίνεται και η τεχνογνωσία των μεγάλων εταιρειών να βρίσκεται στο ίδιο σημείο εκκίνησης κατασκευής τους; Τελικά, τα εμβόλια έγιναν για τον ιό ή ο ιός για το φάρμακο; Πάντως ο Αβραμόπουλος έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα το χρονοδιάγραμμα παραλαβής των εμβολίων, την ίδια στιγμή που μερικές χιλιάδες «εθελοντές» συνεχίζουν να εμβολιάζονται από τις φαρμακευτικές, χωρίς ακόμη να έχουν δημοσιοποιηθεί τα αποτελέσματα των κλινικών δοκιμών, όπως δραστικότητα, παρενέργειες κ.λπ.

Πριν από έξι χρόνια, ο ιός SARS είχε δημιουργήσει πάλι υστερία, τα εμβόλια ξεπουλούσαν, οι αποθήκες άδειαζαν και όταν οι φαρμακοβιομηχανίες γέμισαν τα ταμεία τους, τα ΜΜΕ ασχολήθηκαν με κάτι άλλο.

«Οι ιοί της γρίπης είναι απρόβλεπτοι, γι' αυτό συνιστάται κάποια προσοχή. Παρ' όλα αυτά βρίσκω παρανοϊκές τις καταστροφικές προβλέψεις που έχουν κάνει τόσα χρόνια ειδικοί για τη γρίπη -και καμία δεν έχει επαληθευ-κής. Τα συμπτώματα είναι σχεδόν τα ίδια -ωστόσο στους καταγεγραμμένους ως θανάτους «από γρίπη» περιλαμβάνονται και τα θύματα από άλλους νοσογόνους μικροοργανισμούς. Κατά μέσο όρο, μόνον ένα 7% των κρουσμάτων ιώσεων παραγρίπης οφείλονται σε γνήσιους ιούς γρίπης. Για τους υπόλοιπους 200 άλλου είδους ιούς, οι επιδημιολόγοι δείχνουν ελάχιστο ενδιαφέρον. Με τους ρινοϊούς ή τους ιούς RS δεν μπορεί κανείς να κερδίσει χρήματα, ούτε να οικοδομήσει καριέρα, ενώ για την αντιμετώπιση των ιών γρίπης υπάρχει εμβόλιο και φάρμακα -εκεί επενδύονται τα μεγάλα κεφάλαια της φαρμακοβιομηχανίας! Αυτή φροντίζει οι φιλόδοξες επιστημονικές έρευνες περί γρίπης να δημοσιεύονται σε έγκριτα έντυπα, έτσι ώστε να τυγχάνουν μεγαλύτερης προσοχής». (Τομ Τζέφερσον, επιδημιολόγος στη Cochrane Collaboration, Ελευθεροτυπία, 08/08/09).

Έτσι δεν πρέπει να μας προκαλεί εντύπωση το μεροληπτικό ενδιαφέρον και το marketing των φαρακοβιομηχανιών, όταν κάθε χρόνο τα θύματα από διαφόρων μορφών γρίπης διεθνώς κυμαίνονται στις 500.000, τέσσερα εκατ. από διάρροια και μαλάρια και αρκετά εκατομμύρια από καρκίνο...

Έχει γραφεί στη Διαδρομή Ελευθερίας φύλλο 84, ότι τα εμβόλια ουσιαστικά αποτελούν μια επιχείρηση στηριγμένη στο φόβο. Η συστηματική μελέτη και καταγραφή των επιπτώσεων των εμβολιασμών έχει οδηγήσει πολλούς στην άρνηση εμβολιασμού τόσο των ίδιων όσο και των παιδιών τους. Αυτή η αυξανόμενη τάση, βέβαια ενοχλεί τις εταιρείες, οι οποίες πιέζουν τις πολιτικές εξουσίες για υποχρεωτικούς εμβολιασμούς.

Στις ΗΠΑ το Νοέμβριο του 2005 ψηφίστηκε νόμος που επιβάλλει στους πολίτες να εμβολιαστούν σχεδόν υποχρεωτικά ενάντια σε μία ασθένεια που δεν υπήρχε. Ο νόμος αυτός έδωσε επί πλέον την απόλυτη κάλυψη των φαρμακευτικών εταιρειών από τις παρενέργειες των εμβολίων, αναιρώντας το μέχρι τότε συνταγματικό δικαίωμα αποζημίωσης των αμερικανών σε περίπτωση βλάβης ή θανάτου. Αλλά, εκτός των άλλων, απειλείται και με αναγκαστικό εγκλεισμό σε «στρατόπεδο συγκέντρωσης». Από τα λοιμοκαθαρτήρια του 19ου αι. στα σύγχρονα στρατόπεδα του 21ου...

Από την ιατρικοποίηση της ζωής μας οδεύουμε στον «υγειονομικό εξουσιασμό». Η έννοια της ιατρικοποίησης α-

Η «υγειονομική αστυνομία», όρος που χρησιμοποιήθηκε από το νεοσύστατο ελληνικό κράτος σε Διάταγμα του 1833, εξαγγέλλει μια σειρά οργανωτικών ρυθμίσεων και ενός πλέγματος μέτρων και θεσμών, που επιχειρούν την επιβολή του ελέγχου σε ζητήματα σχετικά με την υγεία, που η κεντρική εξουσία θεωρεί αποφασιστικής σημασίας. Από τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους και καθ' όλη τη διάρκεια του 19ου και τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα, οπότε θεσμοθετείται πρώτη φορά Υπουργείο Υγείας, τα ζητήματα υγείας ορίζονται από το Υπουργείο Εσωτερικών στη γενική κατηγορία «δημόσια τάξη και ασφάλεια» (έτσι ακριβώς διατυπώνεται στο συστατικό διάταγμα του υπ. Εσωτερικών).

Την ίδια περίοδο, μέσα 19ου αιώνα, δημιουργούνται λοιμοκαθαρτήρια, ως μέτρο απομόνωσης και υποβολής σε κάθαρση ταξιδιωτών, πλοίων, εμπορευμάτων και ζώων, ώστε να παρεμποδιστεί η είσοδος μεταδοτικών ασθενειών. Η καραντίνα μπορούσε να διαρκέσει μέχρι 28 μέρες για τους ανθρώπους και 40 για τα εμπορεύματα, και στο πέρας αυτής εκδιδόταν πιστοποιητικό βεβαίωσης της κάθαρσης. Αξιοσημείωτο είναι ότι οι ταξιδιώτες πλήρωναν 1 δρχ. τη μέρα για τη διαδικασία της κάθαρσης, ένα ποσό όχι και τόσο ασήμαντο για την εποχή εκείνη.

Σήμερα τα λοιμοκαθαρτήρια έχουν αντικατασταθεί από τους απομονωμένους ειδικούς θαλάμους εντός των νοσοκομείων, σύγχρονα συστήματα ελέγχου κάνουν την εμφάνιση τους (όπως θερμικές κάμερες στις πύλες εισόδου της επικράτειας όπου καταγράφουν όσους εισέρχονται), ενώ στις ΗΠΑ κατασκευάζονται «υγειονομικά στρατόπεδα συγκέντρωσης». Και όλα αυτά, προωθημένα ως μέριμνα της υγείας του πληθυσμού από το κράτος, που παρουσιάζεται ως ο μόνος προστάτης του μέσω της παροχής «δωρεάν» εμβολίων και κατασκευάζοντας «ειδικές νοσοκομειακές μονάδες».

Όπου ο «υγειονομικός κοινωνικός έλεγχος» ανακατεύεται με φιλελεύθερες προοδευτικές απαιτήσεις ιατρικών παροχών, που ουσιαστικά λειτουργούν υπέρ των εταιρειών και του συστήματος και ενάντια στον άνθρωπο. Άλλωστε, η τρομοκρατία μέσω του «κινδύνου για τη δημόσια υγεία» είναι ένας καλός τρόπος καθήλωσης του κόσμου. Έτσι μπορούν εύκολα να εγκαθιδρύουν ακόμα ασφυκτικότερες συνθήκες ελέγχου των σύγχρονων σκλάβων. Η υγειονομική καταστολή, οι ενιαίοι κωδικοί κοινωνικής ασφάλισης (ΑΜΚΑ) κ.λπ., την ίδια στιγμή που δείχνουν πως χειραφετούν τους τρόπους περίθαλψης και πρόληψης, κατασκευάζουν ένα ακόμα ασφυκτικότερο κλοιό.

Οι εξουσιαστές ακόμα κι όταν εμφανίζονται πως είναι πρόθυμοι να προσφέρουν, στην πραγματικότητα έχουν μελετήσει με κάθε δυνατό τρόπο τα όσα οφέλη θα αποκομίσουν. Και δεν έχουν σχέση μόνο με την εκμετάλλευση.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας